

Αιώνια
η Μνήμη
Παναγιώτου
Κολλιόπουλου

Σελίδα 16

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - 2610 222.392

ΕΤΟΣ 6ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 310 - ΤΙΜΗ 1 ευρώ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΑΚΑΡΙΟΣ
Ο ΝΟΤΑΡΑΣ ΚΑΙ
Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ
ΣΤΗ ΣΑΜΟ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΙΚΑΡΙΑ

Σελίδα 10

Ο 6ος ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΣΤΗΝ Ι.Μ. ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ και ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

ΣΕΛΙΔΑ 14

Η ανάσταση
του Λαζάρου

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ο ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥ-
ΜΑΤΙΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΠΑΤΡΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 1821, ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗ

Άρθρο του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

ΣΕΛΙΔΑ 6

Η ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΗ
ΑΓΑΠΗ

ΣΕΛΙΔΑ 4

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

11-12-13 Μαΐου 2013

Τα Ιερά Λείψανα
των Αγίων Νεομαρτύρων
Δημητρίου και Παύλου
Πολιούχων Τριπόλεως στην Πάτρα

Ιερός Ναός **Αγίου Διονυσίου**
όπου υπάρχει η εικόνα τους

Υποδοχή Σάββατο 11 Μαΐου
Πλατεία Νόρμαν
ώρα 6:30 μ.μ.

Μία συγκινητική εκδήλωση
στο Α΄ Δημοτικό Σχολείο
Παραλίας Πατρών

ΣΕΛΙΔΑ 13

Το Σάββατο των Κωφών

ΣΕΛΙΔΑ 11

«Και αναβαίνων ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, παρέλαβε τους Δώδεκα μαθητάς αυτού κατ' ἰδίαν εν τη οδῷ και εἶπεν αυτοῖς : Ἰδοὺ αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα».

Με σαγηνεύει αυτή η εικόνα.

Αυτός ο ερχομός ο ειρηνικός, ο γεμάτος ποιήση και ανοιξιaticή ομορφιά. Ο γεμάτος φως και ψυχική αγγαλλίαση. Ο γεμάτος από το όραμα του Παραδείσου.

Αυτός, ο Νυμφίος, ο πάνυ ωραίος, καθισμένος επί πώλου όνου. Αυτός, ο Πρώτος ως ο έσχατος!

Ἰδοὺ ο Νυμφίος έρχεται...

Α, πως την περιμέναμε αυτή την ώρα. Πως την περιμέναμε!

Παιδιά, πιτσιρικάδες με κοντά παντελόνια - κατά τη συνήθεια εκείνης της εποχής - χαμένοι μέσα στο πλήθος ή στριμωγμένοι κοντά στο αναλόγιο, στη χορωδία του αριστερού ή του δεξιού ψάλτη, πως την καρτερούσαμε αυτή την ώρα, όπου μέσα στις φωτοπλημμυρισμένες εκκλησίες, θα ψέλναμε το αξεπέραστα ωραίο και τόσο συμβολικό στο βάθος των συνειρμών του τροπάριο: Ἰδοὺ ο Νυμφίος έρχεται.

Ολάνοιχη η παιδική καρδιά στην αγάπη, στύλωνε άγρυπνα τα μάτια της φαντασίας - γρηγορούντα - να δει τη λευκοφόρα οπτασία, που θα 'ρχότανε να πιστοποιήσει αν είμαστε εκεί έτοιμοι - εν τω μέσω της νυκτός.

Αργότερα, έφηβοι στα πρώτα σκιρτήματα της καρδιάς και του νου, πάλι εκεί στις εκκλησίες, με τη σύνοψη στο χέρι, λαχταρούσαμε να χαρούμε την πανέμορφη ώρα που θα 'ρχότανε Αυτός - το σύμβολο της Αγάπης.

Κάποια συμμαθήτρια, στο βάθος αριστερά, στις θέσεις γυναικών σήκωνε ντροπαλά τα μάτια, ψάχνοντας κι αυτή για τον Νυμφίο. Τον Νυμφίο της. Ώσπου τα μάτια, σμίγοντας τη νεανική επιθυμία στην ιερότητα της ώρας, συναντιόνταν με εκείνο το γεμάτο αγνότητα μα και σημασία αντάμωμα, στο φως των κεριών που αγρυπνούσαν κι αυτά, να μας σώσουν από το φοβερό «Μη τω ύπνω παραδοθείς».

Αργότερα - στις εκκλησίες πάλι - ίσως μηχανικά να σεκοντάραμε το ωραίο ψαλτήρι του μυνωδού.

«Βλέπε ουν ψυχή μου».

Ο Νυμφίος της απαντοχής μας είχε πια αλλάξει.

Η ζωή, μια φροντίδα καθημερινή, γκρέμιζε τις καστροπόρτες της ξεγνοιασιάς μας.

Γεμάτοι αγωνία καρτερούσαμε έντρομοι, εκείνο το χτύπημα της πόρτας που θα ειδοποιούσε τον ερχομό.

Ο ερχομός!

Ο ερχομός ήταν η αρρώστια, η δουλειά, το γραμμάτιο ο προϊστάμενος, τα έξοδα. Το άγχος το βιοποριστικό, είχαν γίνει ο Νυμφίος της απαντοχής μας. Της αγρύπνιας μας.

Πόσο αλλάζουν τα πράγματα. Πόσο αλλάζουν οι γύρω μας. Πόσο αλλάζουμε εμείς αλίμονο!

Για χρόνια θυμάμαι τη γιαγιά, που τέτοια μέρα, έβγαζε τα χαλιά και τα κρέμαγε στα μπαλκόνια κι έκαιγε μοσχολίβανο φτιαγμένο για τη μέρα με άρωμα δάφνης για να περάσει ο Ίσκιος Του. Η Ἰδέα Του. Το Όραμά Του. Η ευλογία Του.

Ευλογημένος ο Ερχόμενος! Συνήθεια που την κράτησε κι η μάνα ως τα στερνά της, μέχρι που χάθηκαν και οι δύο, μαζί και τα ωραία μας έθιμα. Μπορεί μαζί και η Ευλογία Του.

Α! πόσο με συνεπαίρνει αυτή η εικόνα, αλλά και πόσο με τρομάζει.

Αυτός ο όχλος. Αυτοί οι διαχρονικοί φαύλοι που κραυγάζουν Ωσαννά. Αυτοί οι ίδιοι - Εμείς Κύριε - που ύστερα από τέσσερις ημέρες ύψωσαν τις γροθιές τους φωνάζοντας. Άρον σταύρωσαν Αυτόν.

Ο όχλος!

Αυτοί οι ίδιοι που τους συναντάμε χειροκροτητές να ζητωκραυγάζουν τη μία μέρα και την άλλη - δυο μέρες μετά - να ωρύνονται: Άρον αυτόν. Σταύρωσέ τον.

Τέτοιες στιγμές, σκέφτομαι με κλάμα ψυχής, με θρήνο και οδυρμό, πόσο δίκιο είχες που οργίστηκες.

«Λαός μου τι εποίησά σοι ή τι σου παρενόχλησα; Τους τυφλούς σου εφώτισα, τους λεπρούς σου εκκαθάρισα, άνδρα όντα επί κλίνης ηγορθωσάμην. Λαός μου τι εποίησα σοι και τι μοι ανταπέδωκας; Αντί του μάνα χολήν. Αντί του ύ-

δατος όξος. Αντί του αγαπάν με Σταυρώ με προσηλώσατε. Ουκέτι στέργω λοιπόν. Καλέσω μου τα έθνη κακείνα με δοξάσουσι συν τω Πατρί και τω Πνεύματι. Καγώ δωρήσομαι αυτοίς ζωήν αιώνιον».

Ἰδοὺ ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός.

Πόσοι τάχα θα αξιωθούμε να στηθούμε με αναμμένες τις λαμπάδες με ολάνοιχτες τις καρδιές για να τον υποδεχθούμε.

- Είμαι έτοιμος Κύριε. Καλωσόρισε Νυμφίε!

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη

ΙΔΟΥ Ο ΝΥΜΦΙΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-REM".

ΒΙΑΣΥΝΗ ή ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ;

Την αντίδραση ακόμη και πνευματικών τέκνων που έζησαν κοντά στον μακαριστό Μητροπολίτη Φλωρίνης Αυγουστίνo Καντιώτη, έχει προκαλέσει η ύπαρξη εικόνας που τον εμφανίζει ως... Άγιο.

Αυτή η εικόνα που πιτλοφορείται «Ο Άγιος Αυγουστίνος, Φλωρίνης» και εμφανίζει τον γνωστό Μητροπολίτη της Εκκλησίας της Ελλάδος Αυγουστίνo Καντιώτη ως έναν από τους Αγίους της Εκκλησίας, αν και δεν έχει κυκλοφορήσει ιδιαίτερα, στάθηκε ικανή να προκαλέσει αρκετές αντιδράσεις.

Όπως βλέπετε στην φωτογραφία, η εικόνα είναι ξεκάθαρη και έχει όλα τα χαρακτηριστικά, της βυζαντινής αιογραφίας. Ο μακαριστός Καντιώτης έχει φωτοστέφα-

νο και πιτλοφορείται Άγιος.

Το dogma.gr φιλοξενεί δηλώσεις του διαδόχου του Αυγουστίνου Καντιώτη, στην Ιερά Μητρόπολη Φλωρίνης. Ο Σεβασμιώτατος κ. Θεόκλητος, ο οποίος υπήρξε στενός συνεργάτης του επί σειρά ετών γνώριζε για την ενέργεια αυτή και δεν ήταν καθόλου σύμφωνος.

«Αν ζούσε ο Αυγουστίνος δεν θα επέτρεπε τέτοια πράγματα» σημείωσε, στο ΔΟΓΜΑ συμπληρώνοντας πως ναι μεν ο Αυγουστίνος Καντιώτης ζούσε ως Άγιος, αλλά «από τη στιγμή που η Εκκλησία δεν τον έχει κατατάξει στους Αγίους δεν είναι σωστό να δημιουργούνται εικόνες»

Ο λόγος για τον οποίο δημιουργήθηκε η εικόνα του «Αγίου» Αυγουστίνου είναι άγνωστος.

Άλλοι την αποδίδουν σε υπέρμετρη αγάπη και βεβαιότητα για την αγιότητα του, ενώ δεν είναι λίγοι αυτοί που κάνουν λόγο για προσπάθεια εμπορευματοποίησης μιας μεγάλης εκκλησιαστικής προσωπικότητας που ακόμη και μετά θάνατον εξακολουθεί να έχει ακροατήριο.

Σε κάθε περίπτωση εκτός από ελαχίστους που δεν βρίσκουν κάτι το μεμπτό σε αυτό, οι περισσότεροι, συμπεριλαμβανομένων αρκετών που πράγματι θεωρούν «Άγιο» τον Αυγουστίνo Καντιώτη, θεωρούν πως μια τέτοια ενέργεια τρία χρόνια περίπου από την κοίμηση του, μόνο κακό μπορεί να προκαλέσει.

ΘΝΟΡΙΑ ΑΓΙΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΡΥΑ ΙΤΕΩΝ

Τα κατηχητόπουλα, στην "Κιβωτό Αγάπης"

Μία μικρή αντιπροσωπία του τμήματος του Γυμνασίου των Κατηχητικών Σχολείων της Ενορίας Αγίων Χαράλαμπους και Αντωνίου της περιοχής Κρύα Ιτεών, συνοδευόμενη από τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού π. Ιωάννη Δημητρόπουλο και τον κατηχητή κ. Γεώργιο Σπυρόπουλο, το Σάββατο 20 Απριλίου μετά το πέρας του κατηχητικού μαθήματος, επισκέφθηκαν το Φιλανθρωπικό Σωματείο Χρονίων Παθήσεων Παιδιών «Η Κιβωτός της Αγάπης».

Τα παιδιά που φιλοξενούνται εκεί, έχουν δείκτη νοημοσύνης κάτω του τριάντα αφού πάσχουν από νοητική στέρηση, εγκεφαλική παράλυση, αυτισμό, επιληψία, κώφωση και τύφλωση.

Τους υποδέχθηκαν οι εργαζόμενοι, οι οποίοι μίλησαν

για τις εμπειρίες που έχουν οι ίδιοι αποκομίσει από την συνεργασία τους με τα παιδιά που φιλοξενούνται στο Ίδρυμα.

Είχαν την ευκαιρία να συνομιλήσουν, να παίξουν και να τραγουδήσουν με τους τροφίμους προσφέροντας με αυτόν τον τρόπο λίγες ώρες χαράς και διασκέδασης.

Ως ένδειξη αγάπης προσφέρθηκαν για τις ανάγκες του Ιδρύματος τρόφιμα, τα οποία αξίζει να σημειωθεί πως αγοράστηκαν με χρήματα των ιδίων των παιδιών.

Μετά από παραμονή μιάμισης περίπου ώρας στο Ίδρυμα, αποχαιρέτισαν τους φιλοξενούντας σε αυτό, αποκομίζοντας μια ιδιαίτερη - ξεχωριστή εμπειρία.

Οι επισκέπτες τόνισαν, ότι είναι πολύ μεγάλο και Θεάρεστο το έργο που επιτελείται εκεί. Επίσης, έκφρασαν την αγάπη τους για τα παιδιά της Κιβωτού Αγάπης και συγχαίρουν τα μέλη του Δ.Σ. καθώς και το προσωπικό για την αξιόπαινη προσφορά τους.

Κάνουν δε έκκληση στους Πατριούς να επισκεφθούν το Ίδρυμα, να δουν τα παιδιά τα οποία έχουν ανάγκη την αγάπη μας, και να τους συμπαρastaθούν έστω και με την παρουσία τους.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΟΦΟΡΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Κυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου

Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ 8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: alexkoll@otenet.gr

& ekklesiologos@gmail.com

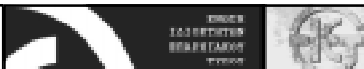
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

ΠΑΤΡΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 1821, ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗ

*** Αύριο Κυριακή των Βαΐων, στον Ιερό Ναό της Παναγίας**

Αλεξιωτίσσης θα λειτουργήσει ο Μητροπολίτης μας κ.κ. Χρυσόστομος

Άρθρο του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Θα μεταφερθούμε σήμερα νοερώς στο 1821, και συγκεκριμένα στην Κυριακή των Βαΐων, όταν οι ευσεβείς Πατρινοί, συγκεντρωμένοι στους Ιερούς Ναούς, φέροντες στα χέρια τα βαΐα και τούς κλάδους των δένδρων, δοξολογούσαν τόν Κύριο και παρακαλούσαν θερμά για την αγαθή έκβαση τού αγώνα και την ελευθερία τής πατρίδος.

Είχαν προηγηθή τα γεγονότα στο ιστορικό Μοναστήρι τής Αγίας Λαύρας στα Καλάβρυτα, όπου ο Ιεράρχης Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε το Λάβαρο τής Επαναστάσεως και εκήρυξε τόν ιερό υπέρ τής πίστεως και τής πατρίδος αγώνα. Αλλά και στην Πάτρα, στην Πλατεία Αγίου Γεωργίου, όπου ο ίδιος Αρχιερεύς ύψωσε την σημαία και ώρκισε τα παλληκάρια, δίνοντας το έναυσμα των ηρωικών αγώνων για την ελευθερία τού Γένους.

Πλησιάζει το Πάσχα. Άρα γε το δούλο Γένος θα αξιωθή να ζήσει την διπλή Ανάσταση; Οι Έλληνες το πιστεύουν ακράδαντα. Ο Γέρος τού Μωρηά στεντορεία τη φωνή του διακήρυξε: **«Ο Θεός έβαλε την υπογραφή του για την ελευθερία τής Πατρίδος και δεν την παίρνει πίσω...»**.

Η Παναγία, ως Υπέρμαχος τού Γένους Στρατηγός, παραμυθεί τόν Λαό και μεταφέρει τα δακρυσμένα αιτήματά του, τις γονυκλισίες και τις θερμές προσευχές στον θρόνο τού Κυρίου, δεομένη για την λύτρωση τού Ορθοδόξου Γένους των Ρωμηών.

Αλλά και ο Άγιος Ανδρέας, κρατώντας τόν χιαστό σταυρό τού μαρτυρίου του, δέεται πριν τόν Ουράνιο Δεσπότη υπέρ των κατατρεγμένων, αιώνες τώρα, Ελλήνων.

Αυτή την ημέρα, Κυριακή των Βαΐων, μέσα στον Ναό τής Αγια-Αλεξιωτίσσης (τής Παναγίας τής Αλεξιωτίσσης) των Πατρών, μπροστά στο Φρικτό Θυσιαστήριο προσφέρει την αναίμακτη Θυσία ο ταπεινός και σεβάσμιος Ιερεύς Γεώργιος. Μετάρσιος μεταξύ ουρανού και γης, μεταφέρει τα αιτήματα των Πατρινών και όλου τού δύστιχου Γένους προς τόν Θεό, και δέεται για την λευτεριά και την ανάσταση.

Εκείνη την ώρα τής μυσταγωγίας και τής προσευχής, φτάνει η φοβερή είδηση ότι Τούρκοι καταφθάνουν στον Ναό για σφάξουν και να δηώσουν. Στο άκουσμα τού φοβερού μαντάτου ο λαός κραυγάζει το **«Κύριε Ελέησον»**, και τα μάτια καρφώνονται στην θαυματουργή εικόνα τής Κυράς τής Αλεξιωτίσσης, ικετεύοντας για σωτηρία.

Ο Παπα-Γιώργης, αγέρωχος, συνεχίζει το Φρικτό Μυστήριο. **«Λάβετε φάγετε, τούτο μου εστί το Σώμα... Πίετε εξ αυτού πάντες, τούτο εστί το Αίμα μου... Τα σα εκ των σων Σοιι προσφέρομεν Κύριε, κατά πάντα και δια πάντα...»**.

Αρνεΐται να διακόψη την μυσταγωγία. Η ώρα συγκλονιστική. **«Φύγε Παπα-Γιώργη για να σωθής...»**, ακούονται φωνές από το πλήθος. Όμως το χρέος τού Ιερέως είναι άλλο. Προσφέρεται (ο κάθε Ιερεύς) ως εκούσιο σφάγιο στον βωμό τής θυσίας για την αγάπη τού Εσφαγμένου Αρνίου. Ακόμη δε περσιότερο, όταν στις φλέβες του ρέει αίμα Ελληνικό, αίμα ηρώων και μαρτύρων που με τις θυσίες τους πότισαν τα βουνά και τούς κάμπους τής πατρίδος μας για να ανθίση τής ελευθερίας το δένδρο.

Γνωρίζει ο Παπα-Γιώργης από θυσίες Πατριαρχών, Αρχιερέων, και απλών Ιερέων και Μοναχών. Ο Δεσπότης του, ο Γερμανός, είναι παλληκάρι. Τόν έχει εμπνεύσει, όπως και όλους τούς παπάδες και καλογήρους τής επαρχίας του· τού έχει μεταδώσει την φλόγα για την ελευθερία. Ο Γερμανός είναι ο πυρπολητής των ψυχών, είναι ο δυναμικός και θαρραλέος εθνεγέρτης Ιεράρχης. Ήλθε η ώρα ο Παπα-Γιώργης να σφραγίση με την δική του θυσία τούς αγώνες για τού Χριστού την πίστη την αγία και τής Πατρίδος την ελευθερία.

Οι Τούρκοι, άγριο και ασυγκράτητο πλήθος, εισβάλλουν στον Ιερό Ναό τής Παναγίας. Προχωρούν οι ασεβέστατοι και μισοί στο Ιερό και αρπάζουν τόν Λειτουργό τού Υψίστου. Το σπαθί τού Αγαρηνού υψώνε-

ται απειλητικά, ενώ ο Παπα-Γιώργης, ήρεμος και με αγγλίαση ψυχής, αναμένει την στιγμή πού το αίμα του θα ενωθή με το αίμα μυριάδων μαρτύρων, για την δόξα τού Θεού και τής Πατρίδος την τιμή και την ελευθερία.

Τώρα πλέον είναι στον Ουρανό. Το αίμα του ρέει μπροστά στην Αγία Τράπεζα, και ενωμένο με ποταμούς αιμάτων άλλων ιερών σφαγίων, αρδεύει τα αγιασμένα χώματα τής πονεμένης χώρας.

«Οι τόν αμνόν τού Θεού κηρύξαντες και σφαγιασθέντες όσπερ άρνες, και προς ζωήν τήν αγήρω, άγιοι, και αϊδιον μετατεθέντες,τούτον εκτενώς, μάρτυρες, αιτήσασθε οφλημάτων λύσιν ημίν δωρήσασθαι».

* Όμως τό μαρτύριο τού Παπα-Γιώργη δέν σταματάει εδώ. Οι Αγαρηνοί αιχμαλώτισαν τα τρία του παιδιά, τα οποία μετεφέρθησαν σε τόπους μακρινούς στην Ασία. Πίσω έμεινε η παπαδιά. Μία γυναίκα απ' ό,τι φαίνεται δυναμική, η οποία, αφού ενταφίασε τόν Παπα-Γιώργη, ανέλαβε το επώδυνο χρέος να ψάξη για τα σκλαβωμένα παιδιά της.

Έκανε τον σταυρό της μπροστά στην εικόνα τής Παναγίας τής Αλεξιωτίσσης, μάζεψε όσους «παράδες» μπόρεσε και έφυγε για να βρή και να λυτρώση τά παιδιά της. Πέρασε χώρες και χωριά, γύρισε τόπους μακρινούς και κατάφερε να βρή και να δώση τα λύτρα στους απίστευτους για τόν ένα της γιού. Τα άλλα δύο παιδιά της δεν βρέθηκαν ποτέ.

Θαυμάζει κανείς το μεγαλείο και τόν χαρακτήρα τής παπαδιάς, που με κίνδυνο τής ζωής της «πήρε» τα βουνά και τούς κάμπους για να βρή τα παιδιά της. Η θυσία έμεινε παροιμιώδης. Το παράδειγμά της ενέπνευσε τις γυναίκες τής Πάτρας για τούς αγώνες για την απελευθέρωση τής πόλεως.

Ο διασωθείς γιός τού παπα-Γιώργη τής Αλεξιωτίσσης, Κωνσταντίνος, απευθύνει αίτηση στις 4 Ιουνίου 1865 προς την επί των αγώνων Επιτροπή, όπως τού αποδώση ό,τι νόμιμον και δίκαιον. Το κείμενο έχει ως εξής:

Εν Πάτραις τή 4η Ιουνίου 1865

ΠΡΟΣ
Τήν επί των αγώνων Σεβαστήν Επιτροπήν, διά τού Κυρίου Νομάρχου Αχαϊοήλιδος.

Ο ευσεβάστως υποσημειούμενος Κωνσταντίνος ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, αναφέρω ταπεινώς ότι, κατά τό έτος 1821, καθ' ήν εποχήν οι Έλληνες έλαβον τά όπλα κατά των Οθωμανών, ο πατήρ τού υποφαινομένου ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ εφονεύθη παρά των Αγαρηνών, ενώ ετέλει τήν Θείαν Μυσταγωγίαν, εν τώ ενταύθα Ιερώ Ναώ τής Αλεξιωτίσσης, ότι ο υποφαινόμενος και έτεροι δύο (2) αδελφοί μου αιχμαλωτίσθησαν παρά των Αγαρηνών και ότι τρέξασα η μήτηρ ημών εις διάφορα τού Οθωμανικού Κράτους μέρη, μόλις ηδυνήθη νά σώση και νά λάβη τόν υποφαινόμενον, μή δυνηθείσα ουδόλως ν' ανεύρη τούς ετέρους δύο αδελφούς μου και εισέτι μένουσι εν αιχμαλωσία αγνοουμένου τού τόπου τής διαμονής των, ως προκύπτει εκ τού συνημμένου πιστοποιητικού πολιτών μαρτυρούντων τ' ανωτέρω.

Τά δυστυχήματα ταύτα είναι άξια λόγου όπως ληφθή και ο υποφαινόμενος εν καιρώ υπ' όψιν και λάβω τήν δέουσαν και απαιτουμένην αμοιβήν.

Διά ταύτα παρακαλώ θερμώς τήν Σεβαστήν Επιτροπήν, όπως ευαρεστούμένη λάβη υπ' όψιν της εν καιρώ και τόν υποφαινόμενον, αποδίδουσα ό,τι νόμιμον και δίκαιον.

Ο Κύριος Νομάρχης Αχαϊοήλιδος παρακαλείται νά διαβιβάση τήν παρούσαν όπου δει.

Ευπειθέστατος
Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου

Στήν αίτηση του Κωνσταντίνου, επισυνάπτεται πιστοποιητικό των προυχόντων τής Αχαΐας, ως κατωτέρω:

ΠΙΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ
Οι υπογραφόμενοι μεθ' όρκου ότι κατά τό έτος

1821 καθ' ήν εποχήν οι Έλληνες έλαβον τά όπλα, ο συμπολίτης μας ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ εκτελών τήν Θείαν Μυσταγωγίαν εν τώ Ναώ τής Αγίας Αλεξιωτίσσης ΕΦΟΝΕΥΘΗ παρά των Αγαρηνών, αιχμαλωτισθέντων και τριών (3) τέκνων του, προς απολύτρωσιν των οποίων η μήτηρ των τρέξασα εις διάφορα τού Οθωμανικού Κράτους μέρη, μόλις εδυνήθη νά σώση και λάβη τό ένα εκ τούτων ονόματι ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΝ, των δύο ετέρων μενόντων εν αιχμαλωσία και αγνοούμενης τής διαμονής των.

Κατ' αίτησιν όθεν τού απελευθερωθέντος Κωνσταντίνου δίδεται τό παρόν αυτό ίνα χρησιμεύση όπου δει, και υποσημειούμεθα.

Εν Πάτραις τήν α' Ιουνίου

Μ(πενιζέλος) Ρούφος
Κ. Μπουκαούρης
Γεώργιος Γιαννόπουλος
Ζ. Νεράγκας
Κ. Θωμόπουλος
Αναστάσιος Ηλιόπουλος
Άγγελος Ξηρομερίτης
Αναγν. Ανδρικόπουλος

Η παραπάνω αίτηση είχε θετικό αποτέλεσμα. Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπ' όψη της όλα τα σχετικά με το μαρτύριο τής οικογενείας τού παπα-Γιώργη, ενέταξε τόν Κωνσταντίνο στην «δεύτερα τάξη των υπαξιωματικών».

Η θυσία τού Εθνομάρτυρος Ιερέως Γεωργίου και τα κατ' αυτόν, θα ήταν άγνωστα σε μάς, αν δεν τα ανέσυρε ο ιστοριοδίφης Ιερεύς Νικόλαος Παπαδόπουλος, εφημέριος τού Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Καρύκη Αθηνών, από τα Γενικά Αρχεία τού Κράτους, το έτος 1964.

Έξω από τόν Ιερό Ναό τής Παναγίας τής Αλεξιωτίσσης, υψώθη μνημείο προς τιμήν τού Εθνομάρτυρος Ιερέως Γεωργίου, το έτος 1971, από την Αχαϊκή Εταιρεία Πατρών, με την ευγενή φροντίδα των κ.κ. Κων. Ν. Τριανταφύλλου και Θεοδ. Ι. Παπαναγιώτου, ώστε να διατηρηθή στην μνήμη των νεωτέρων ο ηρωισμός και η θυσία τού αιοδΐμου Ιερέως Γεωργίου, οι αγώνες και οι θυσίες τής Πρεσβυτέρας του για την διάσωση των παιδιών τους, αλλά και οι εν γένει θυσίες τού Ιερού Κλήρου για την ελευθερία τής Ελλάδος.

Παρ' ότι υπάρχουν ακόμη νοσηροί νόες οι οποίοι εμμένουν στα εσωτερικά τους σύνδρομα, και συνεχίζουν να προσάπτουν κατηγορίες στα ιερά σφάγια τού Γένους, και κυρίως στους μάρτυρες Κληρικούς, εν τούτοις το αίμα τους προβάλλει καθ' ημέραν ενώπιόν

μας και ο ηρωισμός τους είναι καταγεγραμμένος με χρυσά γράμματα στις σελίδες τής Εκκλησιαστικής και τής Ελληνικής Ιστορίας.

Ευτυχώς πού η Ιστορία, με τόν δικό της αδέκαστο τρόπο, μαρτυρεί στο διάβα τού χρόνου, ότι ήταν γραφτό τής λευτεριάς τής Ελλάδος να περάση και να λιβανιστή στους θόλους των Εκκλησιών και των Ιερών Μονών μας, να πορφυρωθή από τα αίματα Ιερομαρτύρων και Εθνομαρτύρων, ανθρώπων πάσης κοινωνικής τάξεως και ηλικίας, ώστε να μπορούμε εμείς οι επιγενόμενοι με πάσαν άνεση, ακόμη και να αμφισβητούμε τόν αγιασμένο αγώνα τους.

Εμείς την Κυριακή των Βαΐων έχομε ορίσει την τιμή για τόν Εθνομάρτυρα Κληρικό, με Θεία Λειτουργία και άλλες εκδηλώσεις στον Ιερό Ναό τής Παναγίας τής Αλεξιωτίσσης των Πατρών, όπου λειτουργούσε ο αοίδιμος Ιερεύς και όπου μαρτυρικός και φρικτός ετελειώθη υπό των απίστων τυράννων.

Η καρδιά τής Εκκλησίας των Πατρών, την Κυριακή των Βαΐων, χτυπά στην Αλεξιωτίσσα.

Η ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

Η Ενσάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός είναι ασφαλώς μία πράξη σωτηρίας. Μέσω αυτής ανασταίνει ο Θεάνθρωπος Κύριός μας «την πριν πεσούσαν εικόνα».

Η Ενσάρκωση, όμως, δεν ήταν αρκετή για να φέρη την ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπινου γένους. Και τούτο γιατί ο άνθρωπος, με την πώση του, είχε εισέλθει στον χώρο τής φθοράς και τού θανάτου. Η τέλεια έκφραση τής αγάπης τού Θεού Λόγου έπρεπε, επομένως, να φθάση στα «έσχατα όρια». Χρειάζόταν ο άνθρω-

59, 462) και ακόμη ότι «η προφητεία πεπλήρωται η περί αυτού» (PG 58, 770).

Ο Θεάνθρωπος Κύριος, λοιπόν, εκφράζει την άπειρη αγάπη Του προς το πλάσμα Του ως **Εσταυρωμένη Αγάπη**. Αυτή η Εσταυρωμένη Αγάπη βιώνεται μέσα στο Μυστικό Του Σώμα, την Αγία μας Εκκλησία. Και η βίωση αυτή δεν είναι η εμπειρία κάποιας ουμανιστικής συμπόνιας ή κάποιας προτεσταντικής συναισθηματικότητας που ικανοποιεί τις κατώτερες επιθυμίες τού αμαρτωλού και μετανοημένου ανθρώπου, αλλά είναι γεύση σταυρικής οδύνης και αγαπητικής θυσίας για την οντολογική καταξίωση τού ανθρώπινου προσώπου και την ελευθερία του «εν τη αγάπη».

Ο Σταυρός τού Χριστού ενσαρκώνει και συγχρόνως αποκαλύπτει το βαθύτερο νόημα τού Ευαγγελίου τής λυτρώσεως και σωτηρίας. Ο Όσιος Μάξιμος

ο Ομολογητής μας λέει: «**Τα φαινόμενα πάντα δέχεται σταυρού... τα δε νοούμενα πάντα, χρήζει ταφής**» (PG 90, 1108). Όλα όσα γίνονται προσπάθια μέσα από τις ανθρώπινες αισθήσεις και κάθε τι, το οποίο κατακτάται με την ανθρώπινη διάνοια, πρέπει να σταυρωθούν και να ταφούν, ως δυνάμεις που στηρίζουν τόν εγωκεντρισμό μας, προκειμένου να λειτουργήσουν ως αγαπητική αυθυπέρβαση. Για τόν λόγο αυτό σταυρώνουμε το σώμα μας, ποιούντες το σημείο τού Σταυρού, όχι μόνον κατά την ώρα τής προσευχής, αλλά - όπως λέει χαρακτηριστικά ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων - «**ουτινοσούν προκαταρχόμενοι πράγματα... επί άρτων βιβρωσκομένων, και επί ποτηρίων πινομένων· εν εισόδοις, εν εξόδοις... κοιταζόμενοι καί διανιστάμενοι**» (Κατήχ. ΙΓ', ΕΠΕ. 36. 60).

Ο Σταυρός είναι η φανέρωση τής φιλανθρωπίας σοφίας τού Θεού τόν σώζει τόν κόσμο από τόν παραλογισμό και την απόγνωση, από την έκπτωση και την ευτελεία, από την πτωχεία και την αυτοαιχμαλωσία του.

Ο Σταυρός, κατά τόν Άγ. Γρηγόριο Νύσσης καθίσταται θεολόγος, δεικνύοντας μέσα από το σχήμα του το αποκορύφωμα τής ενσάρκου οικονομίας, την παντοδύναμη νίκη επί τού θανάτου. Λέγει χαρακτηριστικά: «**τοις διορατικωτέροις θεολόγος ο σταυρός την παντοδύναμον εξουσίαν τού επ' αυτό δειχθέντος και πάντα εν πάσιν όντος ανακηρύσσων τω σχήματι**» (PG 46, 625). Και ο Μ. Αθανάσιος διερωτάται: «**Πότε ούτως ο θάνατος κατεφρονήθη, ει μη ότε ο σταυρός τού Χριστού γέγονε**» (PG 26, 953).

Αρνούμενοι κάθε εμμονή στην ιδέα τής αυτοδικαιώσεως καί έχοντες βαθεία τήν αίσθηση τής ανθρωπίνης αδυναμίας μας, άς εγκαταλείψουμε τόν εαυτό μας στην Εσταυρωμένη Αγάπη, άς παραδοθούμε στό έλεός τού δι' ημάς σταυρωθέντος Κυρίου Ιησού, γιά νά δυνηθούμε νά κοινωνήσουμε τής σωτηρίας, η οποία πηγάζει από τόν ζωφόρο Σταυρό Του.

Ο Σταυρός είναι η λυτρωτική απάντηση στην καθημερινή μας τραγωδία καί απόγνωση, στην οδυνηρή μοναξιά καί στην τραγική εγκατάλειψή μας.

Η ύπαρξή μας καί ο κόσμος, ο οποίος μας περιβάλλει, η ζωή μας καί η σωτηρία μας νοηματίζονται μόνο στόν χώρο τής ελεύθερης αγάπης, η οποία, χωρίς τόν Σταυρό τού Κυρίου, παραμένει άσαρκη, μία πραγματική ουτοπία.

Αρχ. Κυρίλλου Κωστοπούλου Ιεροκήρυκος Ι. Μ. Πατρών Δρος Θεολογίας

πος μία θυσιαστική πράξη θεραπείας. Μία τέτοια πράξη μόνο ένας «**οδυνώμενος και Εσταυρωμένος Θεός**» ημπορούσε να προσφέρει. Και τούτο γιατί ο Σταυρός είναι ο τέλειος και απόλυτος τρόπος εισχωρήσεως τού Θεού σ' όλες μας τις εμπειρίες. Ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας το τονίζει: «**υιός δε θεού σαρκωθείς εσταυρωμένος σώζει**» (Πρβλ. Κατήχ. 13, 20⁴⁵).

Η Εσταυρωμένη Αγάπη δεν μετέχει μόνον σ' ολόκληρη την ανθρώπινη ζωή, αλλά και σε ολόκληρο τόν ανθρώπινο θάνατο. «**Ούτος τās αμαρτίας ημών φέρει και περί ημών οδυνάται**» (Ησ. 53, 4). Ο Άγ. Γρηγόριος Νύσσης λέγει χαρακτηριστικά ότι «**Αυτός (ο Θεάνθρωπος Κύριος) τās ασθενείας ημών έλαβε και τās νόσους εβάστασεν, επεί και την δεκτικήν τούτων σάρκα περιβέβληται**» (Κατά Αρείου, 3,1,78).

Ο Θεάνθρωπος Κύριος προσλαμβάνει τα πάντα. Την οδύνη μας, τόν πόνο μας, την θλίψη μας, τα δάκρυά μας, τόν θάνατό μας, τόν σωματικό και τόν ψυχικό. «**Ει δυνατόν παρεθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο**» (Ματθ. 26, 39). Ο ιδρώτας τού προσώπου Του στην Γεθσημανή πίπτει «**ωσεί θρόμβοι αίματος**» (Λουκ. 22, 44). Φθάνει δε να πη: «**Περίλυπος εστί η ψυχή μου έως θανάτου**» (Μάρκ. 14, 34). Όλα τα ανωτέρω «**υπερβολή φιλανθρωπίας υπέμεινεν υπερπάσχων και υπεραλγών, οία πατήρ εφ' υιούς απολυμένους**» (PG 28, 308), τονίζει ο Άγιος Ευσέβιος.

Ο θάνατος τού Θεανθρώπου Κυρίου δεν συνιστά ήττα, αλλ είναι μια πράξη νίκης. Είναι η νίκη τής οδυνώμενης αγάπης. Ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής, ο μαθητής τής αγάπης, γράφει: «**...αγαπήσας (ο Ιησούς Χριστός) τούς ιδίους τούς εν τω κόσμω, εις τέλος ηγάπησεν αυτούς**» (Ιωάν. 13, 1). Ως το τέλος. Ως το έσχατο σημείο μάς αγάπησε. Ο Άγ. Κύριλλος Αλεξανδρείας διακηρύσσει ότι ο Θεάνθρωπος Κύριος εξέφρασε την αγάπη Του προς τόν πεπτωκότα άνθρωπο με τέλειο τρόπο: «**Τελειοτάτην επεδείξατο την αγάπην την περί τούς ιδίους όντας εν τώδε τώ κόσμω**» (PG 74, 112).

Για τόν λόγο αυτό η τελευταία λέξη Του ήταν: «**Τετέλεσται**» (Ιωάν. 19, 30). Αυτή δεν ήταν κραυγή αυτοεγκαταλείψεως ή απογνώσεως, αλλά κραυγή νίκης. «**Τελείωσα, εκπληρώθηκε (το έργο μου). Σάς αγάπησα μέχρι τέλους**». Ο Ιερός Χρυσόστομος υπογραμμίζει πώς η έκφραση αυτή δηλώνει ότι «**ουδέν λείπει τη οικονομία**» (PG

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος στο Εκκλησιαστικό Λύκειο

Την Παρασκευή 26 Απριλίου τελέσθηκε Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στο Παρεκκλήσιο του Εκκλησιαστικού

Λυκείου Πατρών.

Χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Τη Θεία Λειτουργία τέλεσαν ο Αρχιμ. π. Γερβάσιος Παρεκκεντές, Διευθυντής της Εκκλ. Εστίας και ο Πρωτοπρεσβ. π. Δημήτριος Παπαγεωργίου.

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος μίλησε επίκαιρα στα παιδιά. Ανεφέρθη στο βαθύτερο περιεχόμενο των αγίων ημερών, λέγοντας ότι όλοι πρέπει να αντιληφθούμε το νόημα του Πάθους, αλλά και της Αναστάσεως. Ανεφερε ότι το κορυφαίο γεγονός στην Εκκλησία μας είναι η Ανάσταση του Χριστού. Χωρίς την Ανάσταση δεν θα υπήρχε Εκκλησία. Με την Ανάσταση πείσθηκαν οι μαθητές ότι ο Χριστός

είναι ο Υιός του Θεού, ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου.

Παράλληλα εξήγησε τη βαρύτητα της Ιερωσύνης, τονίζοντας την ανωτερότητα του Ιερέα έναντι των αγίων Αγγέλων και ανέφερε το γεγονός ότι οι Άγγελοι δεν μπορούν να τελέσουν το μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας. Όταν λειτουργούν οι Ιερείς, οι Άγγελοι που συμπαρίστανται και κυκλώνουν το Θυσιαστήριο "ζηλεύουν" τους Ιερείς που πιάνουν με τα γήινα χέρια τους τον ίδιο τον Κύριο και τον προσφέρουν προς αγιασμό των πιστών.

Τέλος, ευχήθηκε σε όλους καλή δύναμη στο έργο τους, στους δε μαθητάς Καλή Ανάστασιν και να έχουν καλή πρόοδο και επιτυχία στις εξετάσεις που θα γίνουν μετά το Πάσχα, αφού γρήγορα τελειώνουν τα μαθήματα.-

Εκοιμήθη ο Θεολόγος Παναγιώτης Παναγιάννης

Έφυγε ξαφνικά απ' τη ζωή την 24η Απριλίου 2013 ο γνωστός θεολόγος και αιρετός σύμβουλος των Καθηγητών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για δεκαετίες, Παναγιώτης Παναγιάννης.

Η κηδεία του τελέσθηκε την 25η Απριλίου στο Β' Κοιμητήριο με συμμετοχή αθρόα του εκπαιδευτικού κόσμου αλλά και των Γορτυνίων συμπατριωτών του, όπου για χρόνια ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Τον Σεβασμιώτατο εκπροσώπησε ο Αρχιμ. π. Θεόκλητος Παντελίδης, ενώ συμμετείχαν οι Αρχιμανδρίτες π.

Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, π. Χρύσανθος Στελλάτος, και άλλοι ιερείς της πόλεώς μας που εκτιμούσαν το έργο του αιμνήστου Παναγιώτη. Ενδεικτικά αναφέρουμε τους π. Γερασιμάγγελο Στανίτσα, π. Ιωάννη Κατωπόδη, π. Νικόλαο Μήλα, π. Βασίλειο Σταμόπουλο κ.α.

Επικήδειο εκφώνησε ο π. Θεόκλητος, εκ μέρους των συναδέλφων του οι κ.κ. Σύγγελος Κων/νος και Θεοδωρακόπουλος Σπήλιος και εκ μέρους του Παραρτήματος Πατρών της Πανελληνίας Ενώσεως Θεολόγων, ψήφισμα.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΘΥΛΑΓΓΘΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τό εσπέρας τής Μ. Δευτέρας, Μ. Τρίτης καί Μ. Τετάρτης θά τελούνται δύο Ιερές Ακολουθίες. Η Α' από 7-9 μ.μ. καί η Β' από 9-10.30 μ.μ.

Τήν Μεγάλη Τετάρτη 1 Μαΐου 2013 τό βράδυ στόν Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστριάς μετά τό πέρας τής Β' Ακολουθίας τού Νηπιήρος (9-10.45 μ.μ.) θά τελεσθεί η Θεία Λειτουργία τής Μεγάλης Πέμπτης: 10.45 μ.μ. έως 0.45 π.μ.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΜΠΛΟΥ

Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ: 5.00 Μεσονυκτικό, Όρθρος και Θεία Λειτουργία. 23.30 Μεσονυκτικό, Ακολουθία του Νυμφίου 1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ: 12.30 3η-6η-9η Ώρα και Εσπερινός. 16.00 Μεγάλο Απόδειπνο. 23.30 Μεσονυκτικό Ακολουθία Νυμφίου, 1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ: 12.30 3η-6η-9η Ώρα Εσπερινός και Λειτουργία Προηγιασμένων Δώρων. 16.00 Μεγάλο Απόδειπνο. 23.30 Μεσονυκτικό, Ακολουθία Νυμφίου, 1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: 12.30 3η-6η-9η Ώρα Εσπερινός. 14.30 Μυστήριο Αγίου Ευχελαίου. 16.00 Μικρό Απόδειπνο. 23.30 Μεσονυκτικό Ακολουθία Νυμφίου, 1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ: 12.30 Εσπερινός, Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. 23.30 Ακολουθία των Παθών.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 12.30 Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών και ο Εσπερινός της Αποκαθλώσεως. 23.30 Ακολουθία Επιταφίου.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ: 12.30 Εσπερινός, Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, Όρθρος και Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: 10.30 Εσπερινός της ΑΓΑΠΗΣ.

Εκ της Ιεράς Μονής

Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Πατρών Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδος

1. Οι Ακολουθίες του Νυμφίου, του Ιερού Νηπιήρος και των Αγίων Παθών στις 7.00 μ.μ.

2. Την Μ. Τετάρτη: Η Ακολουθία του Αγίου Ευχελαίου 4.00 μ.μ., Ακολουθία Μυστικού Δείπνου 7.00 μ.μ.

3. Την Μ. Πέμπτη: Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου 7 π.μ. - 9.30 π.μ.

4. Την Μ. Παρασκευή: Η Ακολουθία της Αποκαθλώσεως 8.00 - 11.45 π.μ.,

5. Την Μ. Παρασκευή: Ακολουθία Επιταφίου 7.00 μ.μ.

6. Το Μ. Σάββατο: Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου το πρωί 7.00 π.μ. - 9.30 π.μ.

7. Όρθρος και Θεία Λειτουργία της Κυριακής του Πάσχα 11.00μ.μ. - 1.30 π.μ.

8. Ο Εσπερινός της Αγάπης στις 6.00 μ.μ.

9. Την Δευτέρα της Διακαινησίμου Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία 7.00 - 9.30 π.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ Κ.Κ. ΙΕΡΕΜΙΑ

1. Η σημερινή Κυριακή, αδελφοί χριστιανοί, έχει ένα ιδιαίτερο όνομα. Λέγεται «Κυριακή των Βαΐων». Και λέγεται έτσι γιατί, όπως ακούσαμε στο ιερό Ευαγγέλιο, οι Ιουδαίοι που ήταν στα Ιεροσόλυμα, για την εορτή του Πάσχα, πήραν κλαδιά βαΐων στα χέρια και χαιρέτισαν θριαμβευτικά τον Χριστό που ερχόταν στην πόλη. Όπως υπολογίζουν οι ιστορικοί, ήταν ένα εκατομμύριο περίπου οι Ιουδαίοι που ήλθαν από όλα τα μέρη στα Ιεροσόλυμα, για να εορτάσουν το Πάσχα. Αυτοί άκουσαν για τον Χριστό ότι ανέστησε τον Λάζαρο και γι' αυτό τον υποδέχθηκαν με κλάδους βαΐων ως νικητή του θανάτου. Τα βάρια είναι σύμβολο νίκης.

Αλλά τί περίεργο είναι, χριστιανοί μου, αυτό που συνέβηκε με τον λαό αυτό; Ενώ στην αρχή φώναζαν όλοι, και τα μικρά παιδιά ακόμη, «ωσαννά, ωσαννά τω Υιό Δαυίδ», ύστερα από λίγες μόνο μέρες το «ωσαννά» τους έγινε «σταυρωθήτω»!... Πραγματικά, αυτοί οι ίδιοι οι Ιουδαίοι που επευφήμησαν τον Χριστό ερχόμενον στα Ιεροσόλυμα, αυτοί οι ίδιοι πολύ σύντομα, σε τρεις - τέσσερις μόνο μέρες, απαιτούσαν την καταδίκη του Χριστού σε σταυρικό θάνατο. Γιατί αυτό, ξαναλέγω;

2. Αυτό, αγαπητοί μου, συνέβη γιατί οι Ιουδαίοι δεν είχαν ορθή αντίληψη περί του Μεσσία. Περίμεναν ένα Μεσσία θριαμβευτή και εξουσιαστή εναντίον των εχθρών του Ισραήλ. Ένα Μεσσία, ο Οποίος θα διοργάνωνε τον λαό σε επαναστατικό κίνημα κατά των Ρωμαίων τυράννων και το Ιουδαϊκό κράτος θα αποκτήσει την παλαιά του δόξα, που είχε στην εποχή του Δαυίδ. Ο Χριστός όμως με τα λόγια Του και την όλη Του συμπεριφορά δεν έδειχνε ότι είναι Μεσσίας έτσι όπως τον περίμεναν αυτοί, αλλά είναι ο πραγματικός Μεσσίας, όπως τον προφήτευσαν οι Προφύτες. Και οι Προφύτες προφήτευσαν τον Μεσσία ως ταπεινόν και ως πάσχοντα. Έτσι τον είχε προφητεύσει από παλαιά ο προφήτης Ζαχαρίας. Όχι σαν επίγειο άρχοντα, καθήμενο σε άρματα, αλλά, όπως τον είδαμε σήμερα στο Ευαγγέλιο, «καθήμενον επί πώλου ονίου» (βλ. Ζαχ. 9,9). Έτσι τον είχε προφητεύσει πάλι από παλαιά ο προφήτης Ησαΐας, ως πάσχοντα. Διαβάστε, αγαπητοί μου, διαβάστε το 53ο κεφάλαιο του προφήτου Ησαΐου. Γι' αυτό το κεφάλαιο ο προφήτης ονομάστηκε «πέμπος Ευαγγελιστής». Είναι σαν να ζούσε την Μεγάλη Παρα-

σκευή και να βρισκόταν στον Γολγοθά, κάτω από τον Εσταυρωμένο Ιησού Χριστό, και να περιγράφει στο κεφάλαιο αυτό το πάθος Του. Και δεν κάνει μόνο περιγραφή του πάθους του Χριστού, αλλά δίνει και την ερμηνεία του πάθους Του. Λέει ότι ο Χριστός πάσχει όχι για δικά Του αμαρτήματα, γιατί ο Ίδιος ήταν αναμάρτητος. Αλλά πάσχει για τα αμαρτήματα όλων των ανθρώπων, που παρεξέκλιναν από το θέλημα του Θεού και έπρεπε να προσφερθεί γι' αυτούς θυσία στον Θεό, για την άφεση των αμαρτιών τους. «Ούτος (ο Μεσσίας) – λέγει – τας αμαρτίας ημών φέρει και περί ημών οδυνάται» (Ησ. 53,4).

3. Επανερχομαι και λέγω τώρα: Εάν οι Ιουδαίοι των Ιεροσολύμων διάβαζαν τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και τους ερμήνευαν σωστά, δεν θα έκαναν το λάθος, και όχι μόνο το λάθος αλλά το έγκλημα, να μεταστραφούν τόσο γρήγορα και να μετατρέψουν τα «ωσαννά» τους σε «σταυρωθήτω». Το δίδαγμα από το λάθος αυτό των Ιουδαίων, αγαπητοί μου, είναι ότι πρέπει να έχουμε σωστή πίστη περί του Χριστού μας. Μη νομίζουμε τον Χριστό απλώς σαν έναν καλό άνθρωπο, έστω και τον καλύτερο, ούτε σαν έναν κοινωνικό επαναστάτη, όπως τον θεωρούν πολλοί. Όχι! Ο Ιησούς Χριστός μας είναι Θεός. Και από αγάπη στην πάσχουσα ανθρωπότητα σαρκώθηκε στην αγιασμένη Κοιλία της Παναγίας μας. Έφερε με την θεϊκή Του διδασκαλία την αποκάλυψη του Θεού στην ανθρωπότητα, αθάνατα λόγια, που τα γράφει το άγιο Ευαγγέλιο. Κήρυξε μετάνοια και σωτηρία στους αμαρτωλούς και τέλος πρόσφερε τον Εαυτό Του θυσία στον ουράνιο Πατέρα για την άφεση των αμαρτιών μας. Πέθανε θάνατο πραγματικό, ημέρα Παρασκευή. Ω Θεέ μου! Τί Παρασκευή που ήταν εκείνη! Την λέμε «Μεγάλη Παρασκευή». Τον έβαλαν στον τάφο, αλλά δεν έμεινε στον τάφο. Αναστήθηκε από τον τάφο και μετά από σαράντα ημέρες ανέβηκε στους ουρανούς με την Ανάληψή Του, στους ουρανούς, απ' όπου και κατέβηκε. Αλλά δεν ανέβηκε όπως κατέβηκε! Γιατί, ενώ κατέβηκε στην γη μόνο με την θεότητα, στους ουρανούς με την Ανάληψή Του ανέβηκε και με την φύση μας την ανθρωπινή. Γι' αυτό, χριστιανοί μου, σταυρώθηκε ο Χριστός. Σταυρώθηκε για να σώσει την ανθρωπινή φύση, την λασπωμένη από την αμαρτία, και να την ανεβάσει καθαρή μέχρι τα ουράνια, μέσα στα ουράνια, «εις το εσώτερον του καταπετάσματος», όπως μας είπε την προηγούμενη Κυριακή

ο απόστολος Παύλος (Εβρ. 6,19). Αυτά να πιστεύουμε για τον Χριστό.

4. Και όχι μόνο να τα πιστεύουμε, αλλά και να τα βιώνουμε. Να, από σήμερα το βράδυ, χριστιανοί μου, αρχίζει η Μεγάλη Εβδομάδα. Σ' αυτήν την εβδομάδα η Αγία μας Εκκλησία με υπέροχους και θεόπνευστους

ύμνους μάς παρουσιάζει στα μάτια των ψυχών μας όλο το δράμα του Πάθους του Χριστού. Ας μην είμαστε απαθείς θεατές και ακουστές των όσων θα δούμε και θα ακούσουμε εδώ την Μεγάλη Εβδομάδα. Είναι μερικοί χριστιανοί που δεν αγαπούν έναν πάσχοντα Χριστό. Σαν τους Ιουδαίους δηλαδή, που ήθελαν ένα Μεσσία θριαμβευτή και όχι ταπεινόν και πάσχοντα. Και όμως, χριστιανοί μου, ο Μεσσίας «έδει παθείν», έπρεπε δηλαδή να πάθει (Λουκ. 24,26). Εάν δεν έπασχε, εάν δεν σταυρωνόταν, δεν θα υπήρχε σωτηρία στους ανθρώπους. Γιατί ούτε η φιλοσοφία, ούτε η πολιτική, ούτε τίποτε άλλο δεν μπορούσε να σώσει τον κόσμο. Την ταλαίπωρη ανθρωπότητα, την δουλωμένη στο κράτος της αμαρτίας, την έσωσε ο Σταυρός του Κυρίου. Το «Αίμα Ιησού Χριστού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας» (Α' Ιωάν. 1,7).

Εμείς οι Ορθόδοξοι, αδελφοί μου, αγαπούμε και ζούμε το Πάθος του Χριστού, που μάς φαίνεται πολύ γλυκό. Οι Παπικοί, στο βάθος των όσων αιρετικά πιστεύουν, διαπράττουν το αμάρτημα των Ιουδαίων της σημερινής ευαγγελικής περικοπής. Γιατί και αυτοί οι Παπικοί, όπως και εκείνοι οι Ιουδαίοι, μας παρουσιάζουν ένα Χριστό ως ένδοξο επίγειο βασιλέα, με Βατικανά, με κοσμική εξουσία, με βασιλεία και όχι Βασιλεία Ουρανών. Ας φυλαχτούμε από αυτούς τους αιρετικούς, που μάς τους θύμισε σήμερα η ευαγγελική περικοπή με την πλάνη των Ιουδαίων, οι οποίοι εξέλαβαν τον Μεσσία ως επίγειο άρχοντα, και όχι ως πάσχοντα Μεσσία, λυτρωτή των ψυχών μας.

Με πολλές ευχές,

† Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας

Ιερός Ναός Αγίας Σκέπης Πατρών Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδας

ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ: Ακολουθία του Νυμφίου, ώρα 6:00 μ.μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ: Ακολουθία του Νυμφίου, ώρα 6:00 μ.μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ: Ακολουθία του Νυμφίου, ώρα 6:00 μ.μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: Ακολουθία του Νιπτήρος, ώρα 6:00 μ.μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ: Ακολουθία των Αγ. Παθών, ώρα 6:00 μ.μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:
Α) Μεγάλες Ώρες, Εσπερινός, Αποκαθήλωση το πρωί 7:45
Β) Ακολουθία του Επιταφίου, ώρα 6:00 μ.μ.
ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ: Την νύκτα ώρα 11:10 κτυπούν οι καμπάνες και στις 12:00 (Μεσάνυκτα) η τελετή της Αναστάσεως και στην συνέχεια η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία.
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Κυριακή Πάσχα
Εσπερινός της Αγάπης, 10:30 πρωί

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

Σας ενημερώνουμε ότι η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος-Ειδική Συνοδική Επιτροπή Πολιτιστικής Ταυτότητας και η Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης διοργανώνουν το Σάββατο 18 Μαΐου 2013 Ημερίδα με θέμα:

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ 1912-13: ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΄21 (Η Συμβολή της Εκκλησίας).

Χώρος Διεξαγωγής: Η αίθουσα διαλέξεων του Μητροπολιτικού Μεγάρου της Ιερής Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Βογατσικού 7.

Ώρες: Πρωί 10.00 – 13.00 και Απόγευμα: 18.00-20.30
Ομιλητές: **Οι Μητροπολίτες** Καστορίας κ. Σεραφείμ, Χίου, Φαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος.

Οι Πανεπιστημιακοί Καθηγητές κ.κ. Αθανάσιος Καραθανάσης, Σπυρίδων Σφέτας, Μαρία Καζαμία-Τσέρνου και Αγγελική Τριβυζαδάκη. **Οι ιστορικοί ερευνητές** Δρ. Ευάγγελος Χεκίμογλου, Σαράντος Καργάκος και Κωνσταντίνος Χολέβας.

Θα μετάσχουν και οι Χωρωδίες του Συλλόγου Ιεροψαλτών της Ι. Μ. Θεσσαλονίκης και του Συλλόγου «Χριστιανική Ελπίς».

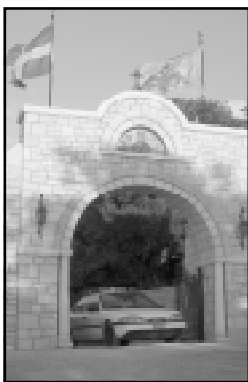
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης

Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδος

Κυριακή Βαΐων: Θ. Λειτουργία 7 π.μ. Ακολουθία Νυμφίου 7.00 μ.μ.

Μ. Δευτέρα και Μ. Τρίτη: Θ. Λειτουργία Προηγιασμένων Δώρων 7 π.μ., Ακολουθία Νυμφίου 7.00 μ.μ.

Μ. Τετάρτη: Θ. Λειτουργία προηγιασμένων Δώρων 7 π.μ., Άγιον Ευχέλαιον 5.00 μ.μ., Ακολουθία Μυστικού Δείπνου 7.00 μ.μ.

Μ. Πέμπτη: Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου 7 π.μ., Ακολουθία Αχράντων Παθών 7.00 μ.μ.

Μ. Παρασκευή: Εσπερινός Αποκαθλώσεως 3.00 μ.μ., Ακολουθία Επιταφίου 6.30 μ.μ.

Μ. Σάββατο: Θεία Λειτουργία 7.30 π.μ., Ακολουθία Αναστάσεως 11.00 μ.μ. (έναρξη)

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ: Εσπερινός Αγάπης 6.30 μ.μ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: Θεία Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: Θεία Λειτουργία όπου θα τεθούν εις προσκύνησιν τα Ιερά Λείψανα των Αγίων ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ και ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ: Θεία Λειτουργία 7.00 π.μ.

Φιλολόγος καθηγητής παραδίδει μαθήματα σε μαθητές

Γυμνασίου - Λυκείου

Τηλέφωνο επικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.: 6937487073

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ «ΠΑΛΑΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΟ» (ΜΠΑΛΑ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μ.ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εκ της Ιερής Μονής Αγίου Νικολάου ανακοινούται ότι,

1. Οι Ακολουθίες του Νυμφίου, του Ιερού Νιπτήρος και των Αγίων Παθών στις 7.00 μ.μ.

2. Την Μ. Τετάρτη: Η Ακολουθία του Αγίου Ευχελαίου 4.00 μ.μ., Ακολουθία Μυστικού Δείπνου 7.00 μ.μ.

3. Την Μ. Πέμπτη: Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου 8 π.μ. - 10 π.μ.

4. Την Μ. Παρασκευή: Η Ακολουθία της Αποκαθλώσεως 8.00 - 11.45 π.μ.,

5. Την Μ. Παρασκευή: Ακολουθία Επιταφίου 7.00 μ.μ.

6. Το Μ. Σάββατο: Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου το πρωί 8.00 π.μ. - 10.00 π.μ.

7. Όρθρος και Θεία Λειτουργία της Κυριακής του Πάσχα 12.00 - 2.30 π.μ.,

8. Ο Εσπερινός της Αγάπης στις 10.30 π.μ.

9. Την Δευτέρα της Διακαινησίμου Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία 7.30 - 10.00 π.μ.

Τηλ.: 2610/459058

Εκ της Ιερής Μονής

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΛΟΓΟΥ - ΟΜΙΛΙΑΣ - ΦΩΝΗΣ

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΑΥΤΙΣΤΙΚΟΥ ΦΑΣΜΑΤΟΣ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΕΛΛΕΙΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ
& ΥΠΕΡΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ (Δ.Ε.Π.Υ.)

Μιχαήλ Κ. Τζουραμάνης
λογοθεραπευτής - λογοπαθολόγος

Πανεπιστημίου 148, Πάτρα
Τηλ.: 2610 434920, Κιν.: 6945 225375
www.logou-therapeia.gr
speech.therapy@hotmail.com

Πολλά ...εν ολίγοις

Επιμέλεια σελίδος:
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Ανιστόριτοι βεβήλωσαν το Μνημείο του "Υψώματος 731"

Το εν λόγω ύψωμα (υψόμετρο 731 μ.) βρίσκεται περί τα 20 χλμ. βόρεια της Κλεισούρας. Ήταν ένα από τα ισχυρότερα ερείσματα που κατέλαβε ο ελληνικός Στρατός κατά τους χειμερινούς αγώνες με τους Ιταλούς και Αλβανούς, κλειδί της όλης τοποθεσίας, στον κεντρικό τομέα της Βορείου Ηπείρου.

Η παραμονή σε ελληνικά χέρια του υψώματος αυτού καταδίκασε κάθε προσπάθεια των Ιταλών. Η αρχή της ιταλικής επίθεσης, που έγινε νωρίς το πρωί της 9ης Μαρτίου, με σφοδρή δράση του... πυροβολικού με όλμους και αεροπορικό βομβαρδισμό των ελληνικών θέσεων, είχε ως αποτέλεσμα πάνω από 500 νεκρούς και τραυματίες Έλληνες, και πολλαπλάσιους Ιταλούς.

Επρόκειτο για έναν πιτάνιο αγώνα, στον οποίο έλαβαν μέρος οι άνδρες του 5ου Συντάγματος της Ι Μεραρχίας, οι οποίοι κατόνταν κυρίως από την Καρδίτσα και τα Τρίκαλα. Σε ανάμνηση αυτού του αγώνα, στήθηκε από τους συγγενείς των νεκρών ένα πρόχειρο μνημείο, με την ελπίδα ότι θα ευαισθητοποιηθεί κάποτε η ελληνική πολιτεία να τιμήσει τους ήρωές της.

Προ ημερών, εγγονός του ηρωικού ταγματάρχη **Δημητρίου Κασλά**, επισκέφτηκε το θρυλικό **“ύψωμα 731”**, και έμεινε εμβρόντητος, όταν είδε ξεθεμελιωμένο και κομματιασμένο το λιτό μνημείο, που είχε στήσει εκεί πριν από κάμποσα χρόνια. Αψευδείς μάρτυρες οι φωτογραφίες που έστειλε και δημοσιοποιεί το trikalanews.gr.

Στον τίτλο του παρόντος σημειώματος κάναμε λόγο για **«ακραίους Αλβανούς»**. Η συμπεριφορά όμως των Αλβανών πολιτικών - και εν όψει του προεκλογικού αγώνα τους - πολλαπλασιάζει αυτούς τους “ακραίους”, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται ανεπίτρεπτες καταστάσεις.

Ο Εκκλησιολόγος

Τούρκοι δημοσιογράφοι αρθογραφούν αλήθειες

Ρεκόρ εισιτηρίων κάνει η τουρκική ταινία **«Άλωση 1453»**. Κλείνοντας την τρίτη εβδομάδα προβολής στις κινηματογραφικές αίθουσες της Τουρκίας υπολογίζεται ότι ήδη 5.042.994 θεατές έχουν σπεύσει στους κινηματογράφους για να παρακολουθήσουν το σόρι. Για την ολοκλήρωση της ταινίας ξοδεύτηκαν περισσότερα από 17 εκατ. δολάρια και χρειάστηκαν σχεδόν τρία χρόνια γυρισμάτων και μοντάζ.

Η ταινία παρουσιάζει τη ζωή του σουλτάνου Μωάμεθ μέχρι τη στιγμή της εισβολής των Οθωμανών στην Κωνσταντινούπολη την αποφράδα Τρίτη 29 Μαΐου του 1453 και χρονικά συμπίπτει με την επέτειο των 560 ετών από την κατάληψη της Βασιλεύουσας. Η τουρκική υπερπαραγωγή... έχει προκαλέσει και κριτική εκ των έσω. Ενδεικτικά είναι όσα είχε γράψει τον περασμένο Φεβρουάριο στην αγγλόφωνη έκδοση της Hurriyet ο δημοσιογράφος Burak Bentil:

Ο Τούρκος αρθογράφος έθετε το ρητορικό ερώτημα να γιόρταζαν οι Βρετανοί την **“άλωση του Λονδίνου”** ή οι Γερμανοί την **“Άλωση του Βερολίνου”**. **“Μήπως πρέπει να περιμένουμε να ακολουθήσουν ταινίες όπως “Άλωση 1974” ή “Αφανισμός 1915”;**” ειρωνευόταν εμμέσως τους συμπατριώτες του ο Τούρκος δημοσιογράφος. Με ένα εντυπωσιακά ειλικρινές άρθρο, που δημοσιεύεται στην έγκυρη εφημερίδα Sabah, από τον Engin Ardıc., γνωστό συγγραφέα και δημοσιογράφο στην Τουρκία στηλιτεύεται ο Τουρκικός τρόπος εορτασμού της πτώσης της Κωνσταντινούπολης στις 29 Μαΐου...

Στο εν λόγω άρθρο ο συγγραφέας παρουσιάζει μία σειρά από αλήθειες, τις οποίες το κεμαλικό καθεστώς εδώ και δεκαετίες προσπαθεί να καταπνίξει. Αξίζει να παρατεθεί μεταφρασμένο το πλήρες κείμενο, από την συγκεκριμένη διεύθυνση της τουρκικής εφημερίδας Sabah το οποίο έχει ως εξής:

“Τούρκοι συμπατριώτες, σταματήστε πια τις φανφάρες και τις γιορτές για την Άλωση, αρκετή ?!α έχουμε δώσει στην Ανατολή με τις πράξεις μας...”

ΑΝ οργανωνόταν στην Αθήνα συνέδριο με θέμα : «Θα πάρουμε πίσω την Πόλη»...

ΑΝ έφτιαχναν μακέτα με τα τείχη της πόλης και τους στρατιώτες με τις πανοπλίες τους να επιτίθενται στην Πόλη... (όπως εμείς στην Τουρκία κάνουμε κάθε χρόνο!)

ΑΝ ένας τύπος ντυμένος όπως ο περίφημος Έλληνας νικηφόρος και σχεδόν μυθικός Γιγενής Ακρίτας έπιανε τον δικό μας Ulubatlı Hasan και τον γκρέμιζε κάτω...

ΑΝ ξαφνικά έμπαινε στην πόλη κάποιος ντυμένος

Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος πάνω σε ένα λευκό άλογο, και δίπλα του άλλος ως Λουκάς Νοταράς, ως Γεώργιος Φραντζής, κι έμπαιναν ως αντιπρόσωποι της πόλης... (όπως εμείς στην Τουρκία κάνουμε κάθε χρόνο!)

ΑΝ έφτιαχναν μια χάρτινη Αγία Σοφία που δεν είχε μιναρέδες αλλά σταυρό....

ΑΝ έκαιγαν λιβάни και έλεγαν ύμνους, θα μας άρεσε;

Δεν θα μας άρεσε, θα ξεσηκώναμε τον κόσμο, μέχρι που θα καλούσαμε πίσω τον πρέσβη μας από την Ελλάδα.

Τότε, γιατί το κάνετε εσείς αυτό, κάθε χρόνο; Πέρασαν 556 χρόνια και γιορτάζετε (την Άλωση) σαν να ήταν χθες; Γιατί κάθε χρόνο τέτοια εποχή, με αυτές τις γιορτές που κάνετε, διακηρύσσετε σε όλο τον κόσμο ότι «αυτά τα μέρη δεν ήταν δικά μας, ήρθαμε εκ των υστέρων και τα πήραμε με τη ?!α».

Για ποιο λόγο άραγε φέρντε στη μνήμη μια υπόθεση 6 αιώνων; Μήπως στο υποσυνείδητό σας υπάρχει ο φόβος ότι η Πόλη κάποια μέρα θα δοθεί πίσω; Μην φοβάστε, δεν υπάρχει αυτό που λένε μερικοί ηλίθιοι της Εργκενεκόν περί όρων του 1919. Μην φοβάστε, τα 9 εκατομμύρια Ελλήνων δεν μπορούν να πάρουν την πόλη των 12 εκατομμυρίων, και αν ακόμα την πάρουν δεν μπορούν να την κατοικήσουν.

Κι οι δικοί μας που γιορτάζουν την Άλωση, είναι μια χούφτα φανατικοί μόνο που η φωνή τους ακούγεται δύσκολα. Ρε σεις, αν μας πούνε ότι λεηλατούσαμε την Πόλη τρεις μέρες και τρεις νύχτες συνεχώς τι θα απαντήσουμε; Θα υπερασπιστούμε τον εαυτό μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή θα αφήσουμε το θέμα στους ιστορικούς;

Αντί να περηφανευόμαστε με τις πόλεις που κατακτήσαμε, ας περηφανευτούμε με αυτές που ιδρύσαμε, αν υπάρχουν. Αλλά δεν υπάρχουν. Όλη η Ανατολή είναι περιοχή με την βία κατακτημένη. Ακόμα και το όνομα της Ανατολίας δεν είναι αυτό που πιστεύουμε (ana=μανα, dolu=γεμάτη) αλλά προέχεται από την ελληνική λέξη Ανατολή.

Ακόμα και η ονομασία της Ισταμπούλ δεν είναι όπως μας λέει ο Ebliya Celebi «εκεί όπου υπερτερεί το Ισλάμ» τραβώντας τη λέξη από τα μαλλιά, αλλά προέρχεται από το «εις την Πόλιν».

Εντάξει λοιπόν, αποκτήσαμε μόνιμη εγκατάσταση, τέλος η νομαδική ζωή, και γι’ αυτό ο λαός αγοράζει πέντε - πέντε τα διαμερίσματα. Κανείς δεν μπορεί να μας κουνήσει, ηρεμήστε πια...

Οι χωριάτες μας ας αρκεστούν στο να δολοφονούν την Κωνσταντινούπολη χωρίς όμως πολλές φανφάρες....”

την εκτέλεση των δύο παιδιών της, των δύο αδελφών του. Η γιαγιά - βαθιά χριστιανική ψυχή - κατέβασε το μαύρο τσεμπέρι ως τα μάτια και πριν τυλίξει με αυτό το στόμα για να βγει κραυγή οδύνης, κατόρθωσε να μουρμουρίσει:

– Ο Θεός να τους συγχωρέσει για το κακό που μου έκαναν!...

Κι έπειτα κλείστηκε στη βαθιά σιωπή της. Που και που ένα σιγαλό – σαν αγεράκι απαλό - μοιρολόι.

Πέρασαν κάποια χρόνια. Ήμουν στην τελευταία τάξη του Γυμνασίου, την λεγόμενη τότε «Ογδόη». Ο πατέρας έφθασε ένα μεσημέρι ράκος στο σπίτι. Τον είχε επισκεφθεί στο κατάστημα του «Δραγώνα» (Αιόλου 89) ο άνθρωπος που είχε βάλει στη λίστα των μελλοθάνων τα αδέρφια του. Ήταν ετοιμοθάνατος· τον «κουράριζε» στον Άγιο Σάββα, εξάδελφός μου ογκολόγος. Του έμεναν λίγες ημέρες ζωής. Ζήτησε από τον εξάδελφό μου την άδεια να βγει για λίγες ώρες· έπρεπε κάποιον να δει. Και πήγε να βρει τον πατέρα μου. Δεν μπορούσε να ανέβει στον ημιώροφο. Τον ζήτησε και κατέβηκε ο πατέρας. Ξαν τον είδε πάνιασε.

– Ήλθα να πάρω τη συγγνώμη σου, του είπε ο άλλος. Σε λίγες μέρες πεθαίνω...

Ο πατέρας, βαθιά συγκλονισμένος, μόλις κατόρθωσε να ψελλίσει μία φράση:

– Να ‘σαι συγχωρεμένος...

Ανέβηκε γρήγορα τις σκάλες και κλείστηκε στο γραφειάκι που ήταν το λογιστήριο. Δεν ήθελε να τον δει κανείς με δάκρυα στα μάτια. Ήταν ένας μικρόσωμος άνθρωπος με υψηλή περηφάνεια. Μας τα είπε στο σπίτι με αναφιλητά. Ήταν η πρώτη φορά που μάλωσα με τον πατέρα μου. Με τη σκληρότητα της νεανικής ηλικίας πίστευα πως η συγγνώμη σ’ έναν εγκληματία συνιστά αδικία. Σήμερα το ίδιο θα έπραττα κι εγώ. Αυτό δεν σημαίνει πως έκοψα να είμαι Μανιάτης. Αλλά η πείρα μιας μακράς ζωής με έδιδε ότι η καλύτερη εκδίκηση είναι η συγγνώμη. Γι’ αυτό συγχωρώ αλλά τον δημοσιογράφο – κάποτε φίλο- και τα παρασαρκώματα που τον περιστοιχίζουν, που, χωρίς να φορούν την στολή της «Βέρμαχτ», συνεχίζουν με άλλα μέσα το έργο τους.

Συγχωρώ ακόμη και τους Γερμανούς δημοσιογράφους, τραπεζίτες και πολιτικούς για όσα μας κάνουν. Κι όχι απλώς τους συγχωρώ, αλλά τους ευγνωμονώ. Από τη δική τους αγνώμονα στάση, θα ξεπηδήσει η δική μας ανάταση, η νέα εθνική μας επανάσταση. Όχι κατά των Γερμανών αλλά κατά των υπολειμμάτων του δωσιολογισμού που **«κοπροκρατούν»** (το ρήμα του Ελύτη) πολιτικά και οικονομικά τη δόλια πατρίδα μας.

Υ.Γ. Το πρωτότυπο κείμενο είναι δημοσιευμένο σε πολιτονικό

Πηγή: Αθηναϊκό Ημερολόγιο 2012, Εκδόσεις Φιλипπότη
Το επαναδημοσιεύσαμε γιατί είναι εξαιρετικά επίκαιρο.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

Του Σαράντου Καργάκου Ιστορικού – Συγγραφέως

Απέφευγα για λόγους προσωπικής ευαισθησίας (έχουμε κι εμείς βέβαια τα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα μας!) ν’ αναφερθώ στο περιβόητο θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων. Ήμουν εξήμισι ετών όταν ανήμερα σχεδόν του Αγίου Νικολάου του 1943 οι Γερμανοί πηγαίνουν για σκοτωμό τ’ αδέρφια του πατέρα μου. Η μάνα μου λέει πως με κρατούσε από το χέρι. Πέρασε το αυτοκίνητο με τους μελλοθάνους από μπροστά μας, ο μικρός θεός μου που ήταν δεν ήταν 30 ετών, σήκωσε το χέρι και μας χαιρέτισε μ’ ένα μικρό χαμόγελο.

Και μετά το αυτοκίνητο χάθηκε σε κάποια στροφή. Τότε για πρώτη φορά άκουσα κι έμαθα τη λέξη εκτέλεση. Κι η λέξη έμεινε άσβηστη στη συνείδησή μου, γιατί έκτοτε είχαμε κι άλλες, κι άλλες πολλές ακόμη εκτελέσεις. Έφευγαν από κοντά μας αγαπημένα πρόσωπα κι ο κόσμος έλεγε: **«Τα πήγαν για εκτέλεση»!**

Κάποτε τα δεινά έληξαν και στον τόπο εγκαθιδρύθηκε μια κουτσή και στραβή τάξη. Η οικογένειά μου περνούσε δύσκολες ώρες αφόρητης φτώχειας. Η Κατοχή μάς είχε εξουθενώσει. Κάποιοι δικηγόροι ξεκίνησαν έναν αγώνα για αποζημιώσεις. Μάζευαν υπογραφές από συγγενείς θυμάτων. Υπόσχονταν -αν θυμάμαι καλά- δύο χιλιάδες το **«κεφάλι»**. Πήγαν και στον πατέρα μου να υπογράψει, μα ο φτωχούλης αρνήθηκε με βδελυγμία. **«Δεν κοστολογούνται τα κεφάλια των αδελφών μου»**, είπε. Κι ένιωσα πως ανταπέδιδε με τη φράση αυτή την καλύτερη τιμωρία στην επηρμένη μεταπολεμική Γερμανία, τη Γερμανία του οικονομικού θαύματος, που στηρίχθηκε στην ξένη εργασία και στην αφειδύς παρεχόμενη αμερικανική βοήθεια.

Αν σ’ όλη αυτή τη μακρά διαδικασία με πληγώνει κάτι, είναι όχι αυτή καθαυτή η εκτέλεση, αλλά η **«νομιμότητα»** αυτής της εκτέλεσης. Οι γερμανικές αρχές είχαν διακηρύξει πως για κάθε σκοτωμένο Γερμανό θα εκτελούνταν 40 άμαχοι Έλληνες. Ας το σκεφθούμε αυτό: 40 Έλληνες έναντι ενός Γερμανού! Έτσι μας κοστολόγησαν κι έτσι μας κοστολόγούν. Ένας Έλληνας είναι υποπολλαπλάσιο του Γερμανού. Αυτό εκφράζει όχι απλώς τη ναζιστική θηριωδία αλλά τη γενικώτερη ευρωπαϊκή νοοτροπία. Γιατί, όπως πολύ σοφά έλεγε ο Ντισραέλι, «μπορεί μια αποικία ν’ απέκτησε ανεξαρτησία, αλλά δεν παύει γι’ αυτό το λόγο να είναι αποικία».

Αν σήμερα οι Γερμανοί δυστροπούν να πληρώσουν την επιδικασθείσα από τα Δικαστήρια αποζημίωση στους μαρ-

τυικούς κατοίκους του Διστόμου των Καλαβρύτων (και όχι μόνον), δεν το κάνουν μόνο από ταγκουινά, το κάνουν για να μας ταπεινώσουν ακόμη μια φορά. Αρνούνται υπόσταση στα δικαστήριά μας. Ουσιαστικά δεν αναγνωρίζουν σε μας υπόσταση κράτους. Παραπέμπουν το ζήτημα στον Υπουργό. Αυτός είναι ένας περιδεής εκπρόσωπος της Νέας Τάξης που δεν λογοδοτεί στον ελληνικό λαό αλλά στα Διευθυντήρια των Νέων Καιρών.

Αυτό που όμως με θλίβει δεν είναι η ψυχική κακομοιριά των κυβερνώντων, είναι το ηθικό κατάντημα κάποιων δημοσιογράφων. Άκουγα ένα μεσημέρι κάποιον ραδιοσχολιαστή που με άκρως περιφρονητική φωνή στιγμάτιζε τη συμπεριφορά των Διστομιτών, επειδή κατέφυγαν στα ασφαλιστικά μέτρα κατά των Γερμανών. Κι έλεγε: **«Πού φθάσαμε...»!** Έπρεπε να είχε ζησει τη γερμανική φρίκη της Κατοχής, για να είχε δει το που φθάνει το κτήνος όταν κυριεύει την ανθρώπινη ψυχή. Τι έκαναν οι κάτοικοι του Διστόμου από το να προσφύγουν στη Δικαιοσύνη; Μήπως έπρεπε κι αυτοί – κι όχι μόνο αυτοί - να συμπεριφερθούν γερμανικά, δηλαδή να πιάνουν καμμία πεντακοσαριά Γερμανούς τουρίστες και να τους κρατήσουν ομήρους ή να τους εκτελέσουν; Στα αντίποινα των Γερμανών εμείς δεν απαντήσαμε με αντίποινα. Οι Γερμανοί τιμωρήθηκαν ελάχιστα γι’ αυτά που διέπραξαν στον τόπο μας. Κάλυψαν ένα ελάχιστο μέρος των αποζημιώσεων που όφειλαν. Συνέχισαν τη ναζιστική πολιτική, όχι βέβαια στη γραμμή του Χίτλερ (δεν είναι ακόμη καιρός) αλλά στη γραμμή του Γκαίμπελς. Παραπλάνηση και εξαπάτηση. Και μετά αποθράσυνση. Θα ‘ρθει στιγμή που θα μας ζητήσουν αποζημίωση για τις σφαίρες που ξόδεψαν για να μας... σκοτώσουν.

Μέρος Δεύτερο

Το κείμενο που προηγήθηκε είχε γραφτεί προ πολλών ετών για να δημοσιευθεί στην εφημερίδα όπου αρθογραφούσα επαγγελματικώς. Δεν δημοσιεύθηκε· και σε λίγες ημέρες **«εκτελέστηκε»** και δημοσιογραφικώς. Μου τράβηξαν το χαλί επιτιθείς κάτω από τα πόδια μου. Τώρα που ήλθαν οι δύσκολοι καιροί και η Γερμανία μάς φόρεσε καπίστρι, πολλοί σταθμοί και πάμπολλα έντυπα μου ζητούν να μιλήσω και να γράψω για τις περιβόητες αποζημιώσεις. Μου ζητήθηκε να μιλήσω και για τις εκτελέσεις. Κι αντιμετώπισα τις λαιοδories δύο **«καναλοκύνων»**. Αναφερόμουν στην εκτέλεση των συγγενών μου και στην υπέροχη στάση της γιαγιάς μου. Ήμουν μπροστά, όταν ο πατέρας της ανακοίνωσε

Η ανάσταση του Λαζάρου

Σάβ. Λαζάρου,
Ιω 11,1-45

Επειδή το ευαγγελικό ανάγνωσμα που αναφέρεται στην ανάσταση του Λαζάρου, είναι μεγάλο, θα δοθεί μόνο η περιγραφή του γεγονότος με ελάχιστες επεξηγήσεις και αναγκαίους σχολιασμούς.

Από τη Βηθανία, το χωριό της Μαρίας και της αδερφής της Μάρθας, καταγόταν κάποιος που εκείνες τις ημέρες ήταν άρρωστος, Λάζαρος στο όνομα. Η Μαρία ήταν εκείνη που είχε αλείψει τον Κύριο στο κεφάλι και στα πόδια με μύρο και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της. Αυτής ο αδερφός, ο Λάζαρος, ήταν άρρωστος (1-2). Οι δύο αδερφές έστειλαν στον Κύριο την εξής είδηση:

- Κύριε, μάθε ότι αυτός που αγαπάς είναι άρρωστος (3). Όταν άκουσε ο Ιησούς είπε:

- Αυτή η αρρώστια δεν είναι για να φέρει το θάνατο, αλλ' είναι για τη δόξα του Θεού(4).

Ας σημειωθεί ότι ο Ιησούς αγαπούσε τη Μάρθα και την αδερφή της και το Λάζαρο. Κι όταν άκουσε ότι ήταν άρρωστος, τότε παρέμεινε στον τόπο όπου βρισκόταν δύο μέρες (5-6). Έπειτα, αφού πέρασαν οι δύο μέρες, λέει στους μαθητές του:

- Πάμε πάλι στην Ιουδαία (7). Του λένε οι μαθηταί:

- Διδάσκαλε, τώρα ζητούσαν εκεί να σε λιθοβολήσουν οι Ιουδαίοι και συ πηγαίνεις πάλι εκεί; (8). Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς:

- Δώδεκα δεν είναι οι ώρες της ημέρας; Αν κανείς περπατάει την ημέρα, δεν σκοντάφτει, διότι βλέπει με το φως του ήλιου. Αν όμως περπατάει τη νύχτα σκοντάφτει, διότι δεν υπάρχει φως για να τον φωτίζει (9-10).

Εννοεί ο κύριος ότι ο χρόνος της επίγειας ζωής του είναι καθορισμένος και δεν έχει εκπνεύσει ακόμη, κι ότι, κι αν θελήσουν να του κάνουν οποιοδήποτε κακό, δεν θα μπορέσουν να του αφαιρέσουν τη ζωή. Αυτά είπε και στη συνέχεια τους λέει:

- Ο φίλος μας ο Λάζαρος έχει κοιμηθεί, και πηγαίνω να τον ξυπνήσω (11). Του λένε οι μαθηταί του:

- Αν κοιμήθηκε, ο ύπνος θα τον βοηθήσει να γίνει καλά (12). Ο Ιησούς όμως ως ύπνο εννοούσε το θάνατό του, ενώ εκείνοι νόμιζαν ότι εννοεί το φυσικό ύπνο (13). Τότε τους είπε ο Ιησούς ξεκάθαρα:

- Ο Λάζαρος πέθανε. Και χαίρομαι για σας που δεν ήμουν εκεί, για να ενισχυθεί η πίστη σας. (Αν ήταν εκεί, θα τον θεράπευε από την αρρώστια, κάνοντας ένα συνηθισμένο σημείο· τώρα όμως εννοούσε ότι θα τον αναστήσει από τον τάφο και μάλιστα τετραήμερο. Το σημείο θα είναι μεγαλύτερο, οπότε θα ενισχυθεί η πίστη τους πιο πολύ). Αλλ' ας πάμε στο Λάζαρο (14-15).

Είπε (μελαγχολικά) ο Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος, στους συμμαθητάς του:

- Ας πάμε κι εμείς, για να πεθάνουμε μαζί του (16), (όντας σίγουρος ότι θα τον πιάσουν και θα τον θανατώσουν, και θα κινδυνεύσουν και αυτοί).

Όταν (μετά από δύο μέρες οδοιπορία) ήρθε ο Ιησούς

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ
(Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

(στη Βηθανία) βρήκε το Λάζαρο να είναι ήδη στον τάφο τέσσερες μέρες (17).

Η Βηθανία ήταν κοντά στα Ιεροσόλυμα, περίπου τρία χιλιόμετρα (= 15 στάδια), και πολλοί από τους Ιουδαίους είχαν έρθει (και από εκεί) προς τις αδερφές Μαρία και Μάρθα και τις στενές συμπαρασάτριές τους, να τις παρηγορήσουν για το θάνατο του αδερφού τους (18-19).

Όταν άκουσε η Μάρθα ότι ο Ιησούς έρχεται, (βγήκε έξω από το χωριό) και τον υποδέχτηκε, ενώ η Μαρία (δεν το έμαθε και) καθόταν στο σπίτι (20). Λέει λοιπόν η Μάρθα στον Ιησού:

- Κύριε, αν ήσουν εδώ, ο αδερφός μου δεν θα είχε πεθάνει, (διότι θα τον γιάτρευες εγκαίρως)· αλλά και τώρα ξέρω ότι όσα κι αν ζητήσεις από το Θεό, θα σου τα δώσει ο Θεός (21-22). Της λέει ο Ιησούς:

- Θ' αναστηθεί ο αδερφός σου (23). Του λέει η Μάρθα:

- Γνωρίζω ότι θ' αναστηθεί κατά την κοινή ανάσταση κατά την έσχατη ημέρα (24). Της λέει ο Ιησούς:

- Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. (Σα να της λέει: Τώρα θ' αναστηθεί). Αυτός που πιστεύει σ' εμένα, κι αν πεθάνει, θα ζήσει. Και ο καθένας που ζει και πιστεύει σ' εμένα, δεν θα πεθάνει ποτέ, θα ζει αιωνίως. Το πιστεύεις αυτό; (25-26). Του λέει η Μάρθα:

- Ναι, Κύριε, έχω πιστέψει ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Γίος του Θεού που επρόκειτο να έρθει στον κόσμο (27), (και ήρθε). Και αφού είπε αυτά έφυγε και πήγε και φώναξε την αδερφή της λέγοντάς της:

- Ο Διδάσκαλος είναι εδώ και σε καλεί (28).

Εκείνη μόλις άκουσε, σηκώνεται αμέσως και έρχεται στον Ιησού (29).

Ο Ιησούς δεν είχε μπει ακόμη στην πόλη, αλλ' ήταν απ' έξω, στον τόπο όπου τον προϋπάντησε η Μάρθα (30).

Οι Ιουδαίοι που ήταν μαζί της στο σπίτι και την παρηγορούσαν, σαν είδαν τη Μαρία ότι σηκώθηκε αμέσως και βγήκε έξω, την ακολούθησαν, λέγοντάς ότι προφανώς πηγαίνει στον τάφο, για να κλάψει εκεί (31).

Η Μαρία λοιπόν, όταν ήρθε όπου ήταν ο Ιησούς, μόλις τον είδε έπεσε στα πόδια του λέγοντάς του:

- Κύριε, αν ήσουν εδώ, δεν θα πέθαινε ο αδερφός μου (32).

Ο Ιησούς, όταν την είδε να κλαίει και τους Ιουδαίους που την ακολούθησαν και ήρθαν μαζί της, να κλαίνε και αυτοί, επιβλήθηκε στο πνεύμα του και συντάραξε τον εαυτό του (33), (για να αυτοσυγκρατηθεί και να μη κλάψει). Και είπε:

- Πού τον βάλατε; (34). Του λένε:

- Κύριε, έλα και δες. Και δάκρυσε ο Ιησούς (35).

Οι Ιουδαίοι, σαν τον είδαν να δακρύζει, έλεγαν: Κύττα πόσο τον αγαπούσε (36).

Κάποιοι άλλοι απ' αυτούς είπαν (κακοπροαίρετα): Δεν μπορούσε αυτός που άνοιξε τά μάτια του τυφλού να κάνει κάτι, ώστε να μην πεθάνει και αυτός; (37).

Ο Ιησούς λοιπόν προσπαθώντας να επιβληθεί στον εαυτό του, έρχεται στον τάφο. Ήταν ένα σπήλαιο σε βράχο κι ένα λιθάρι πλατύ ριγμένο στο άνοιγμα της εισόδου (38). Λέει ο Ιησούς:

- Πάρτε το λιθάρι. Του λέει η Μάρθα, η αδερφή του πεθαμένου:

- Κύριε, ήδη άρχισε να μυρίζει. Διότι έχει τέσσερις μέρες τώρα στον τάφο (39). Της λέει ο Ιησούς:

- Δεν σου είπα ότι, αν πιστεύεις, θα δεις τη δόξα του Θεού; (40).

- Πήραν λοιπόν το λιθάρι από όπου ήταν ο πεθαμένος, ο δε Ιησούς σήκωσε τα μάτια του προς τα πάνω και είπε:

- Πατέρα σ' ευχαριστώ διότι με άκουσες· εγώ ήξερα ότι με ακούς πάντοτε, αλλά το είπα για το λαό που είναι παρών εδώ, για να πιστέψουν χωρίς καμιά αμφιβολία ότι συ με έστειλες στον κόσμο. Και αφού είπε αυτά, φώναξε δυνατά:

- Λάζαρε, έλα έξω (41-43). Και βγήκε ο πεθαμένος, παρ' όλο ότι ήταν δεμένος στα πόδια και στα χέρια με ταινίες υφασμάτινες, και το πρόσωπό του είχε δεθεί με την ειδική για νεκρούς μαντήλα. Λέει ο Ιησούς:

- Λύστε τον και αφήστε τον ελεύθερο να περπατήσει μόνος του (44).

- Πολλοί από τους Ιουδαίους, που είχαν έρθει με τη Μάρθα και τη Μαρία και είδαν αυτά που έκανε ο Ιησούς, πίστεψαν σ' αυτόν (45).

Μπροστά σ' αυτό το σημείο του Ιησού Χριστού δεν μένει απαθής κανένας. Οι πάντες, και οι πιο αντιρρησικές, αναγνωρίζουν τη θεότητα του, άσχετα αν δεν την πιστεύουν. Την πιστεύουν όμως οι καλοπροαίρετοι και κλίνουν τα γόνατα μπροστά στο θείο μεγαλείο του.

Στην περίπτωση της Αγάπης

Για όσους είχαν εκκλησιαστεί στους ναούς της Πάτρας πριν από περίπου τρεις εβδομάδες (Παρασκευών των Δ' Χαιρετισμών της Παναγίας 12/4/2013 και την Δ' Κυριακή των Νηστειών 14/4/2013), θα θυμούνται τους ιερείς στο τέλος των κατανυκτικών αυτών ακολουθιών να παροτρύνουν τους εκκλησιαζομένους να βοηθήσουν απ' το υστέρημά τους - κατά παράκληση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου - την προσπάθεια της οικογένειας ενός 15χρο-νου μαθητή που έπασχε από σοβαρή ασθένεια του εγκεφάλου, ώστε να χειρουργηθεί το παιδί τους σε εξειδικευμένο νοσοκομείο της Γερμανίας.

Του Χαράλαμπου Κουκέση
Θεολόγου- Ιεροψάλτου - Λογιστού

Φυσικά το όνομά του δεν έγινε τότε γνωστό ένεκα της αγωνίας να συγκεντρωθεί το σχετικό χρηματικό ποσό, γεγονός που προείχε προκειμένου να πραγματοποιηθεί η επέμβαση.

Το αποτέλεσμα της όλης κινητοποίησης είχε εξόχως ικανοποιητικά αποτελέσματα από ιατρικής πλευράς, αφού η εγχείριση πέτυχε υπέρ των προσδοκωμένων!

Στο άκουσμα της ευχάριστης είδησης και της ευχαριστίας επιστολής της οικογένειας Βογιαντζή, θα ήθελα να καταθέσω 2 - 3 σκέψεις για την όλη προσπάθεια που κατέβαλαν πάρα πολλοί άνθρωποι μαζί σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα για έναν απλό συμπολίτη και συνάνθρωπο 15 ετών.

Έγινε λοιπόν γνωστό ότι, στη μεταφορά του 15χρονου μαθητή Μανώλη παραχωρήθηκε το ειδικό αεροσκάφος του Έλληνα Πρωθυπουργού κ. Α. Σαμαρά κατόπιν εντολής του ίδιου, όχι για λόγους ταχύτητας, αλλά διότι πληρούσε τις ειδικές συνθήκες αποσυμπίεσης καθ' ότι το πρόβλημα του νεαρού εντοπιζόταν στο ευπαθές σημείο του εγκεφάλου.

Αυτό το γεγονός από μόνο του προξενεί συναισθήματα ιδιάζουσας συγκίνησης και χαράς να βλέπει κα-

νείς τον Πρωθυπουργό της Χώρας να ενεργεί προσωπικά τα δέοντα, τόσο για την γραφειοκρατική αποδέσμευση του συγκεντρωθέντος ποσού από τραπεζικό λογαριασμό, όσο και την διάθεση του ειδικά εξοπλισμένου αεροσκάφους του χάριν ενός απλού συνανθρώπου του και πολίτη ετών 15.

Το εγκώμιο και τα θετικά σχόλια δεν γράφονται προσωπικά για τον κ. Σαμαρά στον οποίο αντιστοιχεί το δικό του - μικρότερο ή μεγαλύτερο - μερίδιο συμμετοχής στην συ-

νολική αυτή προσπάθεια του ευσεβούς και φιλακόλουθου Πατράϊκού λαού, της τοπικής μας Εκκλησίας δια του Επισκόπου της, των αρμοδίων επιστημόνων που συνέδραμαν και άσκησαν άσπογα το ιατρικό τους λειτούργημα, του ταπεινού λειτουργού του Υψίστου π. Χαρίτωνα, και πλήθους άλλων συνανθρώπων μας που βοήθησαν κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ως και των συμμαθητών του Μανώλη, παρά για να καταδείξει τον θετικό αντίκτυπο που θα είχε σε κάθε κοινωνική έκφανση, ευχάριστη αλλά πρωτίστως δυσάρεστη, η εκ των προτέρων ενυπάρχουσα πεποίθηση στο κοινωνικό σύνολο, δηλαδή στους απλούς πολίτες αυτού του Κράτους που λέγεται Ελλάδα, ότι σε κάθε δυσκολία τους ατομική ή μαζικότερη, είναι στο πλευρό τους ο ίδιος ο Ανώτατος Διοικητικός Άρχων της Χώρας, οι Πνευματικοί και Επιστημονικοί Λειτουργοί του Κράτους, αλλά και οι ίδιοι οι Συμπολίτες τους που όπως απεδείχθη μπορούν να βοηθούν απροϋπόθετα από το περιόσευμα ή το υστέρημά τους, χωρίς να προσδοκούν κάποιο όφελος ή ανταμοιβή. Διαθέτοντας όλοι τους κάτι... όχι κατά το μέτρο του δυνατού βάσει της θέσης που ο καθένας κατέχει στην κοινωνία, αλλά εκείνο που στη σύγχρονη γλώσσα της Κοινωνιολογίας ονομάζεται **Αλληλεγγύη** και στη γλώσσα του Ευαγγελίου **ΑΓΑΠΗ**. Ίσως να είναι και ο μόνος δρόμος για να βγει η Ελλάδα από αυτή την παρατεταμένη κρίση που περνάει...

11 ήμερη Προσκυνηματική
Εκδρομή εις

ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ
ΚΑΙ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ

Δια τας Εορτάς
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
& ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Το Προσκύνημα οργανώνει
η ενορία της Αγίας Τριάδος
Πατρών

Αναχώρηση: Κυριακή 18η Αυγούστου 2013
Επιστροφή: Τετάρτη 28η Αυγούστου 2013

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ
Ιερός Ναός ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
π. Ανδρέας Γεωργακόπουλος
Τηλ.: 2610/321122 - Κιν.: 6977.566520

Ο ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Στο προηγούμενο τεύχος του "Ε", είχαμε πληροφορήσει τους αναγνώστες μας ότι στην σημερινή έκδοση θα δημοσιεύαμε την ομιλία του Αρχιμ. π. Χριστοδούλου, Καθηγουμένου Ι. Μονής Κουτλουμουσίου, που πραγματοποίησε στην πρόσφατη εκδήλωση προς τιμήν του Αγιορείτου Μοναχού π. Παΐσιου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πατρών.

Η ομιλία του σεβάσμιου Γέροντος έχει ως εξής:

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί πατέρες, αγαπητοί φίλοι,

Οι πνευματικοί άνθρωποι κοινωνούν το ίδιο Πνεύμα. Έχουν τον ίδιο πνευματικό καρπό, ακόμη κι αν διαφέρουν ως προς την ιδιοσυγκρασία ή κάποια ιδιαίτερα φυσικά ή πνευματικά χαρίσματα. Διότι ο απόστολος δεν μας μιλά για πολλούς καρπούς, από τους οποίους επιλέγουμε αυτό που μας αρέσει, αλλά για τον ένα καρπό του Πνεύματος. Στον γέροντα Παΐσιο λοιπόν δεν θα δούμε κάποιες ποιότητες που δεν συναντάμε σε άλλους αγίους και εναρέτους γέροντες. Η πνευματική ζωή και διδασκαλία δεν παραλλάσσει από πρόσωπο σε πρόσωπο. Γι' αυτό και είναι λάθος να βλέπουμε διαφορές και διαφωνίες στη διδασκαλία των αγίων για τον Θεό και τον άνθρωπο. Είναι ένα δείγμα ότι αδυνατούμε να δούμε πίσω από τις λέξεις είτε το θείο είτε το ανθρώπινο πνεύμα. Αν κάπου οι πατέρες διαφέρουν μεταξύ τους, είναι στην έμφαση, στην οπτική γωνία μέσα από την οποία παρουσιάζουν ένα θέμα.

Αν κάπου ο γέροντας Παΐσιος διαφέρει (η και πρωτοτυπεί), είναι στο λεκτικό ύφος, στα παραδείγματα, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που κάνουν ένα πρόσωπο να είναι μοναδικό, όπως για παράδειγμα, είναι το χιούμορ. Μετά την απαραίτητη αυτή διευκρίνιση μπαίνω στο θέμα μου.

Πνευματική ζωή, πνευματικός άνθρωπος, πνευματικότητα. Λέξεις και όροι που χρησιμοποιούμε, αλλά και παρανοούμε και καταχρώμεθα. Ποιός είναι ο πνευματικός άνθρωπος; Αυτός που χρησιμοποιεί λόγους Πατέρων της εκκλησίας ή μεγάλων θεολόγων; Οι υψηλοί στοχασμοί, οι αναφορές στους Πατέρες της Εκκλησίας, οι θεολογικές ακροβασίες, το κομποσκοίνι, οι γνωριμίες με πνευματικούς γέροντες, είναι στοιχειά που δίνουν σε κάποιον τον αέρα αυτής της «πνευματικότητας». Συ-

χνά, όμως, πρόκειται πράγματι για αέρα, που μυρίζει αυταρέσκεια και κενοδοξία! Πνευματικός όμως είναι αυτός που άγεται από το

Ο π. Χριστόδουλος

Πνεύμα του Θεού, λένουν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Καί ο άγιος Σιλουανός λέει ότι σκοπός της χριστιανικής ζωής είναι η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος. Τι σημαίνει όμως «αποκτώ» η «άγομαι» από το Άγιον Πνεύμα;

Ευτυχώς η ζωντανή και αδιάσπαστη παράδοση της πνευματικής ζωής εκφράζεται σε κάθε εποχή από κάποιες μεγάλες μορφές, κάποιες καθαρές και φωτεινές ψυχές που σφραγίζουν τη ζωή μας. Ο Θεός μας έδωσε αυτή τη μεγάλη ευλογία, που είναι ταυτόχρονα και μια μεγάλη ευθύνη. Τη γνωριμία και αναστροφή με ανθρώπους που ήσαν αληθινοί φορείς της μεγάλης κληρονομιάς που μας άφησε ο Χριστός -της αγιότητας- και άφησαν στα βάθη της ψυχής μας και ανάμεσά μας μια αναλλοίωτη γεύση του παραδείσου, κι ένα υπόδειγμα του αληθινά πνευματικού ανθρώπου.

Δεν θα ήθελα να πλέξω εγκώμιο στις αρετές και την αγιότητα του γέροντος Παΐσιου. Θα ήθελα να εστιάσω σε κάποια από τα χαρακτηριστικά του πνευματικού ανθρώπου, όπως διακρίνονται στο βίο και την πολιτεία του γέροντος, και όπως ο ίδιος συνεχώς μας τα επεσήμανε.

Θεωρώ ότι όλη η ζωή και διδασκαλία του γέροντος Παΐσιου συνοψίζεται σε μια λέξη, την οποία χρησιμοποιούσε συχνά. Μιά τρέχουσα, απλή και πολυσύχναστη λέξη, η οποία ωστόσο δεν ορίζεται εύκολα, και η οποία μάλιστα είναι αμετάφραστη σε άλλες γλώσσες. Είναι η λέξη φιλότιμο. Περιέργως, από εδώ ξεκινούν τα πάντα.

Η σχέση με τον Θεό, όπως και με όλα τα πρόσωπα και πράγματα, θεμελιώνεται στο φιλότιμο. Το αντίθετο του φιλότιμου είναι το ήθος της συναλλαγής. Το δίνω και παίρνω. Δίνω αγάπη, εφόσον παίρνω αγάπη. Δίνω δικαιοσύνη, εάν και εφόσον δεν αδικούμαι. Είμαι πιστός και λατρεύω τον Θεό, προκειμένου να ευλογεί ο Θεός τα δικά μου έργα και τα δικά μου θελήματα. Ο γέροντας Παΐσιος αρνιόταν αυτή την «μπακαλίστικη» σχέση με τον Θεό, τη σχέση δόσεως-λήψεως. Τέτοια πίστη και αγάπη

κράτησε για τον εαυτό του; **Τίποτε. Μας δίνει την αγάπη του, μας παίρνει τις αμαρτίες μας. Εδώ δεν υπάρχει χώρος για θέλημα, εγωισμό, ιδιοτέλεια.**» Ο αγώνας που ξεκινά από την αρχή της πειθαρχίας κάνει τον άνθρωπο να πιέζει τον εαυτό του και τον κουράζει, δεν έχει χάρη και παρηγοριά. Όταν όμως ο αγώνας γίνεται με την καρδιά, τότε δεν κουράζει. Δεν γρηγορούμε από εγω-

ποιους κανόνες απλότητας –πράγμα που μπορεί να το κάνει ο καθένας– αλλά γιατί πρώτον, επιπυτεύεται απόλυτα τον Θεό. Δεύτερον, γιατί δεν ενδιαφέρεται να χτίσει μια κοσμική εικόνα για τον εαυτό του. Τρίτον, γιατί χαίρεται όλη την κτίση, στην οποία βλέπει την αγάπη του Θεού. **«Ο Θεός είναι απλός, και με απλότητα πιστεύει ο άνθρωπος και αγωνίζεται ταπεινά και φιλότιμα και ζει τα μυστήρια του Θεού».** Δεν είναι η δήθεν απλότητα, που επιδιώκει να εντυπωσιάσει, αυτοπροβάλλεται και προκαλεί. Τέτοιες απλότητες δεν εξέρχονται από απλές και αγνές καρδιές. Η αληθινή απλότητα είναι η φυσική ζωή, το φυσικό ανθρώπινο χαμόγελο, που δεν έχει να κάνει με την κοσμική ευγένεια, δηλαδή τους επιτηδευμένους τρόπους. Είναι η έκφραση της ευγενικής ψυχής που αγαπά, που δεν αισθάνεται διαφορετική, ξεχωριστή, αλλά αθόρυβα προσφέρει το είναι της στον Θεό, και για την προκοπή των άλλων.

Συναφές προς τα παραπάνω είναι το πνεύμα της φιλοξενίας. Ο ασκητής δεχόταν όλο τον κόσμο στο καλύβι του, και την ίδια εντολή έδωσε και στους αδελφούς που μετά την κοίμησή του επρόκειτο να λάβουν από τη Μονή μας την Παναγούδα. Κανένας κόπος, καμιά υποχρέωση, ούτε καν η επώδυνη αρρώστια, δεν εμποδίζαν το γέροντα να σταθεί και να σκύψει πάνω στο πρόβλημα και στον πόνο του άλλου. **«Να ξέρετε, αν θα γίνετε μοναχοί, δεν γίνεστε μόνο για να σώσετε την ψυχή σας, αλλά για τον κάθε συνάνθρωπό σας.»** Το φιλότιμο και η αυταπάρνηση γεννά στην καρδιά την τρυφερόδα, που διαχέεται σε όλη την κτίση, σε κάθε εκδήλωση της ζωής. Χαρακτηριστικά, όταν ο γέροντας Παΐσιος υπέφερε από φρικτούς πόνους εξαιτίας του καρκίνου, την ίδια στιγμή δεχόταν και συμβούλευε και παρηγορούσε τους πονεμένους του κόσμου. Είχε μέσα του τη θεία φλόγα, γιατί ξεχνούσε τον εαυτό του και μεριμνούσε για το καλό των άλλων. Η άσκηση είχε υπερβεί τον εαυτό του, δεν ήταν πιά στερήση και σκληρότητα, αλλά άνεση και πληρότητα.

Ο πνευματικός άνθρωπος χωράει όλο τον κόσμο στην ψυχή του, γιατί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

έχει ιδιοτέλεια και στερείται πνευματικής αρχοντιάς. Είναι μικροψυχία και τσιγγουνιά. Όλα όσα κάνουμε, τότε μόνον έχουν αξία, όταν γίνονται από φιλότιμη διάθεση. Το φιλότιμο ο γέροντας το όριζε με το δικό του εμπειρικό και χαρισματικό λεξικό: Είναι το ευλαβικό αποσταγμα της καλοσύνης. Το σκίρτημα της καρδιάς, η λαχτάρα να αναπαύσουμε τον άλλον. Είναι η πολύ ευγνώμων αγάπη. Η λαμπικαρισμένη αγάπη του ταπεινού ανθρώπου που δεν βάζει καθόλου τον εαυτό του σε ο,τι κάνει, και που η καρδιά του είναι γεμάτη πνευματική λεπτότητα, ευαισθησία και ευγνωμοσύνη προς τον Θεό και τους συνανθρώπους του. Είναι η αρχοντιά, το πνεύμα της θυσίας, το αθόρυβο, η αφάνεια. Αυτό που υπερβαίνει την ανθρώπινη δικαιοσύνη. Οι φιλότιμοι είναι αρχοντικές ψυχές. Η αρχοντιά αυτή συνυφάνεται με την ευθύνη και τη μνήμη. Ο φιλότιμος υποφέρει από την παραμικρή καλοσύνη που τους κάνουν οι άλλοι και προσπαθεί να την ανταποδώσει, αλλά ο,τι κι αν κάνει, ποτέ δεν αισθάνεται ότι μπόρεσε να την ανταποδώσει και ποτέ δεν την ξεχνάει. Ο φιλότιμος δεν βάζει μπροστά τον εαυτό του, την ανάπαυσή του. Όταν ήμουν στο κοινόβιο, έλεγε ο γέροντας, όλοι κύταζαν πως να κάνουν κάποια θυσία. Στη δουλειά, στο φαγητό, παντού υπήρχε αυτό το πνεύμα. Σκέφτονταν πρώτα τον άλλον, και γι' αυτό ζούσαν στον παράδεισο. Αυτή είναι η πνευματική ευαισθησία. Πρώτη και κύρια προϋπόθεση στη ζωή του μοναχού είναι η ευαισθησία. Αν δεν έχεις ευαισθησία, θα μείνεις σε μια ξερή ασκητικότητα ο,τι κι αν κάνεις.

Το πρότυπο αυτής της πνευματικής αρχοντιάς βρίσκεται στον ίδιο τον Χριστό. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος στον Κατηχητικό Λόγο του που απαγγέλλεται τη νύχτα της Αναστάσεως, αποκαλεί τον δεσπότη Χριστό «φιλότιμο». «Φιλότιμος ο δεσπότης», λέει. Γιατί προσφέρει σε όλους. Γιατί δεν έχει την ανθρώπινη δικαιοσύνη, που μετράει τα πάντα με το σταγονόμετρο, αλλά κινείται από τη δική του, θεία δικαιοσύνη, που είναι η φιλανθρωπία. Καί μάλιστα δεν προσφέρει απλόχερα ευλογίες.

Προσφέρει τον ίδιο τον εαυτό του. **«Ο καλός Θεός είναι όλο φιλότιμο και συγκινείται και από την πιποτένια μας προσφορά. Ενώ εμείς οι άνθρωποι τρώμε το γλυκό μέλι, στον Θεό προσφέρουμε το κερί, και ο Θεός χαίρεται την προσφορά μας».** «Γιά να καταλάβετε την αρχοντιά», έλεγε ο γέροντας Παΐσιος, «σκεφθείτε τον Χριστό. Τι

σμό, αλλά για τον ίδιο τον Χριστό. Γι' αυτό και η λατρεία δεν πρέπει να είναι μια υποχρέωση, αλλά η ζωντανή έκφραση ευγνωμοσύνης στις ευεργεσίες του Θεού. **«Μη καταπιέζετε εγωιστικά τον εαυτό σας πάνω από τις δυνατότητες σας και δημιουργείτε άγχος. Ο Χριστός είναι στοργικός πατέρας και όχι τύραννος. Τον φιλότιμο αγώνα μας χαίρεται ο Χριστός.»** Το φιλότιμο οδηγεί κατά ένα φυσικό τρόπο στην αυταπάρνηση. Το φιλότιμο είναι το κλειδί της πνευματικής προκοπής. Γράφει ο γέροντας: **«Ο προκομένος άνθρωπος, σε όποια ζωή κι αν βρεθεί, είτε μοναχός είτε λαϊκός, θα κάνει προκοπή πνευματική, γιατί θα εργασθεί φιλότιμα. Ενώ ο άνθρωπος που δεν καλλιεργεί το φιλότιμο που του χάρισε ο Θεός, ανεπρόκοπος θα είναι και στη μια ζωή και στην άλλη.»** Παράλληλα, το φιλότιμο ενεργοποιείται για τις μεγάλες επιλογές. **«Διάλεξε ένα σταυρό ανάλογα με το φιλότιμό σου».**

Ο άνθρωπος βεβαίως που δεν βάζει μπροστά τον εαυτό του αλλά την αγάπη του Θεού και του πλησίον, γίνεται απλός. Απλός στους λογισμούς και τους τρόπους. Γίνεται απλός, όχι γιατί ακολουθεί κά-

Ο Εκκλησιολόγος

ακριβώς ζει εν Αγίω Πνεύματι. Είναι πατέρας και μητέρα και αδελφός, όχι μόνο για τους σαρκικούς συγγενείς του, αλλά για όλο τον κόσμο. Σήμερα πολλοί ζούν με την αντίληψη ότι είναι καλοί χριστιανοί, επειδή είναι κλεισμένοι στο σπίτι τους και δεν πειράζουν κανένα. Ούτε πειράζουν, ούτε έχουν ευθύνη για κανέναν και για τίποτε έξω απ' την πόρτα τους. Αν μάλιστα εκκλησιάζονται, έχουν εξασφαλισμένη θέση στον παράδεισο. «Υπάρχουν πολλοί που επειδή εκκλησιάζονται τακτικά, νηστεύουν κ.λπ., έχουν την εντύπωση ότι ζούν πνευματικά. Δεν βοηθούν κανένα, δεν έχουν ευθύνη για κανέναν. Το δικίο σου, το δικίο μου.» Ποιός βρίσκεται σε πνευματική κατάσταση; Αυτός που έχει την ησυχία του; Ας διαβάσουμε πάλι προσεκτικά την επί του όρους Ομιλία του Κυρίου, κι ας καθρεφτίσουμε εκεί τη χριστιανική μας συνείδηση, πόση αλήθεια, πόση γνησιότητα έχει.

Η συνείδηση που βάζει μπροστά τον Θεό και τους άλλους μπαίνει εν Αγίω Πνεύματι στην ψυχή των άλλων, κάνει τον πόνο τους δικό της, και προσπαθεί να βοηθήσει τον καθένα ξεχωριστά. Γιά τον άνθρωπο που οδηγείται από το Πνεύμα ο άλλος δεν είναι αριθμητική μονάδα ενός κοπαδιού. Είναι το συγκεκριμένο πρόσωπο με τις δικές του προσωπικές ανάγκες, τα πάθη του και τα χαρίσματά του και αυξάνει μέσα σε προσωπικές σχέσεις. Ο γέρον Παΐσιος μιλούσε πάντα απευθυνόμενος σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Γνώριζε ότι οι κανόνες έξω από τη διάκριση και την προσωπική σχέση γίνονται κανόνια!

Η ψυχή που δεν βάζει μπροστά τον εαυτό της γίνεται ευαίσθητη, δηλαδή ελεήμων. Γίνεται συγκαταβατική προς τους άλλους, γιατί μιμείται τη θεική συγκατάβαση. Η θεική συγκατάβαση ήταν το αίτιο της σωτηρίας μας.

Καί η συγκατάβαση του πνευματικού ανθρώπου είναι αυτή που κερδίζει τις πονεμένες ψυχές και ζεσταίνει τις παγωμένες. Από αυτή την ποιότητα της ψυχής προέρχεται η αληθινή ευγένεια και η αληθινή διάκριση.

Η ευαίσθητη και φιλότιμη ψυχή αποκτά διάκριση. Είναι σημαντικό ότι ο γέρον Παΐσιος ταυτίζει τη διάκριση με την ειλικρίνεια. Γράφει χαρακτηριστικά: **«Δεν είναι ειλικρινής και ευθύς εκείνος που λέει κατά πρόσωπο την αλήθεια, ούτε εκείνος που τη δημοσιεύει, αλλά εκείνος που έχει αγάπη και αληθινή ζωή, και μιλάει με διάκριση, όταν πρέπει, και λέει εκείνα που πρέπει στην πρόπουσα ώρα. Εκείνοι που ελέγχουν με αδιακρίσία, έχουν πνευματική σκότωση και κακία, και τους ανθρώπους τους βλέπουν σαν κούτσουρα. Καί ενώ τους πελεκάνε αλύπητα, και υποφέρουν οι άνθρωποι, αυτοί χαίρονται για το τετραγώνισμα που τους κάνουν.»**

Σήμερα, συνηθίζεται από μερικούς να παρουσιάζεται ο πνευματικός βίος ως ζωή σκληρότητας και κατήφειας. Στο μοναστικό χώρο μάλιστα η απλότητα συχνά συνδέεται με τον τύπο του απότομου και σκαιού γέροντα, του ελεγκτικού και δηκτικού γέροντα, εκείνου πάντως που εκκεντρώνει προς τους άλλους εκκεντρικές συμπεριφορές. Οι μορφές όχι μόνο των παλαιών αγίων, αλλά και των σύγχρονων γερόντων, μας δίνουν μιάν άλλη εικόνα. Ενώ οι ίδιοι είναι σκληροί και ακριβείς στον εαυτό τους, ακτινοβολούν μια ευγένεια, που βέβαια δεν αποτελεί κοσμική συμπεριφορά, αλλά έκφραση ψυχής. Όσο περισσότερο αποκτά λεπτή συνείδηση, γνώση, διάκριση και σεβασμό. Ο πνευματικός άνθρωπος είναι κατ' εξοχήν ευγενής. Ακόμη και η αγριότητα του τόπου λεπτύνει περισσότερο την ψυχή του. Παρότι μερικοί γέροντες έζησαν και εργάσθηκαν σκληρά σε δύσβατους και απaráκλητους τόπους, το δύσβατο και απaráκλητο δεν καθρεφτιζόταν στην ψυχή τους. Η ψυχή τους και η ζωή τους ενσάρκωνε την άπλαστη και ανεπιτήδευτη λεπτότητα και ευγένεια, η οποία ρίζωνε στις γυμνές πέτρες, που πύρωναν το καλοκαίρι και ανεμοδέρνονταν το χειμώνα. Τού γέροντος Παισίου ο λόγος ήταν άλατι ηρτυμένος, και τα μάτια του διαπερνούσαν με καλοσύνη την ψυχή του ανθρώπου.

Ο πνευματικός άνθρωπος φαίνεται στις σχέσεις του με τους άλλους, και οι σχέσεις με τους άλλους καθρεφτίζουν τη σχέση του με τον Θεό. Ταυτόχρονα, γίνεται πνευματικός μέσα από τη σχέση τους με τους άλλους. Γι' αυτό ο γέρον Παΐσιος αγαπούσε την κοινοβιακή ζωή, από όπου άλλωστε και ξεκίνησε. Οι σχέσεις μέσα στο κοινόβιο, την κοινότητα των αδελφών εξομαλύνουν, λαμπικάρουν, καθαίρουν τον χαρακτήρα του ανθρώπου. Χρησιμοποιούσε το παράδειγμα ενός βοτσάλου που βρίσκεται μαζί με τα άλλα στις όχθες ενός ποταμού. Τι θα γίνει όταν πάρουμε αυτό το όμορφο, γυαλιστερό, λείο, ζωντανό βότσαλο και το πετάξουμε μόνο του στο χώμα; Η κοινοβιακή ζωή, όμως, πρέπει να θεμελιώνεται στην ελευθερία και στην αγάπη, και όχι στον ψυχικό και πνευματικό καταναγκασμό. Η πρόγερση του παραδείσου έρχεται μέσα από βαθιές πνευματικές σχέσεις. Όχι μέσα από κάποια δομή, ιεραρχία

και στρατιωτική πειθαρχία, τα οποία δημιουργούν τυφλές και απρόσωπες σχέσεις.

Δεν μπορεί να υπάρχει πνευματικός άνθρωπος που κλείνεται στην πνευματικότητά του, ή το χειρότερο, που επιδιώκει την κοινωνία με τους άλλους, με κρυφό σκοπό να τον χειροκροτούν και να τον επιβεβαιώνουν.

Η σχέση όμως δεν πε-

γεροντάκι, όπου να'ναι θα πεθάνω και δεν έχω κάνει τίποτε στη ζωή μου. Όλοι οι άνθρωποι κάτι κάνουν στη ζωή τους. Όταν θα παρουσιασθούν στον Θεό, κάτι θα έχουν. Εγώ όμως δεν έχω τίποτε. Ενώ έλεγε αυτά, δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια του. Ε, όλα όσα κάνουμε, του απήντησα, τα κάνουμε για να καταλήξουμε σ' αυτό το συμπέρασμα, σ' αυτό το

ΦΩΤΟ:
Από την
εκδήλωση

ριορίζεται στους ανθρώπους αλλά περιλαμβάνει και την άλογη κτίση. Ο γέρον Παΐσιος εκδήλωνε ευαισθησία προς την κτίση, όλα τα πλάσματα του Θεού. Ακόμη και τις φωλιές των μυρμηγκιών στα μονοπάτια φρόντιζε επιμελώς να μη πατάει. Δεν ήταν μια συναισθηματική ευαισθησία. Άλλωστε για τους αγίους η αγάπη δεν είναι απλώς συναίσθημα, αλλά η βαθειά συναίσθηση ότι όλα τα πλάσματα βρίσκονται μέσα στη δημιουργική αγάπη του Θεού.

Ο άνθρωπος που οδηγείται από το Πνεύμα δεν θέλει να δείχνει σε κανένα τον αγώνα του. Θέλει να το γνωρίζει μόνο ο Θεός. Ο γέροντας φοβόταν το «καλό όνομα». Έλεγε ότι το όνομά του είναι ο τάφος του. Δεν ήθελε να διαδίδουμε όσα επέτρεπε ο Θεός να δούμε και να αντιληφθούμε, η όσα μας αποκάλυπτε για δική μας ωφέλεια, και εστενοχωρείτο για τις δημοσιεύσεις γύρω από το πρόσωπό του. Όσο για τα θαύματα, «θαύματα κάνει και ο διάβολος για να πλανήσει», έλεγε ο ίδιος. Ήθελε το αντίθετο από αυτό που θέλει ο άνθρωπος του κόσμου. Ο άνθρωπος του κοσμικού φρονήματος είναι όχι φιλότιμος, αλλά μάλλον φίλος της τιμής του κόσμου. Θέλει να καταγράψει το όνομά του, να το τυπώσει σε βιβλία, να το αφήσει στην ιστορία –σαν να επιδιώκει να νικήσει μ' αυτό τον τρόπο τον θάνατο. Όμως, ο φιλότιμος άνθρωπος δεν αισθάνεται ποτέ ότι κατορθώνει κάτι, δεν αισθάνεται ότι του ανήκει κάτι, δεν αισθάνεται ότι η ανταπόκρισή του είναι αυτή που πρέπει. **«Πήγα και επισκέφθηκα ένα μοναχό καλό και ασκητικό. Μού είπε: Είμαι**

τίποτε. Κι αφού τώρα έφθασες σ' αυτό το τέλος, τι τα θέλεις τα υπόλοιπα; Καί ήταν αγωνιστής.» Ο φιλότιμος νιώθει πάντοτε ιδιαίτερη τιμή, διότι τον αγάπησε ο Θεός τόσο πολύ, και πιστεύει ότι τίποτε δεν μπορεί να ισοσταθμίσει και να ξεπληρώσει αυτή την αγάπη.

Δυστυχώς, υπάρχει πάντα σε όλους μας ο πειρασμός της εξωτερικής μίμησης αυτών των ανθρώπων. Μπερδεύουμε τη εξωτερική μίμηση με την πραγματική μίμηση. Αυτό φυσικά δημιουργεί επίδοξους αγίους, και αυτοχειροτονημένους γέροντες και καθοδηγητές. Οι οποίοι, αντί να αναγεννήσουν ανθρώπους στον Θεό, προσφέρουν στον εαυτό τους οπαδούς. Το φαινόμενο αυτό συμβαδίζει με την γενικότερη κρίση της εποχής μας, που αγαπά την απομίμηση και το ψέμα. Η αληθινή αγιότητα πάντοτε είναι κρυμμένη, γιατί φεύγει την ανθρωπαρέσκεια. Δεν αυτοπροβάλλεται, δεν προσβάλλει, δεν δημιουργεί θόρυβο. Ο αληθινός μοναχός, τολμώ να πω, ο αληθινός άγιος, φεύγει όποτε τον αναζητάμε. Καί έρχεται κοντά μας, όταν τον έχουμε πραγματικά ανάγκη. Χωρίς προσποιήσεις ταπεινώσεως, χωρίς εντυπωσιασμούς σημείων, δίχως έπαρση. Γιά να μας πληροφορήσει πάντοτε με διάκριση, πάντοτε με αγάπη, πάντοτε με σεβασμό. Να μας πληροφορήσει όχι αυτό που θέλουμε εμείς η ο ίδιος, αλλά αυτό που θέλει ο Θεός από μας.

Πέρα από τα ειδικά προσωπικά χαρίσματα, όπως παράδειγμα, είναι το προορατικό η διορατικό χάρισμα, υπάρχουν και τα «κρείττονα» χαρίσματα του Πνεύματος. Αυτό το μεγα-

λύτερο χάρισμα μας καλεί ο απόστολος Παύλος να ζηλέψουμε, και να αγωνιστούμε για την απόκτησή του: **«Καί έτι καθ' υπερβολήν οδόν υμίν δείκνυμι. Εάν ταίς γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών η κύμβαλον αλαλάζον. Καί εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρει μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ειμι.»** Πράγματι, όλα τα άλλα χαρίσματα καταργούνται μαζί με τον παρόντα κόσμο. Μόνο η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει, είτε σε τούτο είτε στον άλλο, τον αληθινό κόσμο. Μόνο αυτήν παίρνουμε μαζί μας, και μόνο αυτή αποτελεί τον τίτλο κληρονομιάς στη βασιλεία του Θεού. Αυτή κάνει και το κοινόβιο και το ασκη-

τήριο και την οικογένεια και την ενορία πρόγερση του παραδείσου. Κι αυτήν αποκτούμε με πολλή προσευχή και θερμή ψυχής, με ειλικρίνεια, με αγώνα για την κάθαρση της καρδιάς και του νού, ώστε να λειτουργούν κατά φύσιν. Η αληθινή γνώση δεν είναι θεωρίες και λόγια, αλλά συνάντηση. Ή, καλύτερα, δεν είναι μόνο συνάντηση, αλλά ακολούθηση. Μπορεί να συναντήσω κάποιον, να συζητήσω μαζί του, αλλά μετά να τραβήξω το δικό μου δρόμο. Ακολούθηση όμως σημαίνει αυταπάρνηση, πράξη, κόπο, φιλότιμο. Αυτή τη βαριά και πολύτιμη κληρονομιά της πνευματικής ζωής παραλάβαμε από τους αληθινούς πατέρες μας.

Θα τελειώσω με ένα ακόμη χαρακτηριστικό, ή μάλλον, σημείο που φανερώνει τον πνευματικό άνθρωπο. Με το φιλότιμο, την απλότητα, τη διάκριση, ο άνθρωπος είναι σε θέση να αποδέχεται ευχαρίστως ο,τιδήποτε παραχωρεί ο Θεός στη ζωή του. Έλεγε σχετικά ο γέρον Παΐσιος, ότι επειδή οι

φιλότιμοι κινούνται στο χώρο της ευγνωμοσύνης και δοξολογίας, δέχονται με χαρά και τις δοκιμασίες και δοξάζουν τον Θεό γι' αυτές, και δέχονται έτσι την ευλογία του Θεού από όλα και λιώνουν τότε από ευγνωμοσύνη. Αυτός είναι και ο ορισμός της μετάνοιας σύμφωνα με τους αγίους της ερήμου: Μετάνοια είναι θεληματική υπομονή όλων των θλιβερών πραγμάτων και ετοιμότητα της ψυχής για επερχόμενες θλίψεις. Ποτέ ο άνθρωπος του Θεού, αντιμετώπιζοντας μια μεγάλη δοκιμασία στον εαυτό του, ακόμη και την ακραία δοκιμασία του θανάτου, δεν θάμει **«γιατί αυτό σε μένα;»**. Γιατί γνωρίζει καλά ότι ο Θεός ο ίδιος είναι απλός και φιλότιμος, όλος αγάπη, και τακτοποιεί τα πάντα κατά το συμφέρον, και καθοδηγεί με μυστικό τρόπο.

Πνευματικός άνθρωπος είναι αυτός που άγεται από το Πνεύμα του Θεού. Όταν όμως το Πνεύμα υποκαθίσταται από θεωρίες, λόγια, θεολογίες και αισθηματολογίες, όταν η πνευματική ζωή γίνεται «σηματισμένη μόρφωση ευσεβείας», τότε και ο πνευματικός άνθρωπος είναι ένα τεχνητό κατασκεύασμα, με έναν χριστιανισμό που στερείται της ελευθερίας του Πνεύματος.

Γι' αυτό, η σχέση με τον Θεό πρέπει να ανανεώνεται καθημερινά, σε βάση ευθύτητας και ειλικρίνειας. Μόνο έτσι θα φθάσουμε στο σημείο να γνωρίζουμε εν Πνεύματι, τόσο τον εαυτό μας και την κατάστασή του, όσο και τους άλλους. **«Η συνείδηση είναι ο πρώτος νόμος του Θεού»,** γράφει ο γέρον. **«Εκείνοι που κατόρθωσαν να λεπτύνουν τη συνείδησή τους με την καθημερινή μελέτη του εαυτού τους, αισθάνονται πιά τον εαυτό τους ξένο από τούτο τον κόσμο, και παραξενεύονται οι κοσμικοί από τη λεπτή τους συμπεριφορά. Όσοι όμως δεν μελετάνε τη συνείδησή τους, δεν ωφελούνται ούτε από τις πνευματικές μελέτες, ούτε και από συμβουλές γερόντων, ούτε και τις εντολές του Θεού θα μπορέσουν να τηρήσουν, διότι γίνονται πιά αναισθητοί.»**

Αλλά και αυτός ο έλεγχος της συνείδησης πρέπει να γίνεται με απλότητα, δηλαδή ταπείνωση, αποδοχή της πραγματικής μας καταστάσεως και εμπιστοσύνη στην αγάπη και πρόνοια του Θεού. Αυτά φέρνουν την εσωτερική γαλήνη. Είναι άλλο ο υγιής έλεγχος της συνείδησης, κι άλλο η νοσηρή σχολαστικότητα, που κάνει μικροβιολογικές εξετάσεις. Η εσωτερική πνευματική εργασία δεν είναι λεπτομερείς αναλύσεις. Αυτές οφείλονται σε εγωισμό, και γι' αυτό προκαλούν άγχος και εσωτερική ένταση, η οποία εκδηλώνεται στις συμπεριφορές μας. Λέει ο ίδιος: **«Δεν πρέπει να αγωνίζεται κανείς με αρρωστημένη σχολαστικότητα και να πνίγεται μετά από άγχος, αλλά να απλοποιήσει τον αγώνα του και να ελπίζει στον Χριστό και όχι στον εαυτό του.»**

Σήμερα, που υπάρχει πολλή νοθεία και περισσή σύγχυση και στη χριστιανική κοινωνία, οι μορφές των αληθινών πατέρων είναι δείκτες προσανατολισμού. Είναι το Ευαγγέλιο σαρκωμένο. Δεν έφυγαν ποτέ από μας. Είναι εύκολο να τους συναντάμε εν Αγίω Πνεύματι, εάν και εφόσον θέλει η ψυχή μας να οδηγείται από το Άγιον Πνεύμα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΝΟΤΑΡΑΣ ΚΑΙ Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΣΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΚΑΡΙΑ

Μία από τις πιο λαμπρές και χαρισματικές φυσιογνωμίες που κοσμούν το αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας και διδάσκουν με τη ζωή και το έργο τους, είναι και ο εκλεκτός γόνος της παλαιάς αρχοντικής οικογένειας των Νοταράδων, ο θαυματουργός Άγιος Μακάριος ο Νοταράς Αρχιεπίσκοπος Κορίνθου (1731 - 1805), ο οποίος αναδείχθηκε ταπεινός και ευκλής ιεράρχης, φωτεινός ασκητής και ουρανόσταλτος οδηγός ψυχών, πολύτιμος συγγραφέας και Γενάρχης του Φιλοκαλισμού. Ο ακλινής και αμετακίνητος στην ορθόδοξη πίστη και εκκλησιαστική παράδοση Άγιος Μακάριος ο Νοταράς έζησε σε μία δύσκολη και απαιτητική εποχή, η οποία είχε ανάγκη από μεγάλα πνευματικά αναστήματα που να διακρίνονται για την αγωνιστικότητα, την τόλμη και την αγάπη τους στην Εκκλησία.

Γεννημένος το 1731 στα ιστορικά Τρίκαλα Κορινθίας και έχοντας ως φωτεινό πρότυπο τον συγγενή και συντοπίτη του, Άγιο Γεράσιμο Νοταρά (1509 - 1579), δείχνει από νωρίς ιδιαίτερη κλίση στη μοναχική ζωή. Γι' αυτό και καταφεύγει στην Ιερά Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου στα Καλάβρυτα για να γίνει μοναχός. Η έλπιση συγκατάθεσης του πατέρα του, τον αναγκάζει να επιστρέψει στα Τρίκαλα. Εκεί, ο πατέρας του τον διορίζει επιστάτη των γύρω χωριών για να συγκεντρώνει τα οφειλόμενα χρήματα. Ο Άγιος όμως μοιράζει τα χρήματα στους φτωχούς και μετά τον θάνατο του διδασκάλου του Ευσταθίου, αναλαμβάνει ο ίδιος καθήκοντα διδασκάλου, εργαζόμενος έξι χρόνια αμισθί για τη μόρφωση των παιδιών της επαρχίας του. Σε ηλικία μόλις 34 ετών καλείται να ποιμάνει ως επίσκοπος την ιστορική και ευλογημένη Αποστολική Εκκλησία της Κορίνθου, η οποία τιμήθηκε, δοξάστηκε και ευεργετήθηκε από το πλούσιο και ανεπανάληπτο αναγεννητικό του έργο. Όμως η κήρυξη του ρωσοτουρκικού πολέμου το 1768 διακόπτει την πλούσια δράση και το πολύτιμο έργο του ταπεινού και χαρισματικού ιεράρχη της Κορίνθου. Έτσι μετά από την αυθαίρετη και αντικανονική εκθρόνισή του, συνεχίζει το κηρυκτικό και ιεραποστολικό του έργο σε διάφορα νησιά της πατρίδος μας, τα οποία τιμήθηκαν και αγιάστηκαν από το πνευματικό του έργο και την ασκητική του ζωή. Σταθμοί της θεοφιλους ιεραποστολικής του πορείας υπήρξαν η Ζάκυνθος, η Κεφαλονιά, η Ύδρα, η Πάτμος, οι Λειψοί, η Σάμος, η Ικαρία, όπου συνέδραμε τον Όσιο Νήφωνα τον Χίο (1736 -1809) στην ανέγερση και αποπεράτωση της παλαιάτου Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου στην τοποθεσία Λευκάδα του Αγίου Κηρύκου και η μυροβόλος και αγιοτόκος Χίος, όπου ασκήτευσε τα τελευταία δώδεκα έτη της επίγειας βιοτής του και κοιμήθηκε οσιακώς στις 17 Απριλίου 1805, ημέρα κατά την οποία τιμάται η πανίερη μνήμη του από την Ορθόδοξη Εκκλησία. Το 1808 πραγματοποιήθηκε η ανακομιδή των ιερών του λειψάνων και το 1815, δηλαδή μόλις δεκαπέντε έτη μετά την οσιακή του Κοίμηση, ανεγέρθηκε από τον μοναχό Κωνστάντιο, πνευματικό τέκνο του Αγίου Μακαρίου, στην περιοχή του χωριού Ελάτα της Χίου ο πρώτος ιερός ναός επ' ονόματί του.

Πολύτιμη υπήρξε η παρουσία του Αγίου και στο Άγιο Όρος, όπου εκεί μαζί με τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη (1749 - 1809) και τον Άγιο Αθανάσιο τον Πάριο (1721 -1813), έγινε ο σταυροφόρος και πρωτεργάτης του πνευματικού κινήματος των Κολλυβαδων, της περιφημης φιλοκαλικής αναγέννησης, η οποία σκοπό είχε να προβάλει το ασκητικό πνεύμα και την αρχαία εκκλησιαστική παράδοση. Ο ιεραπόστολος του Αιγαίου και Γενάρχης του Φιλοκαλισμού Άγιος Μακάριος αναδείχθηκε και ένθερμος αλείπτης νεομαρτύρων, αφού προετοίμασε με την πνευματική του καθοδήγηση πολλούς νεομάρτυρες προς το μαρτύριο, όπως τον Άγιο Πολύδωρο τον Κύπριο († 3 Σεπτεμβρίου 1794) και τον πολιούχο της Μυτιλήνης, Άγιο Θεόδωρο τον Βυζάντιο (†17 Φεβρουαρίου 1795). Σημαντική υπήρξε και η συγγραφική δραστηριότητα του Αγίου, αφού πλούτισε την Ορθόδοξη Εκκλησία με ανεπανάληπτα έργα, όπως η πεντάτομη Φιλοκαλία που εκδόθηκε το 1782 και αποτελεί μία ανθολογία από έργα ασκητικών και νηπτικών πατέρων. Αναρίθμητα είναι και τα θαύματα, τα οποία με τη χάρη του Θεού έχει τελέσει ο Άγιος στην πορεία των διακοσίων και πλέον ετών από την οσιακή του Κοίμηση στις 17 Απριλίου 1805 μέχρι τις ημέρες μας, ώστε να παραμένει στη συνείδηση των ορθοδόξων ως ο ενάρετος και φιλόστοργος ποιμενάρχης, ο μεγάλος διδάσκαλος του Γένους, ο ταπεινός διάκονος Χριστού, ο συγ-

γραφέας ψυχωσπηρίων βιβλίων, ο θαυματουργός άγιος.

Ο Άγιος Μακάριος ο Νοταράς συναριθμείται στη χορεία των τοπικών αγίων της Ιεράς Μητροπόλεως Σάμου,

Αριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος

Εκπαιδευτικός

Ικαρίας και Κορσεών, αφού έλαμψε με τη θεοφιλή και ευεργετική του παρουσία στην Ικαρία, συνδράμοντας τον επιστήθιο φίλο του, Όσιο Νήφωνα τον Χίο, στο έργο της ανεγέρσεως και αποπεράτωσης της ιστορικής κολλυβαδικής Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου Λευκάδος, ενώ διέμεινε σ' αυτή για αρκετό χρονικό διάστημα. Ως έτος ανεγέρσεως της μονής θεωρείται το 1775, αφού σύμφωνα με επιγραφή που υπήρχε στο υπέρθυρο της εξωτερικής πύλης του καθολικού, αναγραφόταν: «**εκτίσθη η παρούσα Ιερά Μονή από του πανοσιωτάτου Ιερομονάχου Νήφωνος, 1775**». Στην περιώνυμη αυτή μονή της Ικαρίας ο Άγιος Μακάριος τιμάται με ομώνυμο παλαιό παρεκκλήσιο, στο οποίο φυλάσσεται η αριστουργηματική εφέστια εικόνα του θαυματουργού Αγίου. Η εφέστια αυτή εικόνα της ιστορικής Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου Ικαρίας, η οποία το 1955 μετατράπηκε διά βασιλικού διατάγματος σε γυναικεία μονή, αποτέλεσε το εικονογραφικό πρότυπο για την ιστόρηση εικόνας του Αγίου Μακαρίου στην ιδρυθείσα το 1968 γυναικεία Ιερά Μονή των Αγίων Κηρύκου και Ιουλίττης Σιδηροκάστρου. Στη νεοσυσταθείσα μονή εγκαταστάθηκε η αδελφότητα της Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου Λευκάδος Ικαρίας υπό την πνευματική καθοδήγη-

ση του αοιδίμου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κυρού Ιωάννου Παπάλη (1967-2001), ο οποίος είχε διατελέσει ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Σάμου και Ικαρίας επί δεκαέξι συναπτά έτη (1951-1967). Η αδελφότητα της μονής από ευλάβεια στον Άγιο Μακάριο, τον και συνιδρυτή της μονής της Ικαρίας, αφιέρωσε ιερό ναό επ' ονόματί του, ο οποίος εγκαινιάστηκε με την πρόεσσα εκκλησιαστική λαμπρότητα την Κυριακή του Παραλύτου 22 Μαΐου 2005 επ' ευκαιρία της επετειακής συμπληρώσεως διακοσίων ετών από την οσιακή του Κοίμηση (1805-2005). Σήμερα η εκ της κολλυβαδικής μονής της Ικαρίας προερχόμενη γυναικεία αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αγίων Κηρύκου και Ιουλίττης Σιδηροκάστρου εγκαταβιώνει στην Ιερά Μονή Παναγίας Παντανάσσης Κερατέας Αττικής, όπου ο Άγιος Μακάριος τιμάται και γεραίρεται ως προστάτης και έφορος της μονής. Μέλη της αδελφότητας της Ιεράς Μονής Αγίων Κηρύκου και Ιουλίττης έχουν επανδρώσει και την ιδρυθείσα το 1756 ιστορική Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής Σάμου, η οποία το 2002 μετατράπηκε διά προεδρικού διατάγματος σε γυναικεία μονή.

Αλλά και στην ιστορική και εύανδρο νήσο Σάμο με τις επτά παλαιάτερες ιερές μονές ο Άγιος Μακάριος ο Νοταράς τιμάται με ιδιαίτερη ευλάβεια, αφού κατά τη δεύτερη δεκαπενταετία του 19ου αιώνα ανεγέρθηκε ιερός ναός επ' ονόματί του και καθιερώθηκε η τέλεση ετήσιας πανηγύρεως προς τιμήν του στο χωριό Μύλοι, το οποίο βρίσκεται στο νοτιοανατολικό τμήμα του νησιού. Σύμφωνα με την προφορική παράδοση ο Άγιος Μακάριος πέρασε τον 18^ο αιώνα από την περιοχή του ιστορικού χωριού Μύλοι της Σάμου και διέμεινε σ' αυτή για κάποιο χρονικό διάστημα. Πλησίον του χωριού βρίσκεται ο ιστορικός ναός του Αγίου, ο οποίος ανεγέρθηκε μεταξύ των ετών 1820 και 1825 από τον μοναχό Κωνστάντιο που υπήρξε πνευματικό τέκνο του Αγίου Μακαρίου. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από την επιγραφή «**ΚΟΝΣΤΑΤΙΟΝ ΚΩΣΑΝΤΙΟ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ 1822**» που φέρει το ασημένιο ποικύμισο της εφέστιας και θαυματουργής εικόνας του Αγίου Μακαρίου, η οποία φυλάσσεται στον ιερό ενοριακό ναό του Αγίου Χαράλαμπους Μύλων. Αξιοσημείωτο είναι ότι το 1830 σε απογραφή των κληρικών της Σάμου αναφέρεται ο μοναχός Κωνστάντιος ως κτίτωρ και κάτοικος του πλησίον των Μύλων εξωκκλησίου «**ο Άγιος Μακάριος**». Το ιστορικό εκκλησάκι του Αγίου Μακαρίου των Μύλων που είναι ο δεύτερος παλαιότερος ναός του Αγίου στην Ελλάδα, αποτελεί σημείο ευλαβικής αναφοράς για τους κατοίκους της περιοχής και έχει μεγάλη θαυματουργική παράδο-

ση. Προς τιμήν του Αγίου τελείται κάθε χρόνο στις 16 Μαΐου λαμπρά αρχιερατική πανήγυρη με πανσαμιακή συμμετοχή, ενώ λίγα χρόνια πριν το 1940 υπήρχε δίπλα στον ναό το αγίασμα του Αγίου.

Η φωτοαγής και ευεργετική παρουσία του Αγίου Μακαρίου του Νοταρά στη Σάμο και την Ικαρία, αλλά και οι επιρροές του κολλυβαδικού κινήματος από τα

γειτονικά νησιά της Πάτμου και της Χίου, δημιουργήσαν στα ακριτικά αιγαίοπελαγίτικα νησιά της Σάμου, της Ικαρίας και των Φούρνων μία πλούσια κολλυβαδική παράδοση. Το γεγονός αυτό οδήγησε την Ιερά Μητρόπολη Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών στο να αφιερώσει το 2009 το εγκόλπιο ημερολόγιό της στους Κολλυβάδες Πατέρες με ιδιαίτερη μνεία στον Άγιο Μακάριο τον Νοταρά και στον Όσιο Νήφωνα τον Χίο, δεδομένου ότι στις 28 Δεκεμβρίου 2009 συμπληρώθηκαν διακόσια έτη από την οσιακή Κοίμηση του Οσίου Νήφωνος του Χίου (1809-2009). Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί και η δράση Σαμίων ιερομονάχων, οι οποίοι ακολούθησαν την αυστηρή κολλυβαδική παράδοση και ενίσχυσαν τον σαμιακό μοναχισμό, όπως ήταν οι εκ της κωμοπόλεως του Μαραθοκάμπου ιερομόναχοι Ισίδωρος Κυριακόπουλος (1819 -1882) και Μακάριος Αντωνιάδης (1841-1935). Ο Ισίδωρος, ο οποίος είναι και ο συντάκτης της Ακολουθίας των Χαιρετισμών του Αγίου Μακαρίου, αλλά και ο βιογράφος του Οσίου Νήφωνος του Χίου, υπήρξε υποτακτικός του Γέροντος Απολλών στην Πάτμο και επί δέκα έτη (1857-1867) διετέλεσε ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου Λευκάδος Ικαρίας. Στη συνέχεια επέστρεψε στη Σάμο και ίδρυσε το Κάθισμα του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος στην περιοχή του Μαραθοκάμπου που αποτελεί σήμερα μετόχιο του Παναγίου Τάφου, ενώ το 1871 ανέλαβε ηγούμενος της Ιεράς Μονής Προφήτου Ηλίου Σάμου. Το 1880 ανέλαβε την ηγουμενία της Ιεράς Μονής Μεγάλης Παναγίας Σάμου, όπου και κοιμήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1882. Αλλά και ο Μακάριος Αντωνιάδης, ο οποίος υπήρξε υποτακτικός του Ισιδώρου, μόνασε μαζί με τον πνευματικό του πατέρα στην παλαιάτο κολλυβαδική μονή της Ικαρίας, ενώ αργότερα ήρθε στην πατρίδα του, τη Σάμο, και εγκαταβίωσε αρχικά στην Ιερά Μονή Μεγάλης Παναγίας και κατόπιν στην Ιερά Μονή Προφήτου Ηλίου, όπου από το 1880 μέχρι και το 1884 ανέλαβε την ηγουμενία της μονής. Στη συνέχεια αναχώρησε για την Πάτμο, όπου και διέμεινε το υπόλοιπο της ζωής του μέχρι την κοίμησή του, στις 14 Νοεμβρίου 1935.

Βιβλιογραφία

* Άγιος Μακάριος Νοταράς Αρχιεπίσκοπος Κορίνθου, Βίος και Θαύματα, Ασματική Ακολουθία, Χαιρετισμοί, Παρακλητικός Κανών, Εκδόσεις Μυθονία, Β' Έκδοση, Θεσσαλονίκη 2011.

* Θεοδωροπούλου Αριστείδου Γ., Ο Άγιος Μακάριος ο Νοταράς Αρχιεπίσκοπος Κορίνθου (1731 -1805), Εφημερίδα «Ο Εκκλησιολόγος», αρ. φυλ. 195, Πάτρα 16-04-2011.

* Θεοδωροπούλου Αριστείδου Γ., Άγιος Μακάριος Μύλων - Ένα ιστορικό εκκλησάκι της Σάμου με θαυματουργική παράδοση, Εφημερίδα «Σαμιακόν Βήμα», αρ. φυλ. 3830, Σάμος 28-05-2012.

Εικόνες

[1] Η αριστουργηματική εφέστια εικόνα του Αγίου Μακαρίου του Νοταρά Αρχιεπισκόπου Κορίνθου στο ομώνυμο παρεκκλήσιο της Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου Λευκάδος Ικαρίας.

[2] Ο ιστορικός Ιερός Ναός του Αγίου Μακαρίου Μύλων Σάμου ανεγέρθηκε μεταξύ των ετών 1820-1825 από τον μοναχό Κωνστάντιο, πνευματικό τέκνο του Αγίου Μακαρίου.

[3] Φορητή εικόνα του Αγίου Μακαρίου του Νοταρά στον ομώνυμο Ιερό Ναό των Μύλων Σάμου.

[4] Άποψη από το εσωτερικό του Ιερού Ναού Αγίου Μακαρίου Μύλων Σάμου.

[5] Το θαυμάσιο ασημένιο ποικύμισο της εφέστιας εικόνας του Αγίου Μακαρίου στους Μύλους Σάμου. Χρονολογείται από το 1822, γεγονός που συγκαταλέγει την εικόνα ως μία από τις παλαιότερες που ιστορήθηκαν προς τιμήν του θαυματουργού Αγίου.

Το Σάββατο των Κωφών

Μια ξεχωριστή ευκαιρία διοργανώθηκε για τους Κωφούς και Βαρήκους της Πάτρας και της Αθήνας στις 13 Απριλίου, Δ' Σάββατο της Μεγάλης Σαρακοστής. Αυτό είναι το Σάββατο των Κωφών, οι οποίοι έχουν παράδοση να το τιμούν και να το εορτάζουν κάθε χρόνο με τη συμμετοχή τους στη Θεία Λειτουργία.

Η ευαγγελική περικοπή της ημέρας αυτής διασώζει το θαύμα της θεραπείας ενός κωφού από τον Ιησού Χριστό· ενός ανθρώπου δηλαδή αμίλητου και περιθωριοποιημένου, που στερείται και την ακοή και τη λαλιά. Για χάρη του ο Κύριος προβαίνει σε αλλεπάλληλες ενέργειες απροσμέτρησης αγάπης και φιλευσπλαχνίας. Τον καλεί «κατ' ιδίαν», εγγίζει με «τους δακτύλους αυτού» τα κλειστά του αυτιά και την νεκρωμένη του γλώσσα, στενάζει προσευχόμενος. Η θαυματουργική προσταγή «**Ε φ φ α θ ά**» διανοίγει την ακοή εκείνου του βασανισμένου ανθρώπου και λύνει τον

και διευθυντή του Καλλιμανοπουλείου Εκκλησιαστικού Ευγρηίου των Καλαβρύτων **κ. Βασίλη Ζήσιμο**, απέδωσαν άριστα τους ύμνους και τα τροπάρια της ημέρας.

Το δέος και η κατάνυξη της Θ. Λειτουργίας μεταδόθηκε σε όλο το ευσεβές εκκλησίασμα. Και οι αγαπητοί Κωφοί δεν εξαιρέθηκαν από αυτή την ευλογία, παρόλο που η οδός της ακοής παραμένει γι' αυτούς κλειστή και αδιάβατη. Όπως πάντα ο διερμηνέας της Νοηματικής **κ. Στράτος Πατρινός**, θεολόγος από την Αθήνα, ανέλαβε να μεταφέρει με τις εκφραστικές και παραστατικές κινήσεις της οπτικής γλώσσας των νοημάτων όλη την ακολουθία των ευχών και των ύμνων προς τις ψυχές των Κωφών από την οδό των ματιών τους.

Είναι αξιοσημείωτη η βιωματική διερμηνεία του κ. Πατρινού, ο οποίος μεταδίδει πάντα με φόβο Θεού και ευλαβή προσήλωση τα τελούμενα κατά τη Θεία Λειτουργία. Η παρουσία του δε, η απαραίτητη για τους αγαπητούς Κωφούς, υπήρξε για όλους μας αιτία δοξολογίας και ευγνωμοσύνης προς τον Θεό για το μεγάλο χάρισμα της ακοής, που θεωρούμε αυτονόητο να την έχουμε, ενώ άλλοι την στερούνται και την αγνοούν.

Η συμμετοχή των περισσότερων στο φρικτό και φιλάνθρωπο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας αποκορύφωσε και ολοκλήρωσε την θεϊκή αγάπη και ευεργεσία της ημέρας εκείνης.

Τελέσθηκε και Αρτοκλασία, η οποία προσφέρθηκε υπέρ υγείας όλων των Κωφών, των μελών των οικογενειών τους και όλων, όσοι με οποιοδήποτε τρόπο συμπαραστέκονται σ' αυτούς για τις ανάγκες και τις δυσκολίες τους. Μετά την Απόλυση οι Κωφοί προσέφεραν στον σεβαστό π. Ζαχαρία ένα δώρο αναμνηστικό της συμμετοχής του σ' αυτή την εξαιρετική πνευματικής ευκαιρίας ένα Σταυρό, που φέρει και μικρές λειψανοθήκες.

Σε λίγο μας υποδέχτηκε ο ευπρεπής περίβολος της Μονής και η ηλιόλουστη ανοιξιάτικη ημέρα. Χάρη στην καλοσύνη και στις φροντίδες της ηγουμένης Γερρόντισσας Φιλαρέτης, απολαύσαμε πλούσια φιλοξενία. Πάνω σε τραπέζια με λευκά τραπεζομάντηλα, μας περίμεναν όλα τα καλά του Θεού: Καφές, αναψυκτικά, βουτήματα, γλυκίσματα... Ευσεβείς και πρόθυμες κυρίες, φίλες του Μοναστηρίου, μας περιποιήθηκαν με ευχαρίστηση και αγάπη.

Η αναστροφή και η επικοινωνία με τους πολυάριθμους Κωφούς της Αθήνας που είχαν φτάσει εντωμεταξύ, μας προκάλεσε μεγάλη συγκίνηση και χαρά. Στην εκδρομή τους πρωτοστάτησε η Χριστιανική Αδελφότητα

Κωφών «Εφθαθά», με την πρόεδρό Άννα Τάτση. Οι Κωφοί ανταμώναν φίλους τους και παλιούς συμμαθητές τους. Οι δασκάλες που συμμετείχαμε στην ωραία αυτή εκδήλωση, αναγνωρίσαμε σε πρόσωπα ενήλικα, τα παιδιά που στο παρελθόν αγωνιστήκαμε μαζί τους, για να τα αποσπάσουμε από τον κόσμο της σιωπής και της αποξένωσης και να τα μιλήσουμε στο μυστήριο της γλώσσας, της μόρφωσης και της επικοινωνίας.

Το προσκύνημα και η εκδρομή μας σε λίγο θα τελειώσει και ετοιμαζόμαστε για αναχώρηση. Μυστικά ευγνωμονούμε τον **Άγιο Νικόλαο** και φανερά ευχαριστούμε την Γερρόντισσα **Φιλαρέτη** και όλους όσοι είχαν την έμπνευση και οργάνωσαν με τόση επιτυχία την ωραία αυτή εκδήλωση. Το πρόγραμμα όμως περιλαμβάνει και μετάβαση στα Καλάβρυτα, όπου και θα γευματίσουμε.

Αλλά η περιγραφή που προηγήθηκε θα παραμείνει ελλιπής, εάν δεν επισφραγιστεί με μικρά αποσπάσματα από τους πνευματικούς λόγους που συγκινημένοι απηύθυναν στο εκκλησίασμα οι ευλαβέστατοι άγιοι Γέροντες και Λειτουργοί αυτού του ευλογημένου Σαββάτου:

«**Είμαστε όλοι κωφάλαλοι**», τόνισε ο Ηγούμενος της Αγίας Λαύρας, «**κι έχουμε ανάγκη να μας αγγίξει ο Θεός με το θεραπευτικό Του χέρι και να θεραπεύσει τις κωφές καρδιές μας· να μας δώσει γλώσσα θεϊκή και πνευματική, για να Τον υμνούμε και να αναγγέλλουμε την δόξα Του...**».

Ο σεβαστός π. Ζαχαρίας, Γέροντας και Πνευματικός της Ιεράς Μονής του Αγίου Νικολάου, με εμφανή συγκίνηση υπογράμμισε μεταξύ άλλων: «**Οι Κωφοί την αναπηρία τους δεν την θεωρούν κατάρα, αλλά την δέχονται ως ευλογία και ευχαριστούν και δοξάζουν τον Θεό, όπως το έπραξαν και σήμερα... Στην αιωνιότητα θα διορθωθούν όλες οι αναπηρίες...**».

δεσμό της γλώσσας του (Μάρκου ζ' 31 – 37). Έτσι ο Κωφός γνωρίζει τον κόσμο των ήχων και αποκτά το πολύτιμο χάρισμα της δια του λόγου επικοινωνίας με τους άλλους ανθρώπους.

Εφέτος οι φίλοι Κωφοί τίμησαν αυτή την ημέρα με ένα ωραίο πρόγραμμα, διαφορετικό από κάθε άλλη φορά. Ο εορτασμός πραγματοποιήθηκε στην ιστορική Ιερά Μονή του Αγίου Νικολάου Βλασίας, που δεσπόζει σε μια βουνοκορφή (1180 μ.), στην πλαγιά του Ερυμάνθου.

Νωρίς το πρωί ξεκίνησαν από την Πάτρα και έφτασαν εγκαίρως στο Μοναστήρι για την Θεία Λειτουργία. Αρχηγός τους ο πρόεδρος του Αθλητικού Συλλόγου Κωφών Χρήστος Βάββας. Ο σεπτός ναός του Αγίου των θαλασσινών κατακλύστηκε από πιστούς, κωφούς και ακούντες.

Λειτουργοί δύο ευλαβέστατοι αρχιμανδρίτες: Ο σεβαστός π. **Ζαχαρίας**, ο οποίος ανήκει στην Ι. Μονή του Τιμίου Προδρόμου του Essex (Αγγλία), και διετέλεσε μαθητής και υποτακτικός του ιδρυτή της, του μακαριστού αγίου Γέροντος Σωφρονίου Σαχάρωφ. Δεύτερος λειτουργός ο σεβαστός π. **Ευσέβιος**, ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας. Καλλίφωνοι ιεροψάλτες με επικεφαλής τον θεολόγο

ΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΑΓΝΟ ΚΕΡΙ - ΛΙΒΑΝΙ
ΙΕΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΗ 11-13 ΠΑΤΡΑ (ΕΝΑΝΤΙ Ι.Ν. ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ)

ΤΗΛ. & FAX: 2610 314.320

Πλήρεις Ιερατικές στολές,
αρίστης ποιότητας,
μόνο με 380 ευρώ!

Μόνον δύο κατάλαβαν*

Μέσα στην μεγάλη εβδομάδα, και ειδικά στις ακολουθίες της μεγάλης Πέμπτης και της μεγάλης Παρασκευής, υπάρχει τεράστιος πλούτος βιβλικών αναγνωσμάτων: προφητείες, ψαλμοί, άλλα κείμενα εκ της Παλαιάς Διαθήκης, απόστολοι και ευαγγέλια εκ της Καινής· και τα λέμε όλα μαζί, μέσα σε λίγες ώρες, με βιασύνη, με κούραση, χωρίς πολλές φορές να μπορούμε να τα κατανοήσουμε και να εμβαθύνουμε στα νοήματα που έχουν· και δεν μπορούμε να τα πούμε κι αλλιώς. Από αυτόν λοιπόν τον εν πολλοίς αναξιοποίητο πλούτο προέρχεται το σημερινό θέμα, που έχει τίτλο «Μόνον δύο κατάλαβαν» και αναφέρεται στην σταύρωση του Κυρίου· δηλαδή «μόνον δύο κατάλαβαν τι συνέβη πάνω στον σταυρό».

Υπάρχουν τα γεγονότα της σταυρώσεως. Και κάθε άνθρωπος το ίδιο γεγονός το αντιλαμβάνεται με διαφορετικό τρόπο και του δημιουργεί διαφορετικά συναισθήματα και διαφορετικές αντιδράσεις. Το ίδιο γεγονός αλλιώς το βλέπω εγώ, αλλιώς ο ένας, αλλιώς ο άλλος. Τα γεγονότα εδώ είναι γνωστά. Συνέλαβαν τον Ιησού, πέρασε από ένα δικαστήριο ιουδαϊκό, το οποίο ήταν παράνομο· τον έστειλαν έπειτα στον Ηρώδη, ο οποίος ήθελε να διασκεδάση με τον κατηγορούμενο, περίμενε να δη κανέναν θαυματοποιό, κανέναν κλόουν ας πούμε, να διασκεδάση την βαριεστημάρα του (Λκ 23:8)· μετά τον έστειλαν στον Πιλάτο· ο Πιλάτος τον ανέκρινε συστηματικά, έβγαλε το συμπέρασμα ότι ήταν αθώος, και τον κατέδίκασεν εις θάνατον! (Λκ 23: 13-15, 22, 24). Ωραίο δικαστήριο αυτό, έτσι; Κάνουμε την ανάκρισι, αποδεικνύεται η αθωότητά σου, και σε καταδικάζουμε εις θάνατον! Και τον σεσημασμένο κακοποιό, τον Βαραββά, ο οποίος αποδεδειγμένα έχει κάνει ληστείες και φόνο και ένοπλη επανάστασι (Λκ 23:19, Ιω 18:40), τον αφήνουμε ελεύθερο! «**Έτσι ήθελε ο λαός!**» Αυτό ήταν διοικητική εξουσία και δικαστική αρχή! Ο αθώος λοιπόν καταδικάζεται και σταυρώνεται. Αυτό είναι το γεγονός. Τώρα υπάρχουν **4 κατηγορίες** ανθρώπων, **4 ομάδες** ανθρώπων, που η κάθε μία απέναντι σ' αυτό το γεγονός αντιδράει διαφορετικά.

Η πρώτη ομάδα είναι εκείνοι που μισούν τον Ιησού και χαίρονται για την σταύρωσή του. Έχουν πολύ μεγάλη χαρά, διότι επιτέλους απαλλάχτηκαν, όπως νομίζουν, από τον μισητό τους εχθρό. Αυτοί είναι οι αρχιερείς, οι γραμματείς, οι φαρισαίοι, ο Ηρώδης, ο Πιλάτος, οι Ρωμαίοι, όλοι οι άνθρωποι της εξουσίας και τα τσιράκια τους. Τι λέει το ευαγγέλιο; Ο Ηρώδης και ο Πιλάτος ήσαν μεταξύ τους εχθροί, δεν μιλούσαν· χάριν όμως της περιπτώσεως του Ιησού και μίλησαν και συνεργάστηκαν (Λκ 23: 12). Επειδή ο Ηρώδης δεν ικανοποιήθηκε από την σιωπή του Ιησού, λέει: «**στείλτε τον στον Πιλάτο, να τον καταδικάσιν**». Αυτό σημαίνει ότι ο μικρός ηγεμών, ο τετράρχης της Ιουδαίας Ηρώδης, αναγνωρίζει ως διοικητικά ανώτερό του τον Ρωμαίο Πιλάτο. Διότι τα υπόδουλα έθνη βρίσκονται υπό επιτροπεία· υπάρχουν επίτροποι, οι οποίοι ελέγχουν τους τοπικούς ηγεμόνες, τις τοπικές κυβερνήσεις και τους υπουργούς του υπόδουλου έθνους. Ή πάλι με τα σημερινά δεδομένα, πώς πάμε από το πρώτο δικαστήριο στο ανώτερο, στο εφετείο, και μετά στον Άρειο Πάγο; Κάτι τέτοιο. Χάρηκε ο Πιλάτος, που με αυτήν την κίνησι αναγνωρίστηκε η εξουσία του και από τον Ηρώδη. Πολιτικά αλισβερίσια όλα αυτά.

Οι αρχιερείς ανέκριναν τον Ιησού στην αρχή, αλλά την τελική καταδική την αποφάσισε ο Πιλάτος και όχι οι αρχιερείς· αυτοί όμως έβαλαν τον κόσμο να κραυγάζει κατά του Ιησού. Οι αρχιερείς ήσαν οι ηθικοί αυτουργοί του εγκλήματος, αλλά φαινομενικά δεν συμμετείχαν, δεν ήσαν οι ίδιοι που σκότωσαν με το όπλο το θύμα, άρα οι άνθρωποι είναι τελείως ήσυχoi και ελεύθεροι, και μπορούν να φάνε το πάσχα με καθαρή την συνείδησή τους (Ιω 18:28). Γι' αυτό χαίρονται για την επιτυχία τους και κοροϊδεύουν τον εσταυρωμένο. *Ομοίως δε και οι αρχιερείς εμπναιζοντες μετά των γραμματέων και πρεσβυτέρων και φαρισαίων έλεγον· άλλους έσωσεν, εαυτόν ου δύναται σώσαι. ει βασιλεύς Ισραήλ εστι, καταβάτω νυν από του σταυρού.* Εάν είναι, λέει, βασιλιάς του Ισραήλ, **τώρα** να κατεβή από τον σταυρό (Μθ 27: 41-42). *Και πιστεύσωμεν αυτώ* (Μρ 15:32). Και θα τον πιστέψουμε.

Στο ευαγγέλιο διαγράφονται με άριστο τρόπο οι χαρακτηριστικές των ανθρώπων. Όταν ο Ιησούς ήταν δυνατός και ισχυρός και εκήρυττε και έδινε το φως στους τυφλούς και έβγαζε τα δαιμόνια από τους δαιμονιζομένους, δεν είπαν ποτέ· «**τώρα θα τον πιστέψουμε!**» Το είπαν όμως, όταν κατά τα φαινόμενα ο Ιησούς ήταν ξεγραμμένος! Είναι κλασική περίπτωση ψεύδους, ανελικρινείας και απιστίας αυτού. Ποιό; το «εδώ και τώρα θέλω να κάμης θαύμα!» «Εδώ και τώρα να δω ένα θαύμα και θα πιστέψω!» Τόσα θαύματα είδατε, γραμματείς και φαρισαίοι· μπροστά σας γίνονταν επί τρία χρόνια. Γιατί δεν πιστέψατε;

Επειδή γνωρίζουν ότι ανθρωπίνως ο Ιησούς πνέει τα λοισθια, είναι ετοιμοθάνατος πάνω στον σταυρό, τώρα λοιπόν έρχονται και κάνουν τον έξυπνο, και τον προκαλούν όλοι αυτοί που είχαν λουφάξει στα τρία χρόνια που ο Ιησούς τούς είχε αποστομώσει με τα κηρύγματά του και με την ζωή του και με τα σημεία που επιτελούσε. Τώρα λοιπόν βγαίνει ο φθόνος τους, το κόμπλεξ τους, το μίσος τους το απύθμενο, διότι τον μισούσαν πάρα πολύ τον Ιησού (Μθ 27:18), επειδή έλεγε την αλήθεια και κήρυττε τον λόγο του Θεού. Φαίνεται και η μικροψυχία τους και η θρασυδειλία τους και η ανανδρία τους. Δεν πας πάνω από τον τάφο του άλλου, για να τον λοιδορήσης. Αν θέλεις να αντιμετωπίσης κάποιον, αντιμετώπισέ τον πρόσωπο προς πρόσωπο, ευθέως. Όταν πλέον δεν έχη δύναμι, όταν βρίσκεται στον τάφο, τότε τι πάς να κάμης; παλληκαρισμούς;

Αυτή λοιπόν είναι η πρώτη ομάδα των αρχιερέων, των φαρισαίων, των γραμματέων, των πολιτικών και ηγεμόνων

του λαού. Δυστυχώς πολλές φορές, όπως μας διδάσκει το ευαγγέλιο, οι πολιτικοί και οι άλλοι ηγέτες είναι ψεύτες, θρασυδείλοι, φθονερόι, ηθικοί και φυσικοί αυτουργοί εγκλημάτων, άδικοι νομοθέται, και άδικοι δικασταί. Αυτοί είναι που κατέδικασαν τον Ιησού εν γνώσει της αθωότητός του, και χαίρονται, διότι νομίζουν ότι πλέον τον εξαφάνισαν.

Η δεύτερη ομάδα είναι ο πολύς κόσμος, ο όχλος, ο οποίος γνωρίζει ότι έχει καταδικαστή ένας αθώος. Και η στάσι του ποιά είναι; Κάνει δήθεν τον αμέτοχο. *Και ειστήκει ο λαός θεωρών* (Λκ 23:35). Κάθονται τώρα τάχα απαθείς. Πριν από 6 μέρες, την Κυριακή των Βαίων, έλεγαν· *ωσαννά τω υιώ Δαυίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου* (Μθ 21:9). Αλλά ενώπιον του Πιλάτου ο όχλος ούρλιαζε με την υποκίνηση των φαρισαίων και έλεγε· *Άρον άρον, σταύρωσον αυτόν!* (Ιω 19:15). *Το αίμα αυτού να πέση επ' ημάς και επί τα τέκνα ημών!* (Μθ 27:25). Και έλεγαν επίσης, ελευθέρωσέ μας τον *Βαραββάν!* (Λκ 23:18). Τώρα βλέπουν το αποτέλεσμα των ενεργειών τους, βλέπουν πάνω στον σταυρό ετοιμοθάνατο έναν αθώο, που εκήρυττε τον λόγο του Θεού, που ευεργετούσε τον λαό. *Πάντες οι συμπαραγενόμενοι όχλοι επί την θεωρίαν ταύτην θεωρούντες τα γεγόμενα, πώς τον κατέδικασαν, πώς τον εσταύρωσαν, πώς εξέπνευσε, πώς απλώθηκε το σκοτάδι, πώς έγινε σεισμός κ.λπ., τύπτοντες εαυτών τα στήθη υπέστρεφον* (Λκ 23:48).

Ο λαός ο οποίος έχει τύψεις συνειδήσεως, διότι έχει ενοχές! Είναι συνεργός σ' αυτό το έγκλημα, παρ' όλο που προσπαθεί να επιρρίψει την ευθύνη στους ηγέτες του μόνον. Λυπάται, κλαίει, δακρύζει! Αυτός ο λαός δεν μισούσε τον Ιησού, δεν ήθελε πραγματικά τον θάνατο του αθώου, αλλά άμα τον βολέψει για τα κακώς εννοούμενα συμφέροντά του, θα πη· «δεν πα να χαθώ και ένας αθώος; Εγώ να κάμω την δουλειά μου» (Ιω 11: 49-50). Αυτή είναι η νοοτροπία. Τώρα λοιπόν χτυπούν τα στήθη τους, και υποφέρουν και θρηνούν, διότι έγινε μία μεγάλη αδικία, για την οποία είναι συνένοχοι.

Η τρίτη ομάδα είναι οι άνθρωποι του Ιησού· οι μαθητές του και οι μαθητήριές του· οι άνθρωποι που τακτικά και συστηματικά άκουγαν το κήρυγμά του· εκείνοι που συμπαθούν και αγαπούν τον Ιησού. Αλλά και αυτοί πάλι δεν είχαν καταλάβει ποιά ήταν το νόημα των λόγων του και ποιάς ήταν ο σκοπός της ζωής του. Και αυτοί περίμεναν ότι ο Ιησούς θα είναι ένας επίγειος βασιλεύς, ότι θα αναστήση την αυτοκρατορία του Δαυίδ, ότι θα κάμη επανάστασι εναντίον των Ρωμαίων. Γι' αυτό τού έλεγαν· «όταν θα έρθης στην ένδοξη βασιλεία σου, βάλε μας τον έναν στα δεξιά σου και τον άλλον στα αριστερά σου» (Μρ 10: 35-41), δηλαδή «βάλε μας να είμαστε τα πρωτοπαλλήκαρά σου», «να είμαστε οι αντιβασιλείς σου». Αυτό εννοούσαν! Του ζήτησαν την υπαρχηγία της εγκοσμίου βασιλείας.

Αυτοί τώρα είδαν να χάνεται το παν· έφυγε το έδαφος κάτω από τα πόδια τους. Γι' αυτούς έγινε σεισμός 10 ρίχτερ, άνοιξε η γη στα δύο και τους κατέπιε! Αυτό έπαθαν όλοι αυτοί οι άνθρωποι. *Ειστήκεισαν δε πάντες οι γνωστοί αυτού από μακρόθεν* (Λκ 23:49). Που να τολμήσουν να πλησιάσουν. Φοβούνται μην τους συλλάβουν. Ο Ιούδας πρόδωσε τον δάσκαλό του. Ο Πέτρος τον αρνήθηκε τρεις φορές! Οι δικοί του άνθρωποι, οι γνωστοί του, οι μαθητές του, όλοι τον είχαν εγκαταλείψει (Μρ 14:50) και βρίσκονταν μακριά.

Κανέναν λοιπόν από αυτές τις τρεις ομάδες δεν είχε καταλάβει τι γινόταν εκείνη την ώρα πάνω στον σταυρό. Κανείς ...εκτός από την τέταρτη ομάδα.

Η τέταρτη ομάδα αποτελείται κατά βάσιν από δύο ανθρώπους. Εκείνη την ώρα που συνετελείτο το συνταρακτικό γεγονός της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, μόνον δύο άνθρωποι το κατάλαβαν. Μόνον δύο άνθρωποι το έζησαν, μόνον δύο άνθρωποι χαίρονταν κατά Θεόν, όχι κατά άνθρωπον. Κι εμάς αυτό μάς ενδιαφέρει.

Ο πρώτος είναι ο ληστής πάνω στον σταυρό. Στην αρχή, λέει το ευαγγέλιο, και οι δύο λησταί κοροϊδεύαν τον Ιησοΰ. ...και οι λησταί οι συσταυρωθέντες αυτώ υνείδιζον αυτόν. γράφει ο Ματθαίος (Μθ 27:44). Ήθεραν οι λησταί ότι ο Ιησοΰς ήταν αθώος. Έβλεπαν τώρα ότι ο Ιησοΰς δεν φώναζε, δεν διαμαρτυρόταν, δεν έβριζε που τον καταδίκασαν και τον σταύρωσαν, δεν καταριόταν κανέναν, όπως θα έκανε οποιοσδήποτε άλλος στην θέση του. Και με έναν τρόπο, πού-ναν ανεξιχνίαστος, ο ένας ληστής, αν και εγκληματίας, αν και κακούργος, τα κατάλαβε όλα! Κατάλαβε ότι ο εσταυρωμένος Ιησούς όχι μόνον ήταν αθώος, αλλά και ότι ήθελε και τον σταύρωσαν. Κατάλαβε ότι ο Ιησούς είχε την δύναμι να μην επιτρέψει να τον συλλάβουν και να τον σταυρώσουν. Κατάλαβε και το πιο σημαντικό, ότι πράγματι ο Ιησούς ήταν βασιλιάς, και κατάλαβε ποιά ήταν η πραγματική βασιλεία του. Πλέον αυτός ο ληστής αλλάζει στάσι.

Περιγράφει ο Λουκάς· *εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμει αυτόν λέγων· ει συ εί ο Χριστός, σώσον σε-αυτόν και ημάς* (Λκ 23:39). Είπαμε· όταν κάποιος ζητάη θαύμα, είναι 1000% απόδειξι τής απιστίας του. Αναιδώς μιλούσε αυτός ο ληστής. *Αποκριθείς δε ο έτερος επετίμα αυτώ λέγων· ουδέ φοβή συ τον θεόν, ότι εν τω αυτώ κρίματι εί;* (Λκ 23:40). «Δεν φοβάσαι, του λέει, τον Θεό, που είσαι το ίδιο καταδικασμένος και βρίσκεσαι σ' αυτήν την κατάστασι και συ;» Σαν να του λέη· «κοροϊδεύεις έναν συσταυρωμένο μαζί με σένα; Είσαι καλλίτερος εσύ; Δεν κοιτάς τα χάλια σου;» *Και ημεις μεν δικαίως.* «Και εμείς καλά να πάθουμε». Βάζει και τον εαυτό του μέσα· φαίνεται η ταπεινώσή του. *Άξια γαρ ών επράξαμεν απολαμβάνομεν· ούτος δε ουδέν άτοπον έπραξε. ... και έλεγε τω Ιησού· μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου* (Λκ 23: 40-42). «Και **έλεγε**», όχι «είπε». Και η λεπτομέρεια στα ευαγγέλια έχει σημασία. Εξακολουθητικός χρόνος, συνεχόμενος. *Και έλεγε τω Ιησού...* Το έλεγε όλη την ώρα. Κάθε φορά που ο ένας ληστής κοροϊδευε και εξύβριζε τον Ιησού, ο άλλος απόπαιρνε και επιτι-

μούσε τον υβριστή. Διότι δεν λέει «επετίμησεν αυτώ» αλλά «επετίμα», τον επιτιμούσε συνέχεια. Και κάθε φορά ο εκ δεξιών ληστής γύριζε και έλεγε στον Ιησοΰ· *μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.*

Ένας Εβραίος, όταν καλή τον άλλον «Κύριο» με τον συγκεκριμένο τρόπο, τον λέει θεό του. Επομένως ο ληστής κατάλαβε την θεότητα του Ιησού! **Και του λέει· μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου!** Τα πίστεψε όλα, χωρίς νάχη ακούσει το κήρυγμα, χωρίς νάχη δει τα θαύματα και τις θεραπείες. Ο ληστής τα κατάλαβε όλα εκείνη την στιγμή και πίστεψε. Είναι ένα μεγαλείο. Αυτός ο ληστής όχι απλώς έκανε ηθική συμπαράστασι, αλλά έλεγε και ωμολογούσε· «εγώ πιστεύω έτσι όπως σε βλέπω, καταδικασμένο σε επονείδιστη τιμωρία, σταυρωμένο, ματωμένο, εγκαταλελειμμένο, αδύναμο, υβριζόμενο, λοιδορούμενο, διακωμωδούμενο, ανάμεσα σε κακούργους, με ακάνθινο στέφανο επί της κεφαλής, ετοιμοθάνατο. Και όσο οι άλλοι σε υβρίζουν και σε κοροϊδεύουν, τόσο εγώ σε αναγνωρίζω ως θεό μου και ως βασιλέα ουρανού βασιλέας, βασιλέα πραγματικό και αθάνατο, βασιλέα δικό μου και όλων των πραγμάτων, βασιλέα με εξουσία πέρα από τον θάνατο. Πιστεύω στην μετά θάνατον ζωή. Πιστεύω ότι είσαι ο κύριος της ζωής και του θανάτου, και γίνομαι δούλός σου και ακόλουθός σου και σε ομολογώ αυτήν την στιγμή». Δεν μπορούμε να φανταστούμε και να κατανοή-

σουμε αυτό το μεγαλείο, αυτήν την αποκάλυψι, αυτήν την αλήθεια. Το διαβάζουμε κάθε χρόνο, ξέρουμε απ' έξω αυτήν την φράσι, μπορεί να την επαναλαμβάνουμε και κάθε ώρα ακόμη, και όμως δεν κατανοούμε το πραγματικό νόημά της.

Ο Ιησούς στην αρχή δεν μιλούσε. Δεν του απάντησε αμέσως. Δοκίμαζε την πίστι του, να δη, θα το λήη συνέχεια; ή κάποια στιγμή θα απογοητευθή και θα αγανακτήση; Αλλά ο ληστής δεν αγανάκτησε· επέμενε ενάντια σε όλους τους άλλους, κόντρα σε όλα όσα γίνονταν. Επί τρεις ώρες γίνονταν αυτά πάνω στον σταυρό με τους δύο ληστές! Και έλεγε συνέχεια επί πολλήν ώρα ο ληστής· *μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.* Στο τέλος ο Ιησούς τον επιβόρβευσε για την επιμονή του, για την σταθερότητα της πίστewς του, για την μεγάλη του πίστι και για το θάρρος της ομολογίας του. Και του λέει· *αμήν λέγω σοι, σήμερον* (του διορθώνει το «όταν έλθης εν τη βασιλεία σου»)· *σήμερον μετ' εμού έση εν τω παραδείσῳ* (Λκ 23:43). «Ο παράδεισος είναι η βασιλεία μου. Και από σήμερα, από εδώ και πέρα εσύ θα είσαι μαζί μου». Την ώρα του σταυρού, την ώρα που του χαρίζει την βασιλεία, ο Κύριος τον διδάσκει και του χαρίζει και την πληρότητα της πίστεως· διότι κανείς δεν μπορεί να πιστέψη και να πη *Κύριον Ιησούν ει μη εν πνεύματι αγίῳ* (1Κο 12:3).

Ο δεύτερος άνθρωπος της 4ης ομάδος δεν ήταν καν Ισραηλίτης. Διότι ο ληστής ήταν Ισραηλίτης, και όσο νάναι, κάποια προφητεία θα ήξερε, για κάποιον μερσία θα είχε ακούσει, τέλος πάντων κάτι θα γνώριζε. Ο δεύτερος όμως ήταν ο Ρωμαίος εκατόνταρχος, που επέβλεπε την θανάτωσι πάνω στον Γολγοθά πλησίον του σταυρού. Προφανώς είχε κάμει εκτελέσεις κι εκτελέσεις, ήταν πεπειραμένος σ' αυτά τα πράγματα, ήξερε πολύ καλά πώς συμπεριφέρονται οι κατάδικοι πάνω στον σταυρό. Και εδώ έβλεπε πράγματα που δεν τα είχε ξαναδεί. Βλέπει τον Ιησοΰ πώς συμπεριφερόταν, πώς απάντησε στον ληστή, πώς τον κοροϊδεύαν οι άλλοι, το σκοτάδι που απλώθηκε, τον σεισμό που έγινε, και λοιπά. Άκουσε πώς μίλησε ο Ιησούς στο τέλος. *Και φωνήσας φωνή μεγάλη...* (Λκ 23:46). Φωνή μεγάλη; Επί τρεις ώρες πάνω στον σταυρό ο Ιησούς πού την βρήκε την μεγάλη φωνή αντί να είναι ξέπνοος; Έπρεπε να είχε αφαιμαχθή, έπρεπε να είχε τελείως αποδυναμωθή, και αυτός φωνάζει με φωνή μεγάλη! Αυτό δείχνει ότι έχει ακμαίες δυνάμεις και ζωή μέσα του και εξουσία της ζωής του.

Φωνάζει με μεγάλη φωνή και λέει· πάτερ, εις χείρας σου παρατίθεται το πνεύμα μου (Λκ 23:46). «Πάτέρα μου, στα χέρια σου παραθέτω το πνεύμα μου». *Και ταύτα ειπών εξέπνευσε* (Λκ 23:46). *Και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα* (Ιω 19:30)· δηλαδή θεληματικά παρέδωσε το πνεύμα του. Εάν δεν τόκανε αυτό ο Ιησούς, δεν θα πέθαινε. Δεν είχε καμμία εξουσία επάνω του ο θάνατος. *Ιδών δε ο εκατόνταρχος το γεγονός*· ο εκατόνταρχος τα είδε όλα αυτά και κατάλαβε και *εδόξασε τον θεόν* (Λκ 23:47). Ποιών θεόν εδόξασε; Δεν εδόξασε κανέναν θεό ειδωλολατρικό, ψεύτικο, ανύπαρκτο, αλλά τον αληθινό Θεό. Επίστευσε στον αληθινό Θεό και λέει· *όντως ο άνθρωπος ούτος δικαίος ήν* (Λκ 23:47). «Πραγματικά αυτός ο άνθρωπος ήταν αθώος και ενάρετος», γράφει ο Λουκάς. Και συμπληρώνει ο Ματθαίος· *ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού τηρούντες τον Ιησούν* (= και όσοι φύλαγαν τον Ιησούν μαζί του), *ιδόντες τον σεισμόν και τα γεγόμενα εφωβήθησαν σφόδρα λέγοντες· αληθώς θεού υιός ήν ούτος* (Μθ 27:54). Νά λοιπόν και ο δεύτερος άνθρωπος που κατάλαβε. Κατάλαβε ότι όλα έγιναν για την σωτηρία των ανθρώπων και εδόξασε τον Θεόν.

Μόνον δύο άνθρωποι κατάλαβαν. Μόνον δύο άνθρωποι εβίωσαν το θαύμα και το μεγαλείο της μεγάλης Παρασκευής. Το Πάσχα μας ξεκινάει από την μεγάλη Παρασκευή· συνεχίζεται το μέγα Σάββατο και κορυφώνεται την Κυριακή της αναστάσεως, που είναι η επιβεβαίωσις του Πάσχα. Εμείς κάθε μεγάλη Παρασκευή πρέπει να αισθανώμαστε χαρά, όχι να κλαίμε· να χαρώμαστε, όπως χάρηκε ο ληστής· και να δοξάζουμε τον Θεόν, όπως τον εδόξα-σε ο Ρωμαίος. Θα πρέπει να έχουμε ως παράδειγμα την στάσι του ληστού και του εκατοντάρχου. Αυτοί είναι τα πρότυπά μας. Αυτοί οι δύο άνθρωποι συγκροτούν την 4η ομάδα, η οποία έζησε τα γεγονότα της σταυρώσεως όπως ήθελε ο Θεός.

**Παρουσιάστηκε το πρώτον ως διάλεξις το έτος 2010 και έκτοτε παρουσιάζεται σε διάφορες εκκλησιαστικές συνανθροίσεις εντός ή εκτός λατρευτικών ακολουθιών.*

Μία συγκινητική εκδήλωση στό Α' Δημοτικό Σχολείο Παραλίας Πατρών

Με πρωτοβουλία του Διευθυντού, του Συλλόγου των Εκπαιδευτικών, του συλλόγου των Γονέων και των Μαθητών του 1ου Δημοτικού Σχολείου Παραλίας Πατρών, ανηγέρθη ένα ωραίοτατο προσκυνητάρι προς τιμήν των Τριών Ιεραρχών στο προαύλιο του Σχολείου.

Στην καθιέρωση του προσκυνηταρίου εκλήθη ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε, με λόγια επαινετικά για

αυτή την πρωτοβουλία και δραστηριότητα, η οποία έρχεται ως δρόσος Αερμών, να δώσει ελπίδα και αισιοδοξία μέσα σε καιρούς δύσκολους, και σε εποχή που αμφισβητούνται οι αξίες και λείπει ο σεβα-

σμός προς τους θεσμούς και την παράδοση της Εκκλησίας και της Πατρίδος μας.

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε για την ανάγκη της Ελληνορθόδοξης Παιδείας στη χώρα μας, προκειμένου να βρούμε τον ρυθμό της πορείας μας, ως κοινωνία και ως Έθνος.

Από το σχολείο, είπε, θα αρχίσει η αναγέννηση του τόπου μας. Στούς ευσυνειδητους δασκάλους και στους γονείς των παιδιών μας στηρίζουμε την ελπίδα μας για ένα καλύτερο και λαμπρότερο μέλλον

της χώρας μας.

Τέλος επήνεσε τα παιδιά τα οποία, έψαλαν το απολυτίκιο των Τριών Ιεραρχών και το « Τη Υπερμάχω...».

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Διευθυντής του Σχολείου κ. Ευάγγελος Γούλος, ενώ εκ μέρους του Συλλόγου Γονέων μίλησε ο κ. Παρασκευάς Μπαρδάκης.

Στο τέλος οι Μαθηταί μαζί με τον Σεβασμιώτατο, τοποθέτησαν την εικόνα των Τριών Ιεραρχών, στο προσκυνητάρι, που κοσμεί πλέον το προαύλιο του Σχολείου.

Στην ωραία αυτή εκδήλωση, παρέστησαν Εκπρόσωποι των τοπικών Αρχών και Φορέων, οι γονείς των μαθητών και άλλοι προσκεκλημένοι.

Η "Πανύμνητος" παρουσίασε το Ορατόριο "ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ". Το αδιαχώρητο παρατηρήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών

Ρεπορτάζ
στο επόμενο
τεύχος του
Μεγάλου
Σαββάτου

Πλούσιο
φωτογραφικό
υλικό

**ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΔΙΑΤΕΘΗΚΑΝ
ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ ΤΗΣ Ι.Μ. ΠΑΤΡΩΝ**

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘ. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ
"Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ" ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ**

ΥΗΦΙΣΜΑ

Στην Πάτρα σήμερα την εικοστή πέμπτη του μηνός Απριλίου του έτους 2013, ημέρα της εβδομάδος Πέμπτη και ώρα 6.00 μ.μ., συνήλθεν εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Δράσεως "Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ", Παράρτημα Πατρών, εξ αιτίας του θλιβερού γεγονότος του θανάτου του εκλεκτού μέλους του Συλλόγου μας **Ηλία Γιαβρή**.

Ο αείμνηστος διδάσκαλος **Ηλίας Γιαβρής** διετέλεσε για αρκετά χρόνια Πρόεδρος του Συλλόγου μας και εξακολουθούσε σχεδόν μέχρι τον θάνατό του να προσφέρει με εξαιρετικό ζήλο τις πολύτιμες υπηρεσίες του και να εκδηλώνει το ενδιαφέρον του για το Χριστιανικό έργο της πόλεώς μας, που απασκοπεί στην ωφέλεια της τοπικής μας κοινωνίας.

Το Δ.Σ. αποφάσισε:

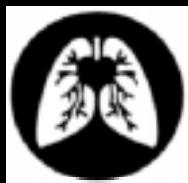
1. Να παρακολουθήσει την κηδεία του εκλιπόντος
2. Να κατατεθεί αντί στεφάνου χρηματικό ποσό υπέρ του σκοπού του Συλλόγου μας.
3. Να επιδοθεί αντίγραφο του παρόντος στους οικείους του.
4. Να δημοσιευθεί το παρόν στον τοπικό Τύπο.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

**Ο Πρόεδρος
Αυγ. Χαρτάς**

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα

Τηλ.: 2613011057

Κιν: 6973417616

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη

OPTICAL CENTER

**Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο**

*** Γυαλιά οράσεως, σκελετός και φακοί 49,90 ευρώ**

*** Γυαλιά πλίου, νέες παραλαβές 2013, από 50 και 70 ευρώ**

*** Γυαλιά πλίου, ο σκελετός δώρο και ο πελάτης πληρώνει μόνο
τους φακούς 25 ευρώ.**

*** Και πολλές προσφορές εντός του καταστήματος**

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΘΕΣΕΩΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΙΕΡΟΨΑΛΤΟΥ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού μας προτίθεται να προχωρήσει στην πλήρωση της κενής θέσεως του αριστερού Ιεροψάλτου.

Για το λόγο αυτό προσκαλεί, συμφώνως με τα σχετικά άρθρα του κανονισμού του υπ' αριθ. 176/2006 «περί Ιεροψαλτών και της καταστάσεως αυτών», όλους όσοι επιθυμούν να καταλάβουν την ανωτέρω θέση και διαθέτουν τα προς τον σκοπόν αυτόν απαραίτητα προσόντα, να υποβάλλουν κατά το διάστημα από 20 Απριλίου έως 4 Μαΐου 2013 και ώρες 16.00 έως 18:00 μ.μ. εις τον Ιερό Ναό μας σχετική αίτηση συνοδευόμενη από βιογραφικό σημείωμά με τους σχετικούς τίτλους σπουδών.

Πληροφορίες παρέχονται στο τηλ.: 2610/279454 και κιν. 6945933039

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Αρχ. Γερβάσιος Χριστοδουλόπουλος

Ο Εκκλησιολόγος

Ο 6^{ος} ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΗΝ
Ι.Μ. ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Με ιδιαίτερη κατάνυξη και ευλάβεια πραγματοποιήθηκε στο Ιερό Προσκύνημα «Παναγίας Τρυπητής» ο τελευταίος Κατανυκτικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου και την συμμετοχή πολλών Ιερέων και πλήθους πιστών.

Τους Εκκλησιαστικούς ύμνους απέδωσε Χορός Ιεροψαλτών υπό την Διεύθυνση του Μουσικοδιδασκαλού κ. Βασιλείου Μπίκου.

Ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Νικόλαος Ιωαννίδης, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα: «**Η πνευματική άσκηση της τήρησης των εντολών του Θεού**».

Ο ομιλητής αναφέρθηκε στον πρωτόπλαστο άνθρωπο, ο οποίος όφειλε να προοδεύσει ως προς την άσκηση

κό σκοπό, που είναι η ένωσή του με το Θεό.

Η τήρηση των εντολών του Θεού είναι μια πνευματική επιστήμη, που έχει σκοπό να μεταμορφώσει τον άνθρωπο, μέσα από την καλλιέργεια των αρετών. Αυτό επιτυγχάνεται μόνο μέσα στο σώμα της Εκκλησίας του Χριστού όπου τελικά εισέρχεται στην μέλλουσα Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Στο τέλος της Ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στους πιστούς για την ερχόμενη Μεγάλη Εβδομάδα και την Ανάσταση του Κυρίου.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ
ΚΥΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΣΗ

Με ιδιαίτερη συγκίνηση τελέστηκε στις 23/4/2013 από τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Αμβρόσιο επιμνημόσυνη δέηση στον τάφο του μακαριστού Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας **κυρού Γεωργίου**, παρουσία πολλών Ιερέων, οι οποίοι χειροτονήθηκαν από τον αοίδιμο Μη-

του ακολουθώντας τις εντολές του Θεού και με την Θεία Χάρη να έρθει σε πλήρη κοινωνία μαζί Του, φθάνοντας έτσι στο «**καθ' ομοίωσιν**».

Όμως για να επιτευχθεί αυτή η κατάσταση θα πρέπει να θέλει και ο ίδιος ο άνθρωπος. Εξαρτάται δηλαδή από το αυτεξούσιό του. Στην περίπτωση των πρωτοπλάστων το αυτεξούσιο θα τους οδηγούσε ή στην πλήρη κοινωνία με το Θεό ή στην ολοκληρωτική τους απομάκρυνση. Ο διάβολος όμως κατόρθωσε να τους οδηγήσει στην πτώση τους, στερώνοντας τους την κοινωνία με τον Θεό.

Ωστόσο, ο Θεός παρείχε στον άνθρωπο τη δυνατότητα της σωτηρίας από την πώση. Η δυνατότητα αυτή δόθηκε εν Χριστώ με την Σταύρωση και την Ανάστασή του. Ο Χριστός αναγέννησε τον πεπτωκότα άνθρωπο από την αμαρτία και τον τοποθέτησε στην Βασιλεία του Θεού.

Η οδός που οδηγεί στην Βασιλεία προϋποθέτει την προσωπική άσκηση, την τήρηση των εντολών του Θεού και την καλλιέργεια των αρετών που, μαζί με την Θεία Χάρη, θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στον τελι-

τροπολίτη.

Στην σύντομη ομιλία του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι σαν σήμερα, ημέρα της ονομαστικής του εορτής, την Κυριακή των Βαΐων 23 Απριλίου 1978, εκοιμήθη ο μακαριστός Μητροπολίτης. Μετά από μία καρποφόρο ποιμαντική διακονία τόσο στην Ιερά Μητρόπολη όσο και στην κεντρική διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος ως Αντιπρόεδρος της Ιεράς Συνόδου. **Ας είναι αιωνία η μνήμη του**

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΤΩΝ
www.automintzas.gr
AutoMintzas - Auto Electric Center
Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σοφία Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860
E-mail: info@automintzas.gr

ΠΟΙΗΣΗ

ΟΝΕΙΡΟ

Σ' ένα σχολείο μια βραδυά.
-βασιλικός και δυόσμος-
Παιδιά ανερευτήκανε,
πως άλλαξε, ο κόσμος,

-Βασιλικός και Δυόσμος-
"όνειρο ήταν -είπανε-
δεν άλλαξε ο κόσμος!"

Πως δεν υπήρχανε παιδιά
-αστέρια μου, φεγγάρια!-
τατζάμια να σκουπίζουνε
στους δρόμους στα φανάρια.

Τότε, φωνάζει ένα παιδί,
-Βασιλικός και Δυόσμος-
"με όνειρα δεν γίνεται
ν' αλλάξει αυτός ο κόσμος!"

Λέει, πως είχαν μια δουλειά,
-σαν τέλειωναν σχολείο-
ούτε σε ταίχους κρέμαγαν
ένα αδειανό πτυχίο.

"Τα όνειρα ο άνθρωπος
τα βλέπει όταν κοιμάται,
ο νέος κόσμος θα φανεί,
αν ξύπνιος συλλογάται."

Ούτε μισθούς εκόβανε,
ούτε αυτοκτονούσαν,
τη χώρα δεν πουλάγανε,
ούτε λιμοκτονούσαν.

Τούτος ο κόσμος να καεί,
καινούργιος ν' ανατείλει,
θέλει, μπαρούτι την οργή,
το άδικο, φυτίλι.

Είχαν γιατρό και φάρμακα,
-κανένας ανεργία-
ούτε και Μ.Α.Τ. να τους χτυπούν
εάν κάναν απεργία.

Φλόγα, το νου και την ψυχή,
και της καρδιάς το άχτι.
-Γη των δακρύων του χαμού-
πρέπει να γίνει στάχτη.

Χαράτσια δεν πληρώνανε,
δεν κόβανε το ρεύμα,
ούτ' είχαν λίστες της Λαγκάρντ,
για να ρουφάνε αίμα.

Πέμπτη να στήσουμε Σταυρούς,
Παρασκευή το πιάδος,
μ' αθών αίμα να πλυθεί,
ζωή, που ήταν λάθος.

Η τράπεζα δεν έπαιρνε
κάθε φτωχού το σπίτι,
ούτ' έξωση του κάνανε
ανέμενε σε νοίκι.

Και το Μεγάλο Σάββατο,
ήλιος λαμπρός θα βγαίνει,
θ' αναστηθεί ο Άνθρωπος,
Αθάνατος θα μείνει.

Χέρια δεν πέταγαν ψηλά
ν' αρπάξουν κουνουπίδια,
ούτε σε κάδους έμπαζαν
να τρων απ' τα σκουπίδια.

Μέγας ναός την Πασχαλιά,
όλη τη γη να γίνει,
-η Αγάπη, Άγια Τράπεζα-
να 'ρθει ο Χριστός να μείνει.

Και είχαν γάλα τα παιδιά
στην παγωνιά 'χαν ζέστη
και τραγουδούσαν "Ωσανά!
ο Άνθρωπος Ανέστη!"

Με τραγούδια παιδιά,
-άντε όλοι μαζί-
πιτάει ψηλά το πνεύμα
και ζήτω η Ζωή!

Μετά ξύπνησαν τα παιδιά

Θανάσης Αλ. Κωστήρης
Ροίτικα Πατρών

ΛΥΧΝΟΣ

Εικόνα και Λόγος Θεού

Ο Τηλεοπτικός Σταθμός της Ιεράς
Μητροπόλεως Πατρών

Σημεία Διακινήσεως
του «Εκκλησιολόγου»
για την Πάτρα είναι:

* Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτηρίου 55)

* Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)

* Μοναστηριακή Τράπεζα" Παρασκευής Θεοδωράτου Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας).

* Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)

* Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Οθωνος Αμαλίας 97)

* Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 – πλησίον LIDL)

* Περίπτερο έμπροσθεν Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας

* Περίπτερο Κορίνθου & Μισούλη

* Περίπτερο Έλληνας Στρατιώτου και Λευκωσίας

* Περίπτερο πλατείας Αγίας Λαύρας, άνω μέρος.

Τηλέφωνα επικοινωνίας
με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. - 1.30 π.μ.
2610/341515, απογευματινές από 5.30 π.μ. έως
8.00 π.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.
Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002,
(vodafone), 6985847585 cosmofoe.

ΑΝΑΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΔΡΥΜΑ π. ΓΕΡΒΑΣΙΟΥ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1923
ΙΩΝΙΑΣ 47- ΠΑΤΡΑΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ
& ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Μεγάλη Παρασκευή, 3.05.2013, τρισάγιο στον τάφο του μακαριστού γέροντος π. Γερβασίου, στις κατασκηνώσεις, στα Συχαϊνά Πατρών. 4:00π.μ.

Δευτέρα της Διακαινησίμου, 6.05.2013, μνήμη του Αγ. Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Παρασκευής, στις κατασκηνώσεις των Συχαϊνών. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

Πέμπτη της Διακαινησίμου, 9.05.2013, Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Φωτίου, Γούναρη και Εύνάρδου. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

Παρασκευή της Διακαινησίμου, 10.05.2013, της Ζωοδόχου Πηγής και επέτειος ιδρύσεως των Κατηχητικών Σχολείων από τον π. Γερβάσιο. Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Ταβιθά, κατά την οποία θα ψάλλει το κατηχητικό των αρρένων. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΩΣ ΣΥΝΩΝΥΜΟ ΤΟΥ ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟΥ ή ένας κολοσσός του πολιτισμού;

«Από το Βυζάντιο αρχίζει ο βίος ο καθημερινός» υπογραμμίζει η μεγάλη ιστορικός Ελένη Αρβελέρ. Μολαταύτα, αρκετοί μελετητές χαρακτήρισαν το Βυζάντιο ως συνώνυμο του σκοταδισμού. Πώς γίνεται να αποτελεί ένας βίος πρότυπο, όταν περιλαμβάνει το γεγονός της τύφλωσης δεκαπέντε χιλιάδων Βουλγάρων στρατιωτών από τους Βυζαντινούς; Σύγχρονα κείμενα εχθρικά προς το Βυζάντιο, κυρίως βουλγαρικής προέλευσης, αναφέρονται διεξοδικά στην ήττα της μάχης του Κλειδίου το 1014, όταν ο αυτοκράτορας Βασίλειος Β΄ αιχμαλώτισε 15.000 Βούλγαρους στρατιώτες, τους χώρισε σε ομάδες των 100 ανδρών, τυφλώνοντας τους 99 αιχμαλώτους σε κάθε ομάδα και αφήνοντας τον τελευταίο με ένα μάτι, για να οδηγεί τους υπολοίπους στην πατρίδα τους. Αυτό το γεγονός επικαλούνται ιστορικοί και θεωρούν το Βυζάντιο βάρβαρο. Είναι όμως άδικο να χαρακτηρίζεται μια ολόκληρη αυτοκρατορία βάρβαρη από ένα και μόνο γεγονός. Ξεχνούν ότι η Βουλγαρία εισέρχεται στον ευρωπαϊκό χώρο με τον εκχριστιανισμό της από τον αυτοκράτορα του Βυζαντίου Μιχαήλ Γ' (863 μ.χ); Ξεχνούν ακόμα ότι ο Πατριάρχης Φώτιος στέλνει επιστολή στον ηγεμόνα των Βουλγάρων και του συνιστά να κυβερνά ως χριστιανός Βασιλιάς, δηλαδή ως ελεήμων, ως φιλόανθρωπος και ως μιμητής του Θεού;

Λένε ότι εμείς είμαστε απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων. Πώς όμως από την αρχαιότητα φτάσαμε στο σήμερα; Βάλουμε σε παρένθεση χίλια χρόνια της βυζαντινής ιστορίας; Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η Βασιλεύουσα Κωνσταντινούπολη διατήρησε την ελληνική γλώσσα και μια

προσέφερε την Ορθοδοξία. Πώς λοιπόν ένας τόσος λαμπρός πολιτισμός αφήνεται στο περιθώριο της ιστορίας και οδηγείται στην κατάπτωση; Ό,τι και να κάνουμε η νεοελληνική ταυτότητα, συνέχεια των αρχαίων κλασικών χρόνων μέχρι τις μέρες μας, περνά μέσα από το Βυζάντιο. Ο χώρος του Βυζαντίου αποτέλεσε το «χωνευτήρι» το ελληνικό αλλά και το χριστιανικό για πολλούς βάρβαρους λαούς που έγιναν Έλληνες και ασπάστηκαν τον χριστιανισμό. Το Βυζάντιο είναι αναφαίρετο τμήμα του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Με άλλα λόγια η Ευρώπη δε θα υπήρχε, αν δεν είχε υπάρξει το Βυζάντιο ως πρώτη ευρωπαϊκή αυτοκρατορία. Η Κωνσταντινούπολη είναι η μόνη που ενέχει το χριστιανικό πνεύμα, την ελληνοσύνη και τη ρωμιοσύνη, πυλώνες που έχουν εμπνεύσει κι έχει βασιστεί πάνω τους η Ευρώπη. Αρχαιότητα και Βυζάντιο λειτουργούν συνεπικουρικά. Αν η αρχαιότητα έχει την πνευματική εμβέλεια, το Βυζάντιο συνιστά το αδιαπραγμάτευτο τμήμα της ιστορίας των Ευρωπαϊκών λαών. Λόγου χάρη, λαοί όπως οι Βούλγαροι, Σλάβοι, Αρμένιοι κ.α., έχουν την απαρχή της ιστορίας τους στο Βυζάντιο. Επιπρόσθετα το περίφημο Κωσταντινάτο, νόμισμα της βυζαντινής εποχής, χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα στις εμπορικές συναλλαγές και βρέθηκε σε απομακρυσμένες χώρες που δεν είχαν καμιά σχέση με το Βυζάντιο. Αυτό συνεπάγεται μια αυτοκρατορία παγκόσμιας εμβέλειας και λάμψης.

Συμπερασματικά το Βυζάντιο χαρακτηρίζεται ως το λίκνο του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Αποτελεί όχι μόνο τον ενοποιητικό παράγοντα της αρχαίας ελληνικής ιστορίας με τη σύγχρονη αλλά εκτός από ελληνική υπόθεση είναι και ευρωπαϊκή, αφού εκείνη την περίοδο καταγράφεται η εθνογένεση κάθε λαού της Ευρώπης.

Δημήτριος Κομποχόλης
Φοιτητής Φιλολογίας Πανεπιστημίου
Πατρών

Το Δ.Σ. του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΚΡΗΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

“Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ” οργανώνει για το προσεχές τριήμερο 26, 27, 28 Απριλίου (Παρασκευή ώρα 18.30-22.00, Σάββατο 10.00-22.00 και Κυριακή 10.00-15.00) Πασχαλινή εορταγορά στην αίθουσα εκδηλώσεων του Κοινοτικού καταστήματος Κρήνης (κεντρική πλατεία Κρήνης).

Θα διατεθούν σπιτικά και παραδοσιακά προϊόντα όπως: κρασί, τσίπουρο, λάδι, λικέρ, μαρμελάδες,

γλυκά κουταλιού, ζυμαρικά, ψωμί ξυλόφουρνου, τσουρέκια πασχαλινά, κουλούρια νηστήσιμα καθώς και χειροποίητα διακοσμητικά είδη.

Σκοπός όλης αυτής της προσπάθειας είναι η οικονομική ενίσχυση για την αποπεράτωση του ενοριακού Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Κρήνης, ο οποίος ως γνωστόν υπέστη σοβαρές ζημιές από τον σεισμό του 2008.

8 ημέρη προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Η Ενορία Αγίων Χαράλαμπος και Αντωνίου, Κρύα Ιτεών, διοργανώνει 8 ημέρη προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Παρασκευή 5 Ιουλίου 2013

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Παρασκευή 12 Ιουλίου 2013

Πληροφορίες: π. Ιωάννης Δημητρόπουλος
τηλ. επικοινωνίας: 6936581661
Email: ioannisdim@hotmail.gr

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

6ήμερη Προσκυνηματική Εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίνης Πατρών, διοργανώνει προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους από 8 Μαΐου (Τετάρτη του Πάσχα) έως και 13 Μαΐου 2013.

Πληροφορίες: π. Παναγιώτης Θωμάς
6932371500

**ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ**

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

"ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

Παντοκράτορας 57
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ

Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της Ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρα
azaniatsimara@gmail.com

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Βαδίζουμε προς τη Μεγάλη Εβδομάδα και τα Άγια Πάθη του Κυρίου. Κάθε χριστιανός βιώνει προσκυνηματικά τα συγκλονιστικά αυτά γεγονότα, με κορυφαίο όλων την Ανάσταση του Κυρίου. Ο Ιησούς Χριστός, τρεις ημέρες μετά την ταφή Του, νικά το θάνατο και δωρίζει στους ανθρώπους την αιώνιον ζωήν. Διά της Αναστάσεως του Κυρίου αποκτά άλλο νόημα η ζωή και ο θάνατος. Για την ορθόδοξη πίστη η παρούσα βιολογική κατάσταση είναι προσωρινή και προετοιμάζει τον άνθρωπο για την μετά θάνατον αιώνιον ζωήν.

Ο Θεός έδωσε ζωή στον άνθρωπο και χαρακτηρίστικά το βιβλίο της Γενέσεως αναφέρει: «... ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής...». Στο σημείο αυτό, εδώ και αιώνες, εγείρεται από ορισμένους το ερώτημα αν μπορεί, αν δικαιούται ο άνθρωπος να παρέμβει, να επηρεάσει ή να αποφασίσει για τη ζωή ενός άλλου συνανθρώπου του. Το ζήτημα της ευθανασίας έχει απασχολήσει πολλούς και την Εκκλησία και την Επιστήμη. Ο Francis Bacon (Άγγλος φιλόσοφος και πολιτικός, 1561-1626) μετέφερε την ελληνική λέξη ευθανασία «εύ (καλώς) θνήσκειν» στην αγγλική γλώσσα (Eutanasia) με τη σημασία της λεγομένης «επισπεύσεως» του θανάτου, ώστε να τεθεί τέρμα σε μια ζωή γεμάτη ταλαιπωρίες και πόνο». Και πολλοί δικαίως ρωτούν: «Ποιος άνθρωπος μπορεί να σταθεί ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο;»

Ο όρκος του Ιπποκράτη δίδει την εξής εντολή στον ιατρό: «...Ου δώσω δε ουδέ φάρμακον ουδένι αιτηθείς θανάσιμον, ουδέ υπηγήσομαι συμβουλήν τοιήνδε...», δηλαδή, «Ούτε θα δίνω θανατηφόρο φάρμακο σε κάποιον που θα μου το ζητήσει, ούτε θα του κάνω μια τέτοια υπόδειξη». Στην Ελληνική Νομοθεσία, στο άρθρο 300 του Ποινικού Κώδικα αναφέρεται χαρακτηριστικά: «...Όστις αποφάσισε και εξέτελεσεν ανθρωποκτονία επί τη σπουδαία και επιμόνως απαιτήσει του παθόντος και εξ' οίκτου προς αυτόν, ανιάτως πάσχοντα, τιμωρείται δια φυλακίσεως...». Κατ' ουσίαν, ο Ποινικός Κώδικας θεωρεί αδίκημα την τέλεση της ευθανασίας, την εντάσσει στις προβλέψεις του, ενώ από τα συμφραζόμενα παρατηρείται ένας βαθμός επιείκειας. Στη χώρα μας, οι περισσότερες φωνές επιστημόνων τάσσονται κατά της ευθανασίας και υποστηρίζουν ότι η έννοια του ανιάτου στην ασθένεια, δεν στοιχειοθετεί δικαίο για τον ιατρό, ώστε να εγκαταλείψει τις προσπάθειές του. Οι «υποστηρικτές» της ευθανασίας αναφέρουν συχνά, ως κύριο επιχείρημα, το δικαίωμα στην ελεύθερη βούληση και επιλογή που έχει ο άνθρωπος για τη ζωή του. Τι σημαίνει όμως ελεύθερη επιλογή; Πως ένας ασθενής που υποφέρει από ανελέητους πόνους ή λόγω της ασθένειάς του βρίσκεται σε σύγχυση διανοητική, δύναται να αποφασίσει «ελεύθερα»; Ποιος ιατρός και με ποιο ηθικό δικαίωμα είναι σε θέση τελικά να εκτελέσει τις αποφάσεις περί ευθανασίας;

Η θέση της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο θέμα της ευθανασίας είναι απόλυτα σαφής. Στις 14 Δεκεμβρίου του έτους 2000 σε ανακοίνωση της Ιεράς Συνόδου επισημαίνονται μεταξύ άλλων τα εξής: «Η ζωή μας αποτελεί υπέρτατο Δώρο του Θεού, η αρχή και το τέλος του οποίου βρίσκονται στα χέρια Του και μόνο (Ίωβ β' 10). Η ευθανασία, ενώ δικαιολογείται κοσμικώς ως «αξιοπρεπής θάνατος», στην πραγματικότητα αποτελεί υποβοηθούμενη αυτοκτονία, δηλαδή συνδυασμό φόνου και αυτοχειρίας. Η Εκκλησία μας πιστεύει στην αθανασία της ψυχής, στην ανάσταση του σώματος, στην αιώνια προοπτική και πραγματικότητα».

Η κλινική πράξη και η καθημερινή επαφή έχει αποδείξει ότι, ακόμη και στις πιο αντίξοες συνθήκες, ο ασθενής ελπίζει. Ο ρόλος του ιατρού είναι να συνεπικουρεί και να στηρίζει με κάθε τρόπο μόνο το δικαίωμα στη ζωή. Από την άλλη, στις περιπτώσεις εκείνες που οι ελπίδες για επιβίωση του ασθενούς είναι ελάχιστες ή μηδανικές, ο ιατρός οφείλει να σταθεί με διακριτικότητα και στοργή δίπλα στον άρρωστο, να εισέλθει στην σκέψη του και στην καρδιά του, να τον διακονήσει με αγάπη και αυτοθυσία και να του παράσχει τις τελευταίες φροντίδες. Αυτός, άλλωστε, είναι ο σπουδαιότερος ρόλος του ιατρού και γι' αυτόν αγωνίζεται μέχρι τέλους.

* Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρα είναι πνευμονολόγος-φυματολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευσή της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.

Αιώνια η Μνήμη Παναγιώτου Κολλιόπουλου

Έφυγε για την αιώνια ζωή ένας δικός μας άνθρωπος, ο Παναγιώτης Κολλιόπουλος, ο γνωστός έμπορος της πόλεως των Πατρών, που δραστηριοποιείτο στον χώρο των Υαλικών – Πλαστικών. Συνεχιστές της επιχειρήσεως αυτής, είναι ο εκ των ιδρυτών της, και κατά σάρκα αδελφός του Αναστάσιος, και τα παιδιά του.

Ο αείμνηστος εν Χριστώ αδελφός μας εκοιμήθη σε ηλικία 88 ετών αφήνοντας ισχυρή μνήμη και αίσθηση παρουσίας, έχοντας συγκινήσει με την αγάπη του προς τον συνάνθρωπο και την ανθρωπιά του, όλους όσοι τον εγγνώριζαν.

Ο ένθερμος αναγνώστης του «Ε» δεν ήταν απλά κοινωνικός, αλλά η κοινωνικότητά του συνδεόταν και ταυτιζόταν με την ζωή της Εκκλησίας. Άλλωστε, η εκκλησιαστική ζωή έχει έντονα φιλόανθρωπο και κοινωνικό χαρακτήρα. **Πίστευε στον Θεό, στην αγάπη Του και την Πρόνοιά Του.**

Διακρινόταν για την εξυπνάδα και την αντιληπτικότητα του, ήτο εύστροφος και χρησιμοποιούσε ακριβείς χαρακτηρισμούς, καίριες απαντήσεις σε διάφορα θέματα που συζητούσε με τους συνομιλητές του. Ήταν ενημερωμένος για όλα, άκουγε και διάβαζε τις ειδήσεις και τις σχολίαζε με πολύ ωραίο, εύστοχο και ευγενικό τρόπο. Ήταν ένας άνθρωπος ευαίσθητος και καλλιεργημένος.

Ο Φώτης Κόντογλου γράφει: «Όσο κουραστικός είναι ο κακός και πονηρός άνθρωπος, άλλο τόσο ξεκουραστικός είναι ο καλός και ευλαβής... η ομιλία του καλού ανθρώπου ξεκουράζει και ειρηνεύει, γιατί είναι ίσια, απλή και ειλικρινής, και η ψυχή μας ευχαριστείται να τον ακούει, σαν τον στρατοκόπο που ξεδιψά από το δροσερό νεράκι της ερημικής βρυσούλας... Σ' αυτόν η περιφρόνηση γίνεται ευπρόσδεκτη με χα-

ρά, η φτώχεια κι' η στέρηση γίνεται πλούτος, η κακομεταχείριση αλλάζει σε τιμή, το μίσος με αγάπη, η απελπισία σε μακάρια ελπίδα, η θλίψη σε χαρά».

Έτσι υπήρξε ο αγαπητός μας θείος, Παναγιώτης, μία απλή και ειλικρινής ψυχή, γεμάτη αγάπη και ευαισθησία για όλους, μία βρύση που έτρεχε το νερό της καρδιάς του (τα πρώτα του επίγεια βήματα τα έκαμε στην περιοχή «Ρυάκι» της Περιβόλας Πατρών).

Προσευχόμεθα και ευχόμεθα ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του, να τον προσλάβει στην αγκάλη Του και να τον κατατάξει στη Βασιλεία Του.

Συγχρόνως ο «Ε» εύχεται, ο Θεός να παρηγορεί την σύζυγό του **Φλώρα**, τα παιδιά του και τις οικογένειές των, την οικογένεια του αδελφού του **Αναστασίου και Ελένης Κολλιόπουλου**, τους στενούς του συγγενείς και τα αγαπητά του πρόσωπα, γιατί ο πόνος τους, ασφαλώς, είναι μεγάλος.

Η Εξόδιος Ακολουθία τελέσθηκε το μεσημέρι της Πέμπτης από τον **Ιερό Ναό Αγίων Πάντων** Περιβόλας με την συμμετοχή των καλών μας κληρικών Πρωτοπρεσβυτέρων **π. Ιωάννου Παπανικολάου, π. Κανέλου Φερτάκη και π. Ανδρέου Μιχαλόπουλου**. Πλήθος συμπολιτών μας παρευρέθηκε για να προσευχηθεί υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του. Ανάμεσά των και οι βουλευτές Νικόλαος Νικολόπουλος και Αθαν. Νταβλούρος, καθώς Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι. Η ταφή τελέσθηκε στο Κοιμητήριο Ζωοδόχου Πηγής Περιβόλας.

- **Τέλος, θείε,** μετά από έντεκα χρόνια θα εορτάσεις και πάλι την **Ανάσταση του Κυρίου και Λυτρωτού μας**, μαζί με τον πατέρα μου και τον αγαπημένο σου εξαδελφο, αοίδιμο **Κωνσταντίνο Κολλιόπουλο**.

Καλή Ανάσταση!
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

1. Την Κυριακήν του Αγίου και Μεγάλου ΠΑΣΧΑ στις 10:45π.μ.-12:30 μ.μ. θα ψαλή ο Μέγας Εσπερινός του ΠΑΣΧΑ (ή Εσπερινός της Αγάπης ή η Δεύτερη Ανάσταση).

Η Έναρξ και η Λήξις θα λάβουν χώραν εις το Μέγα Αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής, όπου στο τέλος θα διανεμηθούν και τα πασχαλινά αυγά.

2. Την Δευτέραν της Διακαινησίμου 6:30-9:45π.μ. θα τελεσθή Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

3. Την Τρίτη της Διακαινησίμου, η ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ της Παναγίας της ΓΗΡΟΚΟΜΙΤΙΣΣΗΣ μας. Θα τελεσθή το πρωί Πανηγυρική Πασχάλιος Αρχιερατική Θεία Λειτουργία από ώρ. **6:30-10:00π.μ.** περίπου.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας Πανηγυρικός Εσπερινός, Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας της Κυρίας ημών ΓΗΡΟΚΟΜΙΤΙΣΣΗΣ και των Ιερών Λειψάνων μέχρι του Ιερού Ναού των Αγίων Αρτεμίου και Χρυσοστόμου, εις το προαύλειον τον οποίον θα ψαλή **ΑΓΙΑΣΜΟΣ** κατά την Αγιορειτικήν τάξιν. Εν συνεχεία, εν ιερά πομπή επιστροφής εις το Καθολικόν της Ιεράς Μονής, όπου και θα διανεμηθή πασχαλινό κουλούρι.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Το Σάββατο 27 Απριλίου και ώρα 8:00μμ η μικτή χορωδία **“ΑΠΟΜΩΝ”** Πατρών θα ψάλη κατανυκτικούς ύμνους της Μεγάλης Εβδομάδος υπό την διεύθυνση του Μαέστρου κ. Θεμιστοκλή Δράμη.

Θα ομιλήση δι' ολίγων **περί του Θείου Πάθους** ο Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Γηροκομείου Αρχιμανδρίτης **π. Συμεών Χατζής** με θέμα: **“ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΙΟ ΠΑΘΟΣ”**.

Ο "ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ" ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Από σήμερα **Σαββάτο του Λαζάρου 27 Απριλίου** και κάθε **Σάββατο**, ο **"Ε"** θα κυκλοφορεί και στο **Κεντρικό Πρακτορείο Τύπου του κ. Φώτη Κουτσογιαννόπουλου που βρίσκεται στην κεντρική πλατεία της πόλεως των Καλαβρύτων.**

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

□ □ ΤΕΜΠΛΑ □ □ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
□ □ ΘΡΟΝΟΙ □ □ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
□ □ ΑΜΒΩΝΕΣ □ □ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
□ □ ΠΑΓΚΑΡΙΑ □ □ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005**

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928) "ΤΖΕΛΑΤΗ ΘΙΔΗ ΘΘΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση
Αγιογραφίας,
γκραβούρες
αυθεντικές

**ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 7:00 μ.μ. Ακολουθία του Νυμφίου εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 7:00 μ.μ. Ακολουθία του Νυμφίου εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Παύλου Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ (πρωί) Επίσκεψις Μητροπολίτου εις τα Ιδρύματα τής πόλεώς μας.

7:00 μ.μ. Ακολουθία του Νυμφίου εις τόν Ιερών Μητροπολιτικών Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ (πρωί) Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία εις Ιερών Αγίων Κων/νου καί Ελένης Αγυιάς **3:00 μ.μ.** Ιερών Ευχέλαιον εις τήν Ιεράν Μονήν Παναγίας Γηροκομιτίσσης Πατρών.

7:00 μ.μ. Ακολουθία του Νιπτήρος εις τόν Ιερών Ναόν Τιμίου Σταυρού Κάτω Αχαΐας.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ (πρωί) Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Ναόν Αγίων Ιωάννου καί Ελένης Αγυιάς **6:30 μ.μ. Ακολουθία των Παθών** εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8:00 π.μ. Ακολουθία των Ωρών και του Εσπερινού τής Αποκαθλώσεως εις τόν Ιερών Μητροπολιτικών Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

7:00 μ.μ. Ακολουθία του Επιταφίου εις τόν Ιερών Μητροπολιτικών Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ (πρωί) Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

9:00 μ.μ. Υποδοχή του Αγίου Φωτός εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ιωάννου καί Θεολόγου, Επισκοπείου Πατρών. **ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ (συνέχεια)** **11:00 μ.μ. Τελετή τής Αναστάσεως** και εν συνεχεία η **Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία**, εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (πρωί) Επίσκεψις Μητροπολίτου εις Ιδρύματα τής πόλεώς μας.

6:00 μ.μ. Εσπερινός τής Αγάπης εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΡΩΝ ΜΙΑΟΥΛΗ 57 ΠΑΤΡΑ 262 22

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο τής Χριστιανικής Εστίας Πατρών Συμβούλιο, αμέσως μόλις πληροφορήθηκε την εις Κύριον εκδημίαν του **Ηλία Γιαβρή** επιλέκτου μέλους τού Συλλόγου μας, μετά από πρόσκληση τού προέδρου, συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση.

Όλα τα μέλη τού Δ.Σ. επεσήμαναν ότι ο αείμνηστος **Ηλίας Γιαβρής** δεν ήταν ένας τυχαίος άνθρωπος, γιατί είδε τη ζωή όχι ως ανάπαυση και απόλαυση, αλλά ως ανάβαση και αγώνα. Όπου και αν βρέθηκε, παρήγαγε σημαντικό έργο και κατέλιπε φήμη αγίου ανθρώπου. Ο αοίδιμος **Ηλίας Γιαβρής** δεν υπήρξε απλώς και μόνο ο λαμπρός και ευσυνειδητός εκπαιδευτικός, αλλά και ο φωτισμένος δάσκαλος τής πνευματικής ζωής. Τού οφείλεται βαθύτατη ευγνωμοσύνη για όσα ανεκτίμητα πρόσφερε στο φιλόανθρωπο και ιεραποστολικό έργο τής **Χριστιανικής Εστίας Πατρών** και για όσα επί δεκαετίες δίδαξε με το φωτεινό του παράδειγμα: ενσάρκωνε τη σπάνια ομορφιά τής ζωής που είναι η καλосύνη τής άδολης καρδιάς, η ευγένεια τού άρτιου χαρακτήρα καί ο ασίγαστος πόθος για αδιάκοπη πνευματική τροφοδοσία. Επεδίωκε ενσυνείδητα την αφάνεια, δεν κατέκρινε ποτέ κανέναν, πάντα πρόσεχε ώστε οι λόγοι του, οι αποφάσεις του οι ενέργειές του να υπηρετούν τον ένα και μοναδικό στόχο τού ανθρώπου, που είναι ο εξαγιασμός του. Στα δύσκολα χρόνια που ζούμε έχουμε ανάγκη από μορφές ευλογημένες και αξιομίμητες, όπως αυτή τού αδελφού μας **Ηλία Γιαβρή**, για τον οποίο είμαστε βέβαιοι ότι ο Κύριος θα τον κατατάξει εν χώρα ζώντων, εν σκηναίς δικαίων.

Για όλα αυτά τά Δ.Σ.- μετά από εισήγηση τού προέδρου- εξέδωσε ομόφωνα το ακόλουθο ψηφίσμα:

1. Το Δ.Σ να παρακολουθήσει την εξόδιο ακολουθία.

2. Να καταθέσει στη μνήμη του χρηματικό ποσό στην ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ

3. Να δημοσιευθεί το παρόν ψηφίσμα σε τοπικές εφημερίδες.

4. Αντίγραφο τού παρόντος ψηφίσματος να επιδοθεί στους οικείους του.

Πάτρα 25/4/2013

Για το Δ.Σ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Γ.
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΚΟΝΔΡΑΣ ΗΛΙΑΣ